

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Yavuz ALKAN

**ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI
ALAN KULLANIMI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA**

PEYZAJ MİMARLIĞI ANA BİLİM DALI

ADANA, 2006

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI
ALAN KULLANIMI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA**

Yavuz ALKAN

YÜKSEK LİSANS TEZİ

PEYZAJ MİMARLIĞI ANABİLİM DALI

Bu tez 12. 05. 2006 tarihinde aşağıdaki jüri üyeleri tarafından oybirliği / oy- çokluğu ile kabul edilmiştir.

İmza.....
Prof. Dr. Güngör UZUN

İmza.....
Prof. Dr. M. Faruk ALTUNKASA

İmza.....
Yrd. Doç. Dr. Mustafa YEĞİN

Bu tez Enstitümüz Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalında hazırlanmıştır.

Kod No:

Prof. Dr. Aziz ERTUNÇ
Enstitü Müdürü
(İmza/Mühür)

Not: Bu tezde kullanılan özgün ve başka kaynaklardan yapılan bildirişlerin, çizelge, şekil ve fotoğrafların kaynak gösterilmeden kullanımı 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunundaki hükümlere tabidir.

ÖZ
YÜKSEK LİSANS TEZİ

**ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI
ALAN KULLANIMI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA**

Yavuz ALKAN
ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
PEYZAJ MİMARLIĞI ANA BİLİM DALI

Danışman: Prof. Dr. Güngör UZUN
Yıl: 2006, Sayfa: 144
Jüri: Prof. Dr. Güngör UZUN
Prof. Dr. M. Faruk ALTUNKASA
Yrd. Doç. Dr. Mustafa YEĞİN

Bu araştırmada, Erdemli ilçesi mücavir alanı sınırları içinde ekolojik yönden sürdürülebilir alan kullanımı ortaya konulmaya çalışılmıştır. Çalışmada hedeflenen amaçlara ulaşabilmek için uygun yöntemi belirlemede McHarg (1963), Kiemsted (1967) ve Dearing 'in (1972) geliştirdikleri peyzaj değerlendirme yöntemleri incelenerek değerlendirilmiştir. Bu yöntemlerin araştırmamızın hedeflerine uygun olan bölümleri alınarak oluşturulan karma bir yöntemle, Erdemli ilçesi için tarım, kentleşme, kıyı rekreasyonu ve orman ile koruma alanları belirlenerek ekolojik sürdürülebilirlik ilkeler doğrultusunda optimal alan kullanım planı ortaya konulmaya çalışılmıştır.

Araştırmadan ortaya çıkan sonuçlara göre, Erdemli kenti mücavir alanı içinde mevcut alan kullanımlarının sürdürülebilir alan kullanımı bulgularıyla paralellik göstermediği, alanın büyük bölümünde tarım alanlarının, yerleşim, sanayi ve ulaşım için kullanıldığı, sonuçta tarım alanlarının uygun yetenekte olmayan eşik alanlara, maki ve bozuk orman sahalarına yöneldiği ortaya çıkmaktadır.

Elde edilen sonuçlara göre ekolojik kapsamlı alan kullanım planında öngörülen kullanımların gerçekleştirilmesi ile araştırma alanı içinde sürdürülebilir kullanımların olumlu sonuçlarının kısa ve orta vadede görülebileceği söylenebilir.

Anahtar Sözcükler: Peyzaj, Ekolojik Planlama, Sürdürülebilir, Optimal.

ABSTRACT

MSc THESIS

A RESEARCH ON LAND USE IN THE SURROUNDING AREA OF ERDEMLI, MERSIN

Yavuz ALKAN

DEPARTMENT OF LANDSCAPE ON ARCHITECTION

INSTITUTE OF NATURAL AND APPLIED SCIENCES

UNIVERSITY OF CUKUROVA

Supervisor: Prof. Dr. Güngör UZUN

Year: 2006, Page: 144

Jury: Prof. Dr. Güngör UZUN

Prof. Dr. M. Faruk ALTUNKASA

Yrd. Doç. Dr. Mustafa YEĞİN

This research aimed to determine the ecologically sustainable land use in surrounding area of Erdemli, Mersin.

The best method to reach the goals aimed in this study was evaluated that using methods developed by the synthesis of the landscape evaluation methods of McHarg(1963), Kiemsted(1967) and Dearing(1972). It was formed a mixed method by taken the parts powering our study of that methods. Using this method it was tried to expose the optimal land use directionally sustainable earea using plan as define the agriculture, urbanisation, share recreation, forest and conservation for Erdemli County.

As a results, current land use of surraunding of Erdemli did not show parallelismthe of sustainable area using plan in this study. Agricultural areas in the big part of the work area has been used for transporting as mestly housing and industry. Additionally, it was saw that agricultural areas tended to forest and not suitable threshold area.

As inventions from this study; in work area, may be showed positive results of the sustainable using at short and long term as doing foresights in ecologic comprehensive area using plan.

Keywords: Landscape, Ecologic Plan, Sustainable, Optimal.

TEŞEKKÜR

Ülkemiz genelinde ekolojik kapsamlı alan kullanımlarına dönük uygulamaların oldukça yetersiz olması itibariyle birçok yerleşimde tarım ve kentsel alan kullanımlarının rasyonellikten uzaklaştığı apaçık ortadadır. Bu bağlamda Erdemli için ayrı bir önemi olan özellikle kentsel ve tarımsal alanların ekolojik kapsamlı alan kullanımları üzerine olan bu araştırma konusunu bana yüksek lisans tez konusu olarak veren ve çalışmalarım sırasında desteklerini esirgemeyen danışman hocam Prof. Dr. Güngör UZUN'a çok teşekkür ederim. Aynı şekilde çalışmalarımda yol gösteren ve yardımlarını gördüğüm Doç. Dr. Suha BERBEROĞLU'na, Doç. Dr. Hakan ALPHAN'a ve Alata Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü'nde görev yapan meslektaşlarım İhsan CANAN ve Dr. Osman GÜLŞEN'e şükranlarımı sunarım. Ayrıca çalışmalarım süresince geniş hoşgörülü oldukları ve desteklerini esirgemediklerinden dolayı eşim Ahu ALKAN'a ve biricik kızım Sabiha Bengisu ALKAN'a yürekten teşekkür ederim.

İÇİNDEKİLER

SAYFA

ÖZ.....	I
ABSTRACT.....	II
TEŞEKKÜR.....	III
İÇİNDEKİLER.....	IV
ÇİZELGELER DİZİNİ.....	VII
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	VIII
1. GİRİŞ.....	1
2. ÖNCEKİ ÇALIŞMALAR.....	3
3. MATERYAL VE METOT.....	9
4. BULGULAR VE TARTIŞMA.....	21
4.1. Doğal Yapı.....	21
4.1.1. Jeolojik ve topoğrafik yapı.....	21
4.1.2. İklim.....	28
4.1.3. Hidroloji.....	31
4.1.4. Toprak.....	34
4.1.5. Bitki Örtüsü.....	38
4.1.6. Fauna.....	42
4.2. Alan Kullanımları.....	46
4.2.1. Tarım.....	46
4.2.2. Orman.....	49
4.2.3. Kentsel Yerleşim ve Ulaşım.....	50
4.2.4. Endüstri.....	55
4.2.5. Turizm ve Rekreasyon.....	57
4.2.6. Koruma Alanları.....	59
4.3. Demografik Yapı.....	59
4.4. Alanın Kullanımlara Uygunluğu.....	62
4.4.1. Tarım.....	62
4.4.2. Orman.....	63
4.4.3. Kentsel Alan.....	63

4.4.4. Kıyı Rekreatyonu.....	64
4.4.5. Koruma Alanları.....	64
4.5. Optimal Alan Kullanımı.....	65
5. SONUÇLAR VE ÖNERİLER.....	68
KAYNAKLAR.....	74
ÖZGEÇMİŞ.....	77
EKLER.....	78
EK 1. Araştırma Alanı Genel Haritası.....	78
EK 2. Ulaşım Haritası.....	79
EK 3. Jeoloji Haritası.....	80
EK 4. Hidroloji haritası.....	84
EK 5. Büyük Toprak Grupları Haritası.....	82
EK 6. Doğal Bitki Örtüsü Haritası.....	83
EK 7. Araştırma Alanı İmar Planı.....	84
EK 8. Toprak Yetenek Sınıfları, Toprak Derinliği, Drenaj, Eğim, Erozyon ve Sınırlayıcı Toprak Özellikleri Haritası.....	85
EK 9. Araştırma Alanı Alan Kullanımları Haritası.....	86
EK 10. Tarım Alanları Uygunluk Haritası.....	87
EK 11. Orman Alanları Uygunluk Haritası.....	88
EK 12. Kentsel Alan Uygunluk Haritası.....	89
EK 13. Kıyı Rekreatyonu Uygunluk Haritası.....	90
EK 14. Koruma Alanları Uygunluk Haritası.....	91
EK 15. Optimal Alan Kullanım Haritası.....	92
EK 16. Tarım Potansiyeli Yönünden Plankarelerin Aldığı Sayısal Değerler Ve Değerlendirme Sonuçları.....	93
EK17. Orman Potansiyeli Yönünden Plankarelerin Aldığı Sayısal Değerler Ve Değerlendirme Sonuçları.....	103
EK18. Kentsel Alan Potansiyeli Yönünden Plankarelerin Aldığı Sayısal Değerler Ve Değerlendirme Sonuçları.....	113
EK 19. Kıyı Rekreatyonu Potansiyeli Yönünden Plankarelerin Aldığı Sayısal Değerler Ve Değerlendirme Sonuçları.....	122

EK 20. Koruma Alanları Potansiyeli Yönünden Plankarelerin

Aldığı Sayısal Değerler Ve Değerlendirme Sonuçları.....123

EK 21. Optimal Alan Kullanımı Karar Çizelgesi132

ÇİZELGELER DİZİNİ

SAYFA

Çizelge 3.1. Aynı Uygunluk Dereceli Potansiyel Alan Kullanımları Arasında Tercih matrisi.....	13
Çizelge 3.2. Toprak Yetenek Sınıfları ve Alt Sınıfları.....	15
Çizelge 3.3. Potansiyel alan Kullanımlarının Saptanmasında Seçilen Faktörler ve Faktör Ağırlıkları.....	17
Çizelge 4.1. Araştırma Alanında Varlığı Saptanan Kuş Türleri.....	43
Çizelge 4.2. Araştırma Alanında Varlığı Saptanan Memeli Türleri.....	44
Çizelge 4.3. Araştırma Alanında Varlığı Saptanan Sürüngen Türleri.....	45
Çizelge 4.4. Araştırma Alanında Varlığı Saptanan Amfibi Türleri.....	45
Çizelge 4.5. 1980-2000 DİE Erdemli Nüfus Sayımları.....	60
Çizelge 4.6. Optimal Alan Kullanım Planına Göre Potansiyel kullanımların Kapladığı Alan Miktar ve yüzdeleri.....	67

ŞEKİLLER DİZİNİ

SAYFA

Şekil 3.1. Çalışma Metodu Akış Şeması.....	20
Şekil 4.1. Kentin Batı Yakasında bulunan eşik alan.....	23
Şekil 4.2. Ova alanda gelişen kent.....	24
Şekil 4.3. Alata Çayı'nın Denize döküldüğü Yer.....	25
Şekil 4.4. Alata Çayı'nın Kuzeye Uzanışı ve ova alandan bir görünüm.....	28
Şekil 4.5. Yıllık Ortalama Sıcaklık.....	28
Şekil 4.6. Ortalama Nisbi Nemin Yıllık Seyri.....	29
Şekil 4.7. Yağışın Yıllar arası Değişim Grafiği.....	30
Şekil 4.8. Yıllık Ortalama Rüzgar Gücü Diyagramı.....	30
Şekil 4.9. Kenti İkiye Bölen Alata Çayı.....	32
Şekil 4.10. Erdemli bataklığından bir görünüm.....	33
Şekil 4.11. Erdemli Çamlığı Mevkiinden Kumul tepeleri.....	35
Şekil 4.12. Erdemli Çamlığı kumul eksibeleri.....	35
Şekil 4.13. Kıyıyla Birlikte Yükselen Yapılaşma.....	36
Şekil 4.14. Deniz kumulları üzerindeki bitkilerden bir görünüm.....	39
Şekil 4.15. Kum zambakları.....	39
Şekil 4.16. Kumul formasyonu.....	40
Şekil 4.17. Sazlık.....	41
Şekil 4.18. Seralarda Turunçgil Fidanı Üretimi.....	47
Şekil 4.19. Açıkta Biber Yetiştiriciliği.....	47
Şekil 4.20. Serada Biber Yetiştiriciliği.....	48
Şekil 4.21. Kentin Kuzeybatısı Yönündeki Alan Kullanımlarının Eşik alandan görünümü.....	49
Şekil 4.22. Erdemli Kent Yerleşiminin Batıya Bakan Bölümü.....	50
Şekil 4.23. Kentin Güneydoğuya Bakan Bölümü.....	51
Şekil 4.24. Kıyıda Yükselen İkinci Konutlar.....	52
Şekil 4.25. Kentin Doğusundaki Gecekondü Bölgesi	53
Şekil 4.26. Doğudaki Gecekondü Bölgesinde toprak yollu ulaşım.....	54

Şekil 4.27. Alata çayı ve yolların denize dik uzanışı.....	55
Şekil 4.28. Sanayi Bölgesinin Batıya Bakan Bölümü.....	56
Şekil 4.29. Sanayi Bölgesinin Kuzeye Bakan Bölümü.....	57
Şekil 4.30. Kıyıyla Son Bulan Gecekondü Bölgesi.....	58

1. GİRİŞ

Araştırma alanı olan Erdemli, Mersin iline bağlı bir ilçe merkezidir. Mersin-Silifke karayolu üzerinde ve Mersin'e 35 km. mesafededir. Kentsel yerleşim dik yamaçların eteği ile Alata çayının meydana getirdiği ova kesimde yer alır. Yaklaşık 49000 da alana sahiptir. Mücavir allanın eni 7 km, boyu ve kıyı uzunluğu ise yaklaşık 9 km olup, $34^0 15^l$ ve 35^0 doğu boylamları, $36^0 37^l 30^{ll}$ ve 37^0 kuzey enlemleri arasında bulunur. İlçenin 1997 DİE nüfus sayımına göre nüfusu 36900, 2000 yılı tespiti ise 42000'dir.

Erdemli ilçesi; doğusunda Mersin, güneyinde Akdeniz, batısında Silifke, kuzeyinde ise Karaman ve Konya ili ile çevrelenmiştir. Ekonomisi ağırlıklı olarak tarım ve hizmet sektörüne dayalı olup tipik Akdeniz iklimi hüküm sürer.

Son yıllarda uluslararası ilişkilerin ve dış ticaretin gelişimi, ülkemizin ekonomik ve sosyal yapısını hızla değiştirmektedir. Bu değişim Mersin kenti ve yakın çevresini de büyük oranda etkilemiş, sosyal, ekonomik, demografik ve fiziksel açıdan son derece hızlı değişen bir bölge haline getirmiştir. Yörede görülen gelişim, Mersin'e yakınlığı nedeniyle Erdemli İlçesi'ni de etkilemektedir. Özellikle Mersin - Erdemli kıyı bandındaki tarım topraklarının hızla ikinci konut ve turizm amaçlı kullanımlara dönüşmesi ve hemen hemen boş alan kalmaması Erdemli'yi, Mersin ile gerek sosyo-ekonomik açıdan ve gerekse fiziksel olarak bütünleşmiş duruma getirmiştir.

Bu gelişime paralel olarak, Erdemli İlçesindeki kentsel fonksiyonlar yetersiz kalmaya, çevre sorunları hızla artmaya başlamıştır. Doğal olarak 2000'li yıllar için Erdemli'nin fiziksel yapısına (mekan organizasyonuna) yön vererek, insan – toplum – çevre ilişkilerini sağlıklı bir yapıya kavuşturmak, yatırımların yer seçimlerini ve gelişme eğilimlerini yönlendirmek, kentsel arazinin koruma kullanma dengesini rasyonel bir biçimde belirlemek gereksinimi ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Bu nedenlerden dolayı değişimlerin yoğun olduğu Erdemli Kenti'nin mücavir alanı içinde doğal kaynakları koruyarak sürdürülebilir kalkınma anlayışı içinde gelişmeleri yönlendirerek ekolojik yapıya uyumlu alan kullanımlarının ortaya konulması bu çalışmanın amaçlarını teşkil etmektedir.

Çalışmanın giriş bölümünden sonra ikinci bölümünde araştırma alanı ile ilgili bugüne kadar yapılan çalışmalar ele alınmaktadır. Üçüncü bölümünde çalışmada kullanılan yöntem açıklanmakta, dördüncü bölümde ise bulgular ortaya konulmaktadır. Araştırmanın son bölümünde sonuçların tartışılması ve öneriler yer almaktadır.

2. ÖNCEKİ ÇALIŞMALAR

Kıyılardaki kumullar ve sulak alan sistemleri flora ve yaban hayatı için olduğu kadar, tarımsal kullanımlar için de büyük önem taşımakta, böylelikle bu alanların planlı yönetimi zorunlu olmaktadır. Kıyı alanlarındaki çevre koşulları, bu alanlarda gerçekleşen tarımsal faaliyetlerin nitelik ve niceliğine bağlı olarak etkilendiğinden tarım da çevre koşullarına bağımlıdır **(De Soet, 1974)**. Çevre koşullarına daha iyi uyum sağlayan tarımsal aktivitelerin geliştirilmesini amaçlayan ekolojik tarım, hatalı ve bilinçsiz uygulamaların sonrasında bozulan ekolojik dengenin yeniden tesis edilebilmesini amaçlayan bir tarım şeklidir **(Aksoy, 1999)**.

Kıyı bölgelerinin ve onların kaynaklarının sürdürülebilir kullanımını sağlama amacı taşıyan ilk önemli girişim, 1981 yılında düzenlenen ve Avrupa Kıyı Girişimi olarak adlandırılan, Kıyı ve Deniz Bölgeleri Konferansı olmuştur.

Bu girişimin temel amacı, Birlik Anlaşması'nın 130 R maddesinin gereklerini yerine getirmektir. Bu madde “ Kıyı kuşaklarının ve onların kaynaklarının akılcı kullanımı ve yönetimini garanti altına almak ve kıyı kuşaklarında çevre kalitesini uzun vadeli olarak korumak ve iyileştirmek” amacını taşımaktadır **(Henningsen, 1991)**.

Kıyı terimi; deniz, doğal ve yapay göller ile akarsuların çevresini kuşatan; dalga akıntı ve rüzgâr etkisi ile oluşan kumluk, çakıllık, taşlık, bataklık ve kayalık alanları ile sazlıklar gibi, su bitkilerinin yetişmesine elverişli olan sığ alanları ifade etmektedir. Doğa koruma açısından incelendiğinde deniz ve kara ekosistemleri arasında bir geçiş özelliği gösteren kendi içinde dinamik döngülere sahip kıyı zone, birçok çevresel bileşeni bir arada bulundurmasından ötürü oldukça önemli, öncelikli ve aynı zamanda hassas olarak nitelendirilmektedir. **(Alphan, 1998)**.

Ülkemizde, kıyılarla ilgili ilk çalışmalar Osmanlı dönemi'nde yapılmış olup Osmanlı toprak düzeninde kıyıların devlet malı sayıldığı bilinmektedir. 1876 sayılı Mecelle Kanunu deniz ve göllerin herkesin ortak malı olduğunu bildirmektedir **(Eke, 1995)**.

Türkiye'de kıyı alanlarına yönelik kullanım talepleri son 25 yılda artmıştır. Hızlı yapılaşmanın, bu dönemde Akdeniz kıyılarında meydana gelen alan kullanım

taleplerinin ön sıralarında yer alması yanında, Doğu Akdeniz’de kıyı sulak alanları ve kumullarının oluşturduğu ekosistem kompleksi, giderek genişleyen tarımsal alan kullanımının baskısı altındadır. 1952 yılında 0.7 hektar büyüklüğünde alan kaplayan tarımsal kumullar, 1970 yılında 8.0 hektar ve 1996 yılında ise 4628 hektara ulaşmıştır. (Kapur et. Al, 1999).

Günümüzde kıyılarımızın gelecek nesillere bozulmadan aktarılması ve kamu yararlı kullanım yaklaşımı 1982 anayasası ile tescil edilmiştir.

Ekolojik verileri temel alan planlama yönteminin kıyılarda uygulanmasına ilk örnek, Mc Harg (1969)’ın ABD New Jersey kıyıları ile ilgili yaptığı çalışmadır. Bu çalışmada, farklı kıyı kesimlerinin değişik kullanımlar açısından değerlendirilmesi yapılmıştır. New Jersey kıyıları plaj alanları, ön kumullar, ikincil kumullar, ard kumullar ve lagün kesimi olarak bölümlere ayrılmakta ve bu alanların her birinde yapılmasına izin verilebilecek veya verilemeyecek faaliyetler sıralanmaktadır.

Mc Harg (1969), insanların kullanımına açılan doğanın, koruma ve kullanma dengesinin kurulmasındaki, ana etkenin doğal yapı ile doğal oluşumlara bağlı kalınması olduğunu, bu nedenle de doğanın çok yönlü olduğunu, ayrıntılı ve yorumlanarak incelemesi sonucu alanın değişik kullanımlar için kapasitelerinin saptanabileceğini açıklamıştır.

Dearinger (1972), geliştirdiği rekreasyonel planlama yönteminde, potansiyel alan kullanımına etki etmesi olası doğal faktörleri sayısal olarak değerlendirmektedir. A.B.D.’nin Lexington kenti yakınlarındaki Boone ve Jessamine vadilerinde uygulanan bu yöntemde veriler, doğal ve kültürel veriler olarak iki başlık altında toplanmaktadır. Bazı verilerin rekreasyonel potansiyele etkilerinin diğerlerinden daha fazla olduğu gerçeğinden hareketle, daha önce subjektif biçimde puanlandırılan verilerin puanları, ağırlık puanları ile çarpılarak elde edilen sonuç değerler, plankare bazında toplanmaktadır. Bu toplam değer, bir plankarenin alması olası en yüksek değer yüzdesi (%) olarak ifade edilmek suretiyle, alanın toplam potansiyeli saptanabilmektedir. Yöntem, planlamada yer verilmesi düşünülen her işlev için ayrı ayrı tekrarlanarak, araştırma alanının her bir işlev için ayrı ayrı potansiyeli saptanabilmektedir.

Türkiye’de ekolojik verileri temel alan ilk çalışmalar ise Gültekin (1974) ve Başal (1974) tarafından yapılmıştır. Her iki çalışmada da Buchwald’ın geliştirdiği ekolojik parseller yöntemi kullanılmıştır. Gültekin bu yöntemle, Adana ilinin peyzaj potansiyelini bitkisel yönden saptar ve peyzaj planlama ilkeleri çerçevesinde değerlendirirken; Başal İznik Gölü ve çevresi için bir peyzaj planlama çalışması yapmıştır.

Uzun (1978), Çukurova Üniversitesi Botanik Bahçesi’nin alan kullanımı planlamasını Tandy’nin (1967) yöntemini kullanarak yapmış ve bu yöntemin peyzaj planlama çalışmalarında kullanılabileceğini göstermiştir.

Gültekin (1979), Seyhan Baraj Gölü ve yakın çevresinin rekreasyonel amaçlı kullanım potansiyelini araştırmıştır. Çalışmada, alanın rekreasyon, doğa koruma, yerleşim, endüstri ve ticaret gibi kullanım şekillerine uygunluk değerlendirmesi Mc Harg (1963) yöntemi kullanarak yapmıştır.

Sonuçta, araştırma alanı bütününde aktif ve pasif rekreasyona uygun alanların geliştirilmesi ve göl ve yakın çevresinin bir bölgesel park ve rekreasyon merkezi olabileceği irdelenmiştir.

Altan (1982), Çukurova’da bilgisayar yardımı ile bölgesel ölçekte ekolojik peyzaj planlaması üzerine yaptığı çalışmada, Adana ili kıyı şeridini de içine alan geniş bir alan için optimal alan kullanım önerileri geliştirmiştir. Bu çalışmada araştırma alanı 5x5 km’lik plankarelere bölünerek, alanın doğal özellikleri bu kareler bazında bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Elde edilen veriler değişik ölçütler kullanılarak değerlendirilmiş ve bilgisayar haritası olarak mevcut alan kullanışlarına alternatif, öncelikli ve ağırlıklı alan kullanım önerileri hazırlanmıştır. Bir bölge planlaması niteliğinde olan bu çalışmanın sonuçlarına göre, kıyı kesimindeki alanlar hem su biyotopları, hem kıyı rekreasyonu ve hem de tarım için öncelikli alan olarak saptanmış olup, bu üst üste çakışan kullanışlar arasında yapılacak çelişki analizi ve her kullanışın ekolojik duyarlılık sınırlarının saptanması sonucunda, önerinin teke indirilebileceği ifade edilmiştir.

Önsoy (1984)’un bildirdiğine göre, Buchwald ve Langer (1969) tarafından teorik hale getirilen, ekolojik analize dayanan ilk peyzaj planlama çalışmasının amacı, alanın doğal potansiyelini değiştirmeden, uzun sürede verimli olarak

kullanılmasıdır. Önsoy çalışmasında, ekolojik veriler üst üste çakıştırılmakta ve aynı ekolojik özelliklere sahip parseller bulunduktan sonra her parselin ekolojik yapısına uygun olan optimal kullanım önerileri saptanmakta ve alınması gereken önlemleri ortaya koymaktadır.

Önsoy (1984), Osmaniye – İskenderun arasındaki mevcut kullanımların yanlış yer seçimi nedeniyle çeşitli sorunlar yarattığı araştırma alanında, ekolojik temellere dayalı bir alan kullanım planlaması yöntemi kullanmış ve ekolojik planlama ilkelerinin her ölçekteki planlama çalışmalarında kullanılmasının zorunluluğu ile verilerin yorumlanması, saklanması, yeni verilerin eklenmesi ve değerlendirilmesinde işçilik ve zamandan tasarruf yönünden bilgisayar kullanımının yararlı olduğunu ortaya koymuştur.

Ateş (1985), Mogan gölü- Akköprü arasındaki göl-akarsu sistemi çevresine ilişkin potansiyel ağırlığın saptanması ve değerlendirmesi üzerine yaptığı çalışmada, doğal ve kültürel verileri tek aşamada analize sokarak, ağırlık katsayıları ile faktör ağırlıklarının çarpımı sonucu elde ettiği ağırlıklı etkilere göre, en yüksek değer rekreasyon açısından en yüksek potansiyele, en düşük değer ise en düşük potansiyele sahip olarak belirlemiştir.

Sirel (1988), Mersin-Silifke kıyı şeridindeki turizm ve rekreasyona dayalı gelişmelerin yapısını incelemiştir. Araştırmada, mevcut alan kullanım şekilleri arasındaki ilişki ve bu ilişkilerin yarattığı sorunlarla, bunların doğal kaynakları etkileme durumu, ekolojik riziko analizi yöntemi uygulanarak değerlendirilmiştir. Çalışma sonucunda, alandaki farklı karakterli kullanımların birbirleri ve doğal değerler ile olan çelişkilerinden kaynaklanan zararların önlenmesi veya azaltılmasına yönelik öneriler, turizm kullanımları ağırlıklı olmak üzere geliştirilmiştir.

Başal (1989), Doğalgaz-Yapracık tesisleri alan kullanım planlaması üzerine yaptığı çalışmada, “Ekolojik Birimler” ile “Olası Ana Kullanım Biçimler” ni ilişkilendirerek, alınması zorunlu koruyucu ve geliştirici önlemleri belirlemiştir. Ardından arazinin en uygun kullanımı için önerilen seçenekleri kullanım biçimleriyle karşılaştırarak alan kullanım desenini ortaya çıkarmıştır.

Uzun ve ark. (1990) Aşağı Seyhan Ovası IV. Merhale Sulama ve Drenaj Projesi’nin çevreye etkilerini araştırmışlardır.

Çalışma sonucunda, su kuşlarına barınak sağlamak üzere bazı sulak alanların olduğu gibi bırakılması, Akyatan Lagününe endüstriyel atık taşıyan YD4 Drenaj Kanalı üzerine arıtma tesisi kurulması, kumul alanlarının korunması, biyotop özelliği taşıyan alanların “Doğa Koruma Alanı” olarak belirlenmesi, tarım ve doğa koruma alanları dışındaki arazilerin bölgedeki hayvancılık için otlak olarak geliştirilmesi ve yaban yaşamını tehdit eden usulsüz avcılığa karşı önlem alınması önerilmektedir.

Uysal (1992), “Erdemli ve Çevresinin Fiziki Coğrafyası” isimli çalışmasında, jeolojik, jeomorfolojik, iklim, hidrografik, toprak ve bitki örtüsü konularında alanın özelliklerini ortaya koymuştur.

Oğuz (1993), “Yapısal Değişim Bakımından Erdemli ve Çevresi” adlı çalışmasında, fiziki yapı ve özelliklerinin yerleşmeye etkisini, Erdemli’nin yapısal değişim sürecini ve bu değişimin etkilerini, şehrin gelişme yönlerini, konut tiplerini, ve şehrin fonksiyonel özelliklerini ortaya koymaktadır.

Uzun ve ark. (1993), Datça ve Bozburun yarımadalarının aktüel durumunun tespiti, ekolojik peyzaj ve optimal alan kullanım planlamasının belirlenmesi amacıyla uydu verilerini kullandıkları çalışmalarında hızlı ve plansız yapılaşmanın, tarım, ormancılık, rekreasyon, doğa koruma ve balıkçılık gibi kullanımlar ile yer yer çelişki içinde olduğu ve bu çelişkilerin önlenmesi için alınması gereken önlemler ortaya konulmuştur.

Sirel (1995), Berdan Nehri Yukarı Havzası’nın yayla turizmi açısından kullanım olanaklarını araştırmıştır. 2x2 km.’lik plankareler bazında yapılan çalışmanın ilk aşamasında, rekreasyonel potansiyeli belirleyici doğal ve kültürel peyzaj elemanları seçilmiş alanın “Doğal ve Kültürel Faktörlere göre Turizm Potansiyeli” belirlenmiştir.

Sonuçta her iki potansiyel haritanın karşılaştırılması ile “Turizm Amaçlı Potansiyel Alan Kullanım Haritası” elde edilmiştir.

Uzun ve ark. (1995), “Çukurova Deltası Örneğinde Kıyı Ekosistemlerinin İçerdiği Biyotopların Haritalanması” isimli çalışmalarında Berdan Nehri (Tarsus) ile Yumurtalık ilçesi arasında kalan kıyı kesimindeki ekolojik yönden farklılık gösteren yaşam ortamlarını belirleyerek, sınıflandırmışlardır. Bu amaçla, alanın bütünü temsil edecek şekilde seçilen 10 değişik yerden alınan kesitlerde alan kullanım

tipleri, jeoloji, toprak, bakı, eğim derecesi, denizden yükseklik gibi parametreler bazında bitki örtüsü etütleri yapılmıştır.

Yücel ve ark. (1996), Düzce ovasının tarımsal alan kayıpları konusunda, günümüzdeki sorunlarını, geçmişte yaşamış illerden biri olan Adana’da tarihi süreç içerisinde kentsel gelişmelerin tarım alanları bünyesinde yol açtığı kayıplar ile bu kayıpların belirli bir gelecekte alabileceği boyutları incelemiş ve kapsamlı sosyo-ekonomik, kültürel ve ekolojik analiz sonuçlarına göre, kentin uzun vadeli fiziksel gelişme stratejilerinin belirlenmesi, uygulanması ve bu sürecin yerel yönetim, planlamacılar ve halkın katılımlarıyla gerçekleşmesinin sağlıklı bir kent bütünü için önemli olduğunu belirtmişlerdir.

Ortaçesme (1996), Adana İli Akdeniz Kıyı Kesiminin Ekolojik Peyzaj Planlama İlkeleri Çerçevesinde Değerlendirilmesi ve Optimal Alan Kullanım önerileri adlı çalışmasında, potansiyel alan kullanımlarından tarım, çayır-mera, kentsel alan (yerleşim ve endüstri), kıyı rekreasyonu ve koruma alanları için uygun yerleri belirleyerek, ekolojik ve ekonomik sürdürülebilirlik ilkeleri doğrultusunda optimal alan kullanım planına ulaşmaktadır.

Altunkasa ve ark. (!999), Çukurova Üniversitesi kampus alanının ekolojik yapısı ile farklı alan kullanımlarının fiziksel organizasyonunu belirleyen kriterlerin çakıştırılması yoluyla ekolojik kapsamlı bir alan kullanım önerisi geliştirilmiştir.

3. MATERYAL VE METOT

3.1. Materyal

Araştırma alanına ait doğal yapı elemanlarından iklime ilişkin veriler alanın iklimsel karakterini en iyi temsil eden Erdemli meteoroloji istasyon kayıtlarından; Jeolojik yapıya ilişkin bilgiler Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü'nden temin edilen 1/500.000 ölçekli Türkiye Jeoloji Haritası'ndan; Hidrolojik yapıya ilişkin bilgiler Erdemli Belediyesi'nden sağlanmıştır.

Toprak ve Topoğrafya ile ilgili verilerin elde edilmesinde Mersin Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü'nce hazırlanan 1/100.000 ölçekli haritalardan yararlanılmıştır. Orman Amenajman bilgileri Erdemli Orman İşletmesi Müdürlüğü'nden elde edilmiştir.

Alanın mevcut kullanım şekillerinin temininde Erdemli Belediyesi'nin Hâlihazır haritaları ile yine Erdemli Belediyesi'nde bulunan IKONOS 2001 uydu görüntülerinden yararlanılmıştır.

3.2. Metot

Araştırmada, potansiyel alan kullanımlarının saptanmasında, Mc HARG (1963), KIEMSTED (1967) ve DEARİNGER (1972) 'in geliştirmiş oldukları Peyzaj Değerlendirme Yöntemlerinin araştırmanın amacına uygun olarak birleştirilmesi ile elde edilen bir metot kullanılmıştır. Potansiyel kullanımlar arasında karar verme ve optimal alan kullanımının belirlenmesi aşamasında ise bazı kabullerden ve tercih matrisinden yararlanılmıştır.

Araştırma yönteminin akış şemasında (Şekil 3.1.) görüldüğü gibi, çalışma 4 aşamada yürütülmüştür. **Birinci aşama**, verilerin toplanması aşaması olup, alanın doğal yapısı, mevcut alan kullanımları ile demografik yapının incelenmesine çalışılmıştır.

İkinci aşamada, döküm çalışması sonucu elde edilen veriler çalışma ölçeği olarak seçilen 1/30.000 ölçekte haritalanmıştır. Bu ölçeğin seçilmesinin nedeni, çalışmanın bölgesel ölçekte oluşu ve araştırma alanının jeomorfolojik açıdan fazla değişken olmamasıdır. 1/30.000 ölçekli çalışma alanı daha sonra, 300x300

m.'lik plankarelere ayrılmıştır. Plankarelerde mevcut kullanımların analizi, birbirleriyle ilişkileri ve çevreye etkileri belirlenmiştir. **Üçüncü aşamada** alanların, tarım, orman, kentsel, kıyı rekreasyonu ve koruma alanları olarak belirlenen potansiyel uygunluk haritaları hazırlanmıştır. Bu haritaların hazırlanmasında matematiksel bir yaklaşım kullanılmıştır.

Bu yaklaşımda önce her potansiyel kullanım için belirleyici olabilecek doğal faktörler ve bunların alt birimleri belirlenmiştir. Daha sonra belirlenen faktörler, bu kullanımın potansiyelini belirlemedeki etkinlikleri yönünden ağırlıklandırılmıştır. Bu işlem, faktörlere 1 ile 3 arasında değişen sayısal değerler verilerek yapılmıştır.

Örneğin; "Tarım" seçeneği için en önemli faktör "Toprak Yetenek Sınıfları" olduğundan, bu faktör diğerlerinden daha yüksek bir katsayı almaktadır.

Bu ağırlıklandırma işleminden sonra, her bir faktör kendi içinde ayrı bir sayısal değerlendirmeye tabi tutulmuştur. Bu değerlendirme ise, o faktörün seçilen alt birimlerine (harita lejandındaki elemanlarına) yine söz konusu potansiyel kullanım bakımından etkinlikleri göz önüne alınarak 1 ile 4 arasında değişen pozitif (+) sayısal değerler verilerek yapılmıştır. Örneğin; Tarım potansiyelinin belirlenmesinde, "Toprak Yetenek Sınıfları" faktörü içerisinde, II., VI. ve VII. sınıf topraklar tarım toprağı niteliğinde olduklarından, alt birimler olarak seçilmiştir. Bu alt birimler içinde II. Sınıf toprakların tarım potansiyeli en yüksek, VII. Sınıf toprakların ise en düşük olduğundan, II. Sınıf topraklara en yüksek sayısal değer olan 4; VII. sınıf topraklara en düşük değer olan 1 verilmiştir. Bazı alan kullanımları olumsuz etkileyebilecek alt birimlere ise negatif (-) sayılar verilmiştir.

Alt birimler kendi aralarında sayısal olarak değerlendirilirken, genelde en önemliden en az önemliye doğru 4, 3, 2, 1 şeklinde azalan değerler almakla birlikte, bu sıranın takip edilmesi zorunlu tutulmamıştır. Alt birimlerin sayısının 4 ' den az olduğu durumlarda, sayısal değerler bu sıra gözetilmeksizin objektif bir değerlendirme doğrultusunda verilmiştir. Birden çok alt birimin potansiyel kullanımı eşit derecede etkilemesi söz konusu olduğunda ise her iki alt birim de aynı değeri alabilmektedir. Her bir öneri alan kullanım için seçilen faktörler, bu faktörlerin ağırlıkları ve alt birimlere verilen sayısal değerler Çizelge 3.3' de görülmektedir.

Bu çizelgede yer alan toprakla ilgili terim ve harflerin (örn; e, s, v gibi) anlamları Çizelge 3. 2' de verilmiştir.

Sayısal değerlerin belirlenmesinden sonra 1/30 000 ölçekli haritalar üzerindeki bilgiler plankarelere ayrılmıştır. Bu işlem her plankareye bir sayısal değer verilerek yapılmıştır. Bir plankarenin değer alıp almamasına, plankare ile üzerinde bulunduğu arazi parçası arasındaki ilişkiye bakılarak karar verilmiştir. Arazi parçasının % 80' ninden fazlası plankare içinde kalıyorsa, o plankareye ilgili sayısal değer verilmiştir. Ters durumda, değer verilmemiştir.

Bu genel kabulün yanı sıra, bir arazi parçasının tüm yüzeyinin değerlendirmeye alınabilmesi için, bu arazi parçasının üzerindeki tüm karelerin pozisyonu dikkate alınmış ve eksik yüzeylerin fazla yüzeylerle eşitlenmesine çalışılmıştır.

Yapılan çalışmalarla plankarelerin her bir kullanım için faktörlerden aldıkları değerler belirlendikten sonra, plankareleri koordinatları ile birlikte gösteren bir liste hazırlanmıştır. Her potansiyel alan kullanımı için ayrı ayrı hazırlanan bu listelere, söz konusu kullanımın faktörlerden aldığı sayısal değerler aktarılmıştır.

Bundan sonraki işlem bu değerlerin ağırlıklandırılmasıdır. Bunun için her plankarenin aldığı faktör değeri, o faktörün ağırlığı (katsayısı) ile çarpılmış ve "Ağırlıklı Faktör Değeri" elde edilmiştir. Daha sonra söz konusu potansiyel kullanım için belirlenen bütün faktörlerin ağırlıklı değerleri toplanarak, plankarenin o kullanım için "Ağırlıklı Toplam Potansiyeli (ATP)" elde edilmiştir.

Çalışmada açıklanan yöntemin uygulanması ile araştırmada hedeflenen 5 potansiyel kullanım tipinin (tarım, orman, kentsel alan, kıyı rekreasyonu ve koruma alanı) her biri için bir potansiyel alan kullanım haritası elde edilmiştir.

Araştırmanın **dördüncü ve son aşamasında**, potansiyel kullanımlar arasından tercih yapılarak optimal alan kullanım planına ulaşılmıştır. Üçüncü aşamada elde edilen potansiyel uygunluk haritalarının karşılaştırılmasıyla bazı plankarelerin potansiyel olarak birden çok kullanıma uygun olduğu görülmüştür. Bu alan kullanımları arasında karar vermede ve optimal alan kullanım şeklinin belirlenmesinde DEARİNGER (1972) 'in yaklaşımından yararlanılmıştır.

DEARİNGER (1972), potansiyel uygunluğu yüzde (%) cinsinden hesaplamaktadır. Bunun için, bir plankarenin aldığı ATP, o kullanım için alabileceği maksimum değere bölünmekte ve böylece plankarenin “Yüzde (%) Cinsinden Ağırlıklı Potansiyeli” belirlenmektedir.

Bu araştırmada verilen sayısal faktör ağırlığı ve alt birim değerlerine göre, bir plankarenin potansiyel kullanımlardan alabileceği maksimum değer, “Tarım için 43, Orman için 44, Kıyı Rekreasyonu için 28, Kentsel Alan için 32, Koruma Alanı için 34” tür. Örneğin; bir plankarenin “Tarım” potansiyeli yönünden aldığı ATP 26 ise, yüzde (%) cinsinden ağırlıklı potansiyel $26 / 43 = 0.60$ olmaktadır.

Bütün plankareler için yüzde (%) cinsinden ağırlıklı değerlerin hesaplanmasından sonra, elde edilen bu yüzde (%) değerlerden 0.50 ve onun üzerinde değere sahip olan plankareler, o kullanım için “1. Derecede uygun”; 0.50 ‘nin altında değer taşıyanlar ise, “2. derecede uygun” olarak sınıflandırılmıştır. Böylece her bir potansiyel alan kullanımı için iki dereceli 5 adet potansiyel uygunluk haritası elde edilmiştir. Daha sonra elde edilen bu haritalar yeniden karşılaştırılmış ve optimal alan kullanımı, aşağıdaki kabullere göre belirlenmiştir:

1. Sadece bir kullanım için uygun olduğu belirlenen plankarelerin optimal kullanımı, o kullanım tipi olarak kabul edilmiştir.
2. Uygunluk derecesi ne olursa olsun, koruma için uygun olduğu saptanan plankarelerin tümü, “Koruma Alanı” olarak kabul edilmiştir.
3. Koruma dışındaki potansiyel alan kullanım tiplerinden birden fazlasının aynı plankare için uygunluğu söz konusu olduğunda, uygunluk derecesi daha yüksek olan, o plankare için optimal kullanım tipi olarak kabul edilmiştir.
4. Koruma dışındaki potansiyel alan kullanım tiplerinden birden fazlası aynı plankare için aynı uygunluk derecesi taşıması durumunda, optimal alan kullanım kararı, Çizelge 3.1.de yer alan matristeki esaslara göre verilmektedir.

Geliştirilen bu matriste, aynı derecede uygunluk gösteren kullanımlar arasında tercih yapılırken, araştırma alanının yöre halkına daha fazla gelir sağlayacağı düşünülen alan kullanım tipine öncelik verilmiştir.

Çizelge 3. 1. Aynı Uygunluk Dereceli Potansiyel Alan kullanımları Arasında Tercih Matrisi.

	Tarım	Orman	Kentsel Alan	Kıyı Rekreatasyonu	Koruma
TARIM (T)	-	T	T	T	KO
ORMAN (O)	-	-	O	O	KO
KENTSEL ALAN (KA)	-	-	-	KR	KO
KIYI REKRREASYONU(KR)	-	-	-	-	KO
KORUMA (K)	-	-	-	-	-

Örneğin, “Tarım” ve “Orman” seçeneklerinin aynı plankare için aynı uygunluk derecesi taşımaları durumunda, yöre halkının % 90’ ı geçimini tarımdan sağladığından ve birim alandan elde edilebilecek gelir tarımda daha fazla olacağından, bu seçenek tercih edilerek ekolojik yapıyı korumayı hedef alan, bunun yanı sıra yöre halkının ekonomik durumunu iyileştirmeyi de amaçlayan bir optimal alan kullanım planına ulaşılmaya çalışılmıştır.

Bu araştırmada kıyı rekreasyonu ve koruma alanı seçenekleri için diğerlerinden farklı bazı uygulamalar yapılmış, kıyı rekreasyonu potansiyelinin saptanmasında alandaki tüm plankareler değil, sadece deniz kıyısında yer alan plankareler değerlendirmeye alınmıştır.

Koruma alanları seçeneğinde ise, yüzde (%) değer belirlenmesinde farklı bir uygulama söz konusudur. Koruma alanı potansiyelini belirleyici olarak seçilen etmenler alana yaygın olmadıkları için (tüm plankarelerde yer almadıklarından), her bir plankarenin yüzde (%) cinsinden ağırlıklı potansiyelinin saptanmasında kullanılan “bölen değeri” olarak, bunların maksimum değerini almak mümkün olmamıştır. Bunun yerine, elde edilen ağırlıklı toplam değerlere (ATD) bakılmış ve en yüksek ATD, yüzde (%) cinsinden potansiyelin belirlenmesi için “bölen değeri” olarak alınmıştır.

Bu son iki potansiyel alan kullanımlarından Kıyı Rekreatasyonu Potansiyelinin saptanması amacıyla, sadece kıyıda bulunan plankareler bazında değerlendirme

yapılmış ve önceki alan kullanımları için seçilen faktörlerden farklı faktörler ele alınmıştır. Bunlar:

- Plaj alanı genişliği
- Kıyının niteliği
- Ulaşım olanağı şeklindedir.

Kıyıda rekreasyonel aktivitelerin yapılabilmesi ve bu aktiviteleri destekleyici tesislerin kurulabilmesi için uygun topoğrafya ve bir plaj alanının olması ön koşul olarak görülmüştür. Bu nedenle ilk belirleyici olarak “Plaj Alanı genişliği “ seçilmiş ve faktör ağırlığı olarak da en yüksek değer olan “3” değeri verilmiştir. Kıyıda yapılabilecek aktivitelerin kapsamını etkileyeceğinden, değişik plaj alanı genişlikleri alt birimler olarak seçilmişlerdir.

İkinci faktör olarak belirlenen “Kıyı Niteliği”, insanların rekreasyonel aktiviteleri için kıyı seçiminde önemli bir ölçüt olarak görülmektedir. Burada kıyının niteliği ile kastedilen, kıyı ile bütünleşen veya kıyının yakın çevresinde ormanlık alanların bulunup bulunmamasıdır. Bu faktörün alt birimleri bu düşünce ile belirlenmiş ve sayısal olarak değerlendirilmiştir.

Kıyı Rekreasyonu Potansiyelinin belirlenmesinde üçüncü ölçüt “Ulaşım Olanağı”dır. Kıyıdaki plankarelerde ulaşım hattı bulunması durumunda bunlara, yolun niteliğine göre yüksek değerler verilmiştir. Kıyıya kadar olmasa da kıyıya yakın ulaşım hatlarının asfalt ya da stabilize olması durumları değerlendirilmiştir.

Son olarak, Koruma Alanları Potansiyelinin belirlenmesinde araştırma alanının ekosistemine zenginlik katan sulak alanların ve kumul sistemlerinin bölgesel olarak oldukça önemli olduğu ve bu nedenle mutlaka korunmaları gerektiği ön plana çıkmaktadır. Sahip oldukları ekolojik ve kültürel değerleri nedeni ile koruma altına alınması gereken alanlar; orman alanları, sulak alanlar, kumullar gibi habitatlar ile tarihi alanlar olarak 5 grup altında toplanmıştır.

Bunların alt birimlerinin belirlenmesinde, bu özellikteki alanların araştırma alanı sınırları içinde kalan çeşitleri göz önüne alınmış ve koruma yönünden önceliklerine göre sayısal olarak değerlendirilmiştir. Buna göre, orman alanları içerisinde Endemik niteliği olan “ormanlar” koruma önceliği yönünden ilk sırada yer almış ve en yüksek değer verilmiştir.

Çizelge 3.2. Toprak Yetenek Sınıfları (Toprak- Su, 1987)

I	Bölgede yetişen her türlü bitkiyi yetiştirmeye elverişli, eğimleri düz, iyi drene olmuş, derin işlenebilir, verimli arazilerdir.
II	Her çeşit bitki yetiştirmede birinci sınıftan daha az elverişlidir. Toprak ve su korumaya ait özel uygulamalar gereklidir.
III	Toprak, topoğrafya ve yüzey akıma ait şiddetli kısıtlayıcı özellikleri vardır. Ekilen ürün çeşidi ilk iki sınıfa göre daha azdır. Özel koruyucu uygulamalara gereksinim duyar.
IV	Toprak derinliği, taşlılık, yaşlık ve eğim yönünden çok şiddetli sınırlayıcı özellikleri vardır. Özel birkaç bitki cinsi için uygun sürümle tarım yapılabilir. Kullanımları çok dikkat ister.
V	Sürümle tarım yapılamayan, düz-düze yakın, eğimli, taşlı veya çok yaş arazilerdir. Genellikle çayır veya ağaçlık olarak yararlanılır.
VI	Eğim, toprak sağlığı, gibi aşırı sınırlayıcı özellikleri vardır. Sürüm yapılamaz, çoğunlukla mera veya ağaçlık alan olarak kullanılabilir.
VII	Toprak sağlığı, taş kaya, eğim, erozyon gibi çok şiddetli sınırlayıcı özellikleri vardır. Tarımsal yönden ekonomik değildir. Ancak zayıf mera veya orman ağaçları dikimi için uygundur.
VIII	Bitkisel ürün getirmeyen arazilerdir. Rekreasyon alanı veya av hayvanları barınağı olarak değerlendirilebilir.
ALT SINIFLAR (Sınırlayıcı özellikler) e – Tarla işlemini güçleştiren parçalı topoğrafya, eğim, su ve rüzgar erozyonu gibi sınırlayıcı özellikler s – Tuzluluk, alkalilik, taşlılık, sığlık, çok ince veya çok kaba bünye gibi sınırlayıcı özellikler w – Yüksek taban suyu, yaşlık veya sık sık sel basması halleri gibi yüzey ve dahili drenaj bozukluğu özellikleri	

İkinci faktör olarak belirlenen “Sulak Alanlar” ın alt birimleri belirlenirken, araştırma alanındaki sulak alanların gerek ekolojik yönden, gerekse yöre halkı için taşıdıkları önem yönünden bir değerlendirme yapılmış ve mevcut sulak alanlar 1. ve 2. derecede önemli olmak üzere ikiye ayrılmıştır.

Buna göre Alata Çayı 1. derecede; diğer sulak alanlar ise 2. derecede önemli sulak alanlar olarak sınıflandırılmıştır.

Üçüncü faktör olan habitatların alt birimlerinin belirlenmesinde, özellikle fauna türleri bakımından yaşama ortamı olarak önem taşıyan alanlar değerlendirmeye alınmış ve önem derecelerine göre sayısal değerler verilmiştir.

Dördüncü faktör olarak belirlenen kumul alanlar ise, gerek kıyı gerisinin denizden esen şiddetli rüzgârlardan korunması, gerekse içerdiği bitki türleri nedeni ile taşıdığı önem göz önüne alınarak, korunması gerekmektedir. Bu nedenle “Ön Kumullar” tek alt birim olarak belirlenmiş ve maksimum sayısal değeri almıştır.

Koruma Alanlarının belirlenmesinde beşinci faktör olan “Tarihi Alanlar” için de tek alt birim olarak “Sit Alanları” belirlenmiş ve bu alanlara maksimum sayısal değerler verilmiştir (Çizelge 3.3).

Araştırmanın son bölümünde, mevcut alan kullanımları haritası ile bu araştırmadan elde edilen optimal alan kullanım haritaları karşılaştırılarak, çelişkilerin ortaya konulmasına çalışılmıştır. Yine aynı şekilde, optimal alan kullanımı ile Erdemli Belediyesi’nin Çevre Düzeni Planı karşılaştırılarak, bu planın kıyı kesiminin ekolojik yapısını korumadaki yeterliliği tartışılmış ve alanın sürdürülebilir kullanımı için alınması gereken önlemler sıralanmıştır.

Altunkasa ve ark.(1999), Çukurova Üniversitesi kampus alanının ekolojik yapısı ile farklı alan kullanımlarının fiziksel organizasyonunu belirleyen kriterlerin çakıştırılması yoluyla ekolojik kapsamlı bir alan kullanım önerisi geliştirilmiştir.

Benzer yöntem kullanılarak yapılan bu çalışmada, öncelikle araştırma alanında mevcut alan kullanımları ile çevresel verilerin ayrıntılı belirlenmesine çalışılmıştır. Elde edilen veriler fiziksel planlamalarda kullanılabilecek biçimde gruplandırılmış ve haritalar haline getirilmiştir. Sonraki aşamada, farklı karakterli 8 alan kullanımı için fiziksel planlama kriterleri elde edilmiş ve bu kriterler veri haritaları ile çakıştırılarak kampus alanı genelinde alan kullanım öncelik değerlendirmesi yapılmıştır. Son aşamada, alan kullanım öncelik değerlendirmeleri ışığında, kampus alanının uzun vadeli fiziksel planlamasına kaynakların optimal kullanımı açısından katkı sağlayabilecek öneriler geliştirilmiştir. Araştırmada veri analizleri ve alan kullanım öncelik değerlendirmelerinde bilgisayar kullanımına ağırlık verilmiştir.

Çizelge 3. 3. Potansiyel Alan Kullanımlarının Saptanmasında Seçilen Faktörler, Faktör Ağırlıkları, Seçilen Alt Birimler Ve Bu Alt Birimlere Verilen Sayısal Değerler

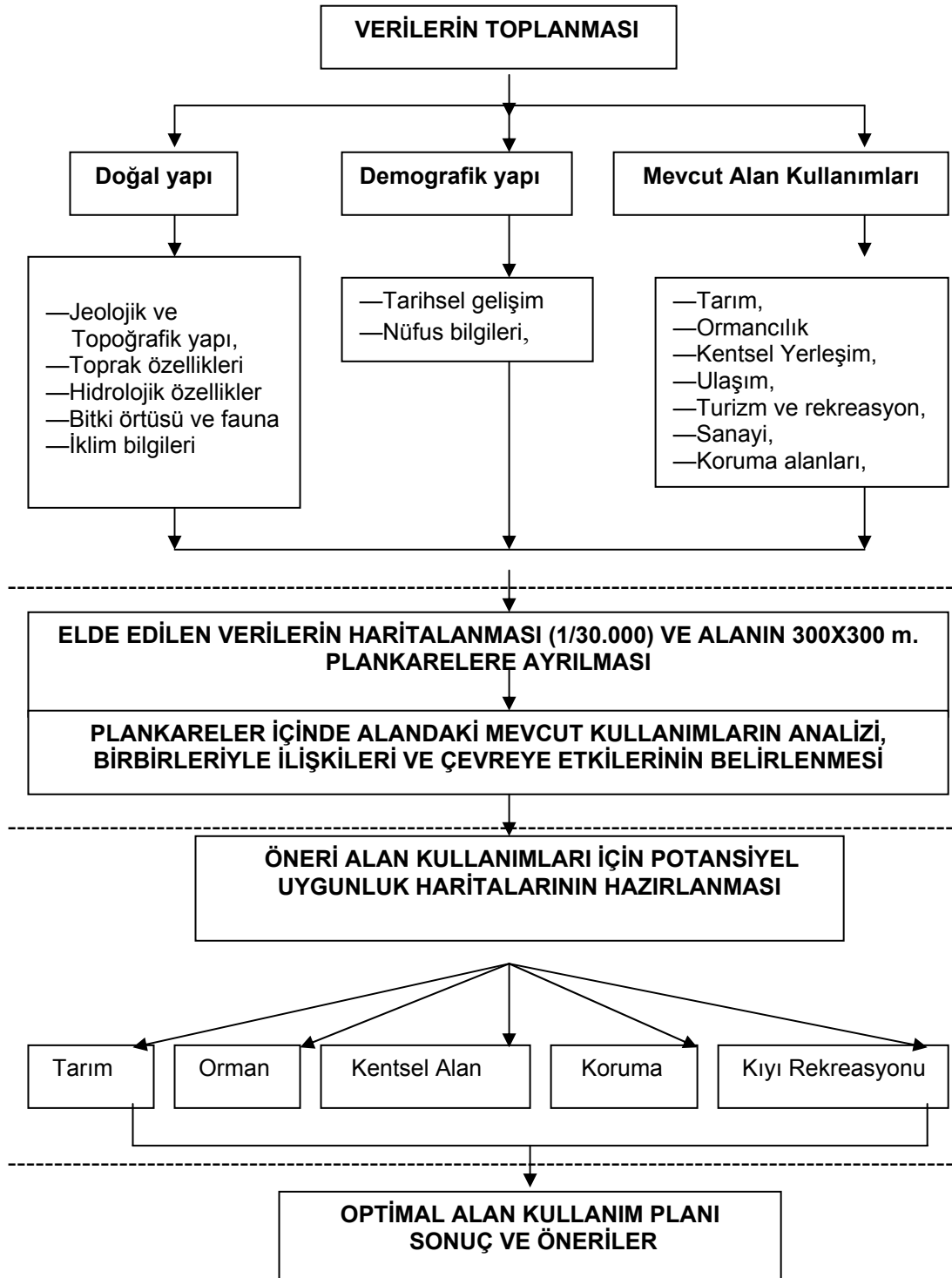
Potansiyel Alan Kullanımı	Seçilen Doğal Faktörler	Faktör Ağırlığı	Seçilen Alt Birimler	Alt Birimlere Verilen Sayılar
T A R I M Bir Karenin Alabileceği Max. Değer 43	Toprak Yetenek Sınıfları	3	II. Sınıf VI. Sınıf VII. Sınıf	4 2 1
	Toprak Derinliği	2	Derin Orta Derin Sığ Çok Sığ	4 3 2 1
	Drenaj	2	İyi Yetersiz	4 1
	Eğim	2	Düze Yakın Hafif Orta Sarp	4 3 2 1
	Erozyon	2	Orta Şiddetli	4 2
	Sınırlayıcı Toprak Özellikleri	1	e ya da v es/se ws/sw	(-1) (-2) (-2)
O R M A N Bir Karenin Alabileceği Max. Değer 44	Toprak yetenek Sınıfları	3	VII. Sınıf VI. Sınıf II. Sınıf	4 3 1
	Erozyon	3	Çok Şiddetli Şiddetli Orta Hafif	4 3 2 1
	Eğim	2	Sarp Orta Hafif	4 3 1
	Drenaj	2	İyi Yetersiz Bozuk	4 1 (-1)
	Toprak Derinliği	1	Derin Orta Derin Sığ Çok Sığ	4 3 2 1

Çizelge 3.3' ün devamı

Potansiyel Alan Kullanımı	Seçilen Doğal Faktörler	Faktör Ağırlığı	Seçilen Alt Birimler	Alt Birimlere Verilen Sayılar
K E N T S E L A L A N Bir Karenin Alabileceği Max. Değer 32	Toprak Yetenek Sınıfları	3	VII. Sınıf VI. Sınıf II. Sınıf	4 3 1
	Eğim	2	Düze yakın Hafif Orta Sarp	4 3 2 1
	Drenaj	2	İyi Yetersiz Bozuk	4 2 1
	Toprak Derinliği	1	Derin Orta Derin Sığ Çok Sığ	4 3 2 1
K I Y I R E K R E A S Y O N U Bir Karenin Alabileceği Max. Değer 28	Plaj Alanı	3	50 -100 m. 25 – 50 m 0 – 25 m	4 2 1
	Kıyı Niteliği	2	Ormanlık Alanlarla Bütünleşmiş Kıyılar Yakın Çevresinde Orman Bulunan Kıyılar Çamlık Alanlar	4 3 2
	Ulaşım Olanağı	2	Kıyıya Kadar Asfalt Yolla Ulaşım Kıyıya Kadar Stabilize Yolla ulaşım	4 2

Çizelge 3.3' ün devamı

Potansiyel Alan Kullanımı	Seçilen Doğal Faktörler	Faktör Ağırlığı	Seçilen Alt Birimler	Alt Birimlere Verilen Sayılar
K O R U M A Bir Karenin Alabileceği Max. Değer 52	Orman Alanları	3	Endemik Ormanlar	4
			Kızılcım Ormanları	3
			Ağaçlandırma Alanları	2
	Sulak Alanlar	3	1. Derecede Önemli	4
			2. Derecede Önemli	2
	Habitatlar	3	Deniz Kaplumbağalarının Yumurta Bıraktığı Kumsallar	4
			Çevresinde Ormanlık, Sazlık, Bataklık Bulunan Sulak Alanlar	4
			Ormanlık Alanlar	3
			Çevresinde Ormanlık, Bataklık, Sazlık Bulunmayan Sulak Alanlar	2
	Kumullar	2	Ön Kumullar	4
	Tarihsel Alanlar	2	Sit Alanları	4

Şekil 3.1. Çalışma metodu akış şeması

4. BULGULAR VE TARTIŞMA

4.1 Doğal Yapı

Araştırma alanının doğal yapısı üzerinde yapılan çalışmalardan elde edilen sonuçlar, jeoloji, topoğrafya, iklim, hidroloji, toprak, bitki örtüsü ve fauna başlıkları altında toplanmıştır.

4.1.1. Jeolojik Yapı

Erdemli'nin kuzeyini kaplayan Bolkar Dağları'nın sırtları, permien yaşlı sert kalkerlerden oluşur. Mezozoik ve permien kalkerleri Güzeloluk yöresinde yer yer açığa çıkmıştır. Kitlesel kalkerler, Mersin genelinde fazlaca yer tutmaz. İlin yarından fazlasını kaplayan alt miyosen oluşumları kristal olmayan parçalı kalker, marn, kumtaşı ve konglomeralardan oluşup, doğudan başlayıp, Erdemli'yi de içine alarak Göksu vadisine kadar sokulur. Marn'lar arasında kalker katları vardır. Erdemli'de IV. Zaman alüvyonları geniş yer kaplar. Erdemli'den Tarsus'un kuzeyine dek uzanan traverten şeridi de IV. zaman yapılıdır (Erdemli İmar Planı Arş. Rp.,2002).

İlçede kıyı şeridi ile akarsu vadi boylarındaki alan alüviyal topraklarla kaplıdır. Alüviyal topraklar, akarsularca taşınmış ve yatay katlar halinde dizilmiş genç birikintilerdir. Katmanın kalınlığı ve rengi, taşınan materyalin yaşına ve drenaj durumuna göre değişir. Yüksek kesimlerde genellikle kireçtaşı yaygın olduğundan, kıyı kuşağında ve akarsu vadilerindeki bütün alüviyal topraklar kireçlidir. Denize yakın kesimlerdeki alüviyal topraklarda drenaj yetersiz olduğundan tuzluluk sorunu ortaya çıkmaktadır.

İller Bankası'nca düzenlenen "Erdemli Jeolojik Etüt Raporu'nda," zeminin jeoteknik özellikleri açısından kireçtaşı ve kalkerlerin iskân yönünden sorun yaratmayacağı belirtilmiştir. Kireçtaşı, kaba ve gözenekli olan kalkere oranla daha serttir. Bazı yerlerde her ikisinin üzerinde de fazla kalın olmayan toprak örtüsü bulunmaktadır. Alüviyal kesimler ise ince elemanlı ve gevşek olup, içinde su bulundurur ve taban su seviyesi yüksektir. Kıyı şeridindeki kumullarda ise taneler birbirlerine bağlı olmayıp gevşek bünyelidir. Sismik açıdan faal olan bölgenin fay hattı, yörenin 10 km. kadar kuzeyinden geçmektedir.

Bakanlar Kurulu'nun 23.12.1972 gün ve 7/5551 sayılı kararı ile yürürlüğe giren "Türkiye Deprem Bölgeleri Haritası" na göre Erdemli, 4. derece deprem bölgesi alanı içinde kalmaktadır. Günümüze kadar ilçede deprem tahribatı görülmemiştir (Erdemli İmar Planı Araştırma Raporu, 2002).

Erdemli topraklarının yüzey şekillerine göre dağılımı, %67,4'ünü dağlar, %23,5'i platolar, %9,1'i ovalar şeklindedir (Erdemli İmar Planı Araştırma Raporu, 1990) (**EK 3**).

İç Anadolu'nun Konya Düzlüğü ile Akdeniz arasında yüksek çatılı bir kuşak oluşturan Toros Dağları, Erdemli'nin batısındaki Limonlu Çayı Vadisi'ne kadar kademeli olarak alçalır. Kuzeyden başlayarak daha yüksek ve düzenli bir sıra oluşturan Toros Dağları'nın bu kesimine Bolkar Dağları adı verilir. Bolkar Dağları Erdemli'yi İç Anadolu'dan bir duvar gibi ayırır. Dağların ilçe sınırı içinde kalan bölümünün yükseklikleri 500 – 2250 m. arasında değişir. İlçedeki yükseltilerin başlıcaları Yüksek yurt (2250 m), İnpınar (2000 m), Dedekavak (1860 m), ve Sandal (870 m) Dağları'dır (Erdemli İmar Planı Araştırma Raporu, 1990).

Erdemli ilçesi kuzey-güney yönünde jeolojik ve topoğrafik şekillenme yönünden üç bölüm halinde incelenebilir.

Dağlık Alan, Erdemli ilçesinin kuzey ve kuzeybatısındaki yer alan dağlar, Orta Toroslar'ın güneye uzanmış kollarını oluşturmaktadırlar. Kıyıda itibaren hafif bir meyille yükselen dağlar 15 km. kadar içerde 600- 700 m. nin üzerine çıkarlar (**EK 3**). Serpantinlerin de bulunduğu bu kalkerli arazide sivri doruklar dış kuvvetlerin etkisiyle aşınmış, dağların üzeri nispi yükseltileri az, dalgalı bir arazi durumunu almıştır. Kalker zeminde su eritmesinden meydana gelen Terrarossalar çukurlarda yer yer görülmektedir. Kuzeydoğu-Güneybatı doğrultusunda uzanan bu dağlar çatlaklı olup, yağın yağmur sularını kolaylıkla alt katlara sızdırır (Uysal, 1992).

Dağlık alan içinde akan sürekli ve mevsimlik dereler (Alata Çayı, Kodaman Çayı ve Kargıcak Deresi) derin, dik yamaçlı vadiler açarak ovaya inerler.

Miyosen yaşlı kalkerler kütle karakterinde olduklarından buralarda karstik şekiller teşekkül etmiştir. Dağlık alan üzerinde yer yer aşınım yüzeyleri görülmektedir. Buralar yüksek kısımlar olmakla beraber dış kuvvetlerin etkisiyle

aşınarak geniş birer düzlük halini almışlardır. Bu aşınım yüzeylerinin eğimleri azdır ve üzerinde nispi yükseltisi az fakat deniz seviyesine göre oldukça yüksek olan tepeler (600–700 m.) bulunmaktadır (Uysal, 1992).

Eşik alan; kıyı ovasına paralel bir şekilde uzanan, dalgalı ve üzerinde yer yer tepelerin bulunduğu dalgalı düzlükler jeomorfolojik yapının ana hatlarını ortaya koyar. Bu kısımda yer alan tepeler kalker zemin üzerinde oluşmuş, Toroslar’ın güney eteklerini teşkil eder, yüksekliği 50–200 m. arasında değişir. Bu bölge dağlık toros kesimi ile ova alan arasındaki eşik alanı oluşturur. Yassı ve alçak olan bu tepeler arasında kalkerin çözülmesinden arta kalmış kırmızı renkli topraklarla (Terrarossa) örtülü hafif dalgalı düzlükler uzanır. Bunlar geniş çukurluklar olup hepsi birden hafif dalgalı arazi görünümü ortaya koyarak ova alan ile birleşir (Şekil 4.1.).

Araştırma alanının en büyük akarsuyu olan Alata Çayı üzerinde sekilere rastlanmaktadır. Yanlamasına aşındırma yapan bir akarsu, geniş tabanlı, alüviyal birikintili bir vadi meydana getirdikten sonra, akarsu yatağını yeniden derinlemesine

Şekil 4.1. Kentin Batı Yakasında Bulunan Eşik Alan

oymaya başladığında vadinin eski su basan tabanı, yeni vadiye göre seki olarak meydana çıkmaktadır. Alata Çayı vadisinde görülen seki, Aslanlı Köyü civarındadır. Burada her iki yamaçta da görülen iki seki mevcuttur. Seki seviyeleri arasındaki fark 30–40 m. civarındadır. Bu iki sekiyi de “deniz seviyesi alçalmalarına” bağlı olarak açıklayabiliriz. Sekiler dış kuvvetlerin etkisiyle karakterini gittikçe kaybetmektedir (Uysal, 1992).

Erdemli’deki dağların Akdeniz’e bakan yüzlerinde, vadilerle parçalanmış plato düzlükleri uzanır. Genellikle kıyıda 30 – 60 km. uzaklıkta bulunan bu platolar, 700 – 1500 m. arasındaki yükselti basamaklarına serpilmiş durumdadır. İlçe’nin bu platoları üzerinde Güzeloluk, Sorgun, Pınarbaşı, Küçükfindık yayla alanlar yer alır. Yaylalardan düzenli eğimlerle eşik alan geçilerek ova kesimde kurulmuş Erdemli kenti ve Akdeniz’e ulaşılır (EK 3).

Ova alan, Erdemli İlçesi’nin de üzerinde kurulu bulunduğu Erdemli Ovası, Lamas batısına kadar devam eder. Doğu kısmında ise kuzeye doğru gittikçe genişleyerek Çukurova’nın batı uzantısına birleşir ve Çukurova’nın batıda son bulduğu kısmını oluşturur (Şekil 4.2.). Bu kesimde Alata Çayı geniş ve yayvan yatağında sakin akar. Yazın kuruyan akarsular ova üzerinde vadiler açmaz. Sadece bir yatakla güneye doğru akarak denize ulaşırlar.

Şekil 4.2. Ova alanda gelişen kent

Erdemli ovasında alüvyon kalınlığı 30 m. Civarında olup, alanı yaklaşık 80 km²’dir. Ova taban suyu bakımından zengin olup ovanın her tarafında sulu tarım yapılmaktadır. Toprağın tuzluluk oranı çok azdır (Uysal, 1992). Alata Çayı ağzında, ağza dik olarak oluşmuş akarsu ağzı setleri veya “yüzeye çıkmış topuk” bulunur.

Yüzeye çıkmış topuk yaz aylarında tipik bir şekilde görülürken, kışın çayların artan suları altında kalmaktadır. Denize paralel olarak uzanan bu setler yazın akarsuların ağzının yer değiştirmesine sebep olur. 1956 yılında basılmış 1/25.000 ölçekli (H.G.M) topoğrafya haritasında Alata Çayı yüzeye çıkmış, topuğun güneybatısına doğru denize ulaşmaktadır (Uysal, 1992) (Şekil 4.3.).

Ova alan üzerinde sayısı iki veya üçü geçmeyen ufak tepeler ile (Kocahasanlı Köyü’nün üzerinde yerleştiği tepe gibi) yok denecek kadar az bir eğimle kıyıdaki kumsallara ulaşır. Kumsalların sırtı oldukça yüksek (20–30 m.). kumullarla kaplıdır. Bu nedenle kumulların arkasında yer alan kıyı ovası plaj yüzeyinden de alçakta kalmıştır.

Şekil 4.3. Alata Çayının denize döküldüğü yer

Böylece ova üzerinde yataklarında akan bazı Mevsimlik akarsular kumulların önüne geldiklerinde aşındırma kuvveti iyice azaldığından bu kumulları aşamayarak denize ulaşamamakta bu kısımlarda birikme yapmaktadır. Çünkü dalgaların aşındırma faaliyetleri olmamaktadır. Akarsuların getirdikleri materyaller dalgalarla açıklara sürüklenmemekte ve kıyı çizgisi boyunca birikmektedir. Bunun sonucu, buralarda “taban suyu” yüzeye çıkmaktadır. Araştırma alanı içinde yer alan ova kesim, geniş bir yerleşme alanıdır. Erdemli’ye bağlı mahalle, köy ve kasabaların çoğu bu kısımda yer alır (EK 3).

Delta kıyılarına has bazı özellikleri de burada görmek mümkündür. Örneğin akarsu ağızları, Kocahasanlı-Alata Çayı arasında uzanan kumsal setleri ve iç kısımlardaki bataklıklar bunlar arasında sayılabilir. Kıyı biriktirme ile denize doğru ilerlemektedir. Kıyıda yığılan kumlar, güneyden esen rüzgârların etkisiyle plajların arkasında kumul tepelerini oluşturmaktadır. Plajlarda sakin havalarda dalgaların erişebileceği “ince unsurlu şerit”, “iri materyalli şerit” e oranla daha dardır.

İri materyalli şerit deniz yüzeyinden 1 m. kadar yüksektir. Plaj sahasının gerisi alüviyal ovadır. Kıyıya uyumlu gelen dalgalar biriktirmeyi hızlandırarak alüviyal ovayı zamanla denize doğru genişletmektedir. Bu ilerlemenin en güzel örneği Alata Çayı’nın denize ulaştığı yerde görülebilir (Şekil 4.3.). Bu çayın getirdiği çakıllar alçak kıyılar boyunca çayın her iki tarafında 150 m. kadar uzanmaktadır.

Araştırma alanının tatlı bir eğimle denize ulaşan kıyı kesimi, oldukça düz bir yapı gösterir. Erdemli kıyıları kıyı tipleri içerisinde “Alçak Kıyı” tipine girmektedirler. Alçak kıyının oluşmasında şekillendirici faktörlerden “mekanik ve kimyasal aşındırmanın” etkisi olup, mekanik olarak “biriktirme” yapar. Kimyasal olarak da “eritme” yapmaktadır. Kimyasal eritme kıyıda yoktur (Uysal, 1992). Kıyı kesiminde deniz dibi düzgün ve az meyilli ve ince kumlardan oluşmuş olup, derin değildir. Bundan dolayı dalgalar kıyı çizgisinin 15–20 m. önünde kırılır ve hızları kesilmiş olarak kıyıya ulaşırlar. Dalgalar kıyı çizgisine oldukça paralel görülür ve aşındırmadan çok biriktirme yaparlar. Sakin havalarda dalgaların ulaştığı kısım, kum ve çakıllar ile kaplıdır. Fırtınalı havalarda dalgaların ulaştığı kısımlarda ise kıyı kesimi daha iri çakıllıdır (Uysal, 1992).

Şekil 4.4. Alata Çayınin kuzeye uzanışı ve ova alandan bir görünüm

Araştırma alanı kuzeyden güneye uzanan eğimi düze yakın bir topoğrafya üzerinde yer alır (Şekil 4.4.). İlçe'nin Akdeniz kıyılarıyla dağ etekleri arasında kalan ve genişliği 8 – 10 km. arasında değişen bir kıyı ovası vardır. Erdemli İlçe Merkezi bu ovanın Akdeniz Kıyısı'nda kurulmuştur. İlçe merkezi, kıyıda + 2.00 kotundan başlayarak, kuzeye doğru çok hafif bir meyille yükselir ve ortalama + 5.00 kotunda yer alır (Erdemli İmar Planı Araştırma Raporu, 2001).

Akarsuların meydana getirdiği şekillerden olan vadiler araştırma alanında kuzeybatıdan-güneydoğuya doğru birbirine paralel bir şekilde uzanmaktadır. Dağlık alan üzerinde mevsimlik derelerin meydana getirmiş olduğu vadiler, şekil olarak yamaçları dik, tabanları dar ve aşağı yukarı düz bir hat boyunca uzanırlar. Vadi içerisinde yer yer iri molozlara rastlanır. Bu molozlar yağmur sularının daha yukarılardan sürükleyerek getirdikleri taşlardır. Bu vadilerin yamaçlarında ve çevresinde sık bir bitki topluluğu varsa yerli halk böyle vadilere “Kapız” ismini vermektedirler.

Bu vadilerde yamaçlar kütle hareketleri sel ve seyelan sularının meydana getirdiği aşındırmalar sebebiyle gittikçe yatıklaşmaktadır. Bu vadiler şekil olarak “V” şekline benzemektedir (Uysal, 1992). Alata Çayının diğer akarsulara göre hem daha fazla su taşınması ve hem de her mevsim akışlı olması sonucu “derine doğru aşındırma” yana doğru aşındırmadan çok daha etkin görünmektedir. Bunun sonucu olarak yamaçlar çok dik ve vadi tabanı dardır.

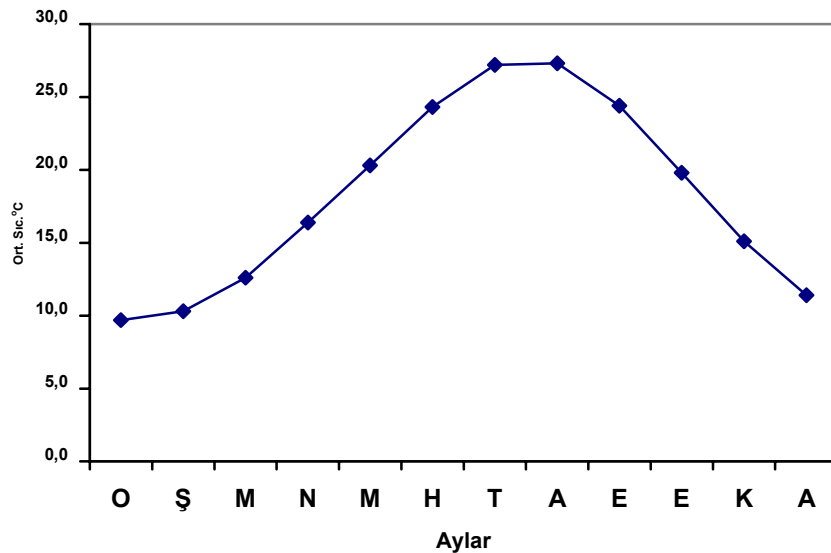
4.1.2. İklim

Araştırma alanının içinde yer aldığı bölgede Akdeniz iklimi hâkimdir. Yazları sıcak ve kurak geçmekte, kışları ise ılık ve yağışlı olmaktadır.

Sıcaklık, 28 yıllık (1963–1990) verilere göre olup Erdemli’de yıllık sıcaklık ortalama 18.2°C’ dir (Şekil 4.5.). Akdeniz kıyı şeridinde yıllık ortalama sıcaklık 17°C ile 20°C arasında değişmekte ve bu değerler ülkemizin en yüksek yıllık ortalama sıcaklık değerleridir.

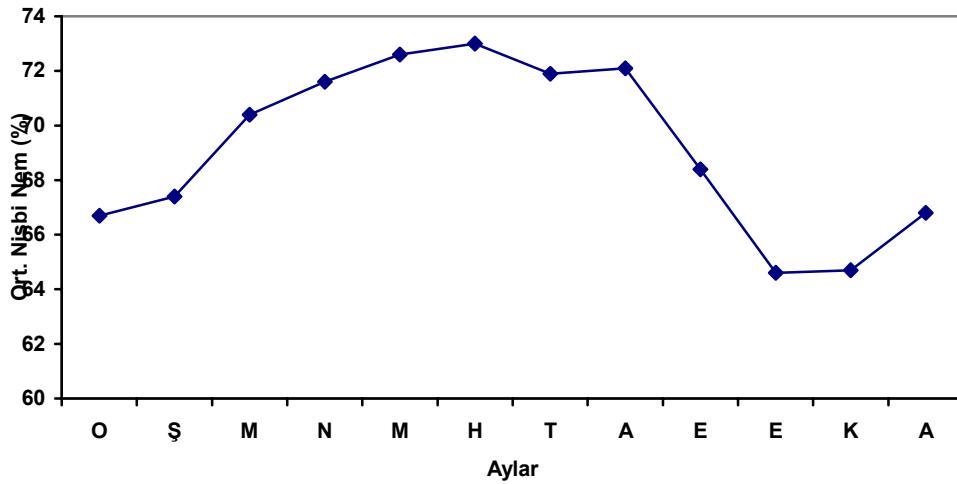
Yıllık ortalamalara göre en sıcak ay 27,3 °C ile Ağustos ayı’dır. En soğuk ay ise; 9,7 °C ile ocak ayı’dır. Yıllık ortalama 17,6 °C’dir. Erdemli’de yıllık ortalamaların bu kadar düşük olması, denizelliğin hâkim olmasının ve kışın görülen fönlü devrelerin varlığının sonucudur. Sıcaklık değerleri Ekim’in ortasından Mayıs’ın ortasına kadar yıllık ortalama değerlerden düşüktür. Mayıs- Ekim arası yıllık ortalama sıcaklığın üzerinde bir sıcaklığa sahip aylardır.

Şekil 4.5. Yıllık Ortalama Sıcaklık
(1963 - 1990)

Nispi Nem, Erdemli’de yıllık ortalama nispi nem %69,2 ‘dir. Nispi nemin yüksek olduğu dönem ilkbahar ve yaz başlarıdır. Yaz mevsiminde nispi nemin düşük olması beklenirken oldukça yüksek değerler arz ettiği görülmektedir. Bu durumu yazın denizden olan buharlaşmaya ve gündüz denizden karaya doğru esen Meltem Rüzgârları’na bağlanmaktadır (Şekil 4.6.). Mart-Eylül arası nispi nemin ortalamadan, yüksek olduğu aylardır. En yüksek ortalama nispi nem Haziran’da görülür (%72,9). En düşük ortalama nispi nem ise Ocak ayındadır (%66,7).

Şekil 4.6. Ortalama Nisbi Nemin Yıllık Seyri (1963-1990)

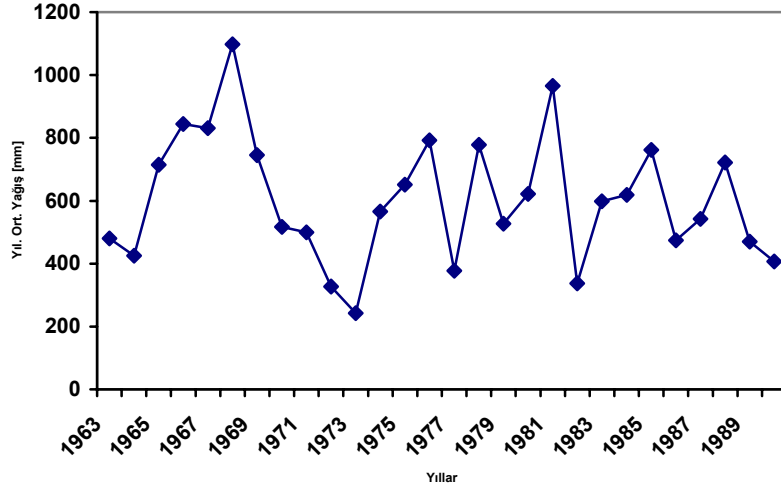
Rüzgârlar, Genel olarak en fazla esen rüzgârlar “Güney sektörlü” rüzgârlardır. Güney sektörlü rüzgârların fazla olmasının sebebi Erdemli’nin konum olarak Akdeniz’e tamamen açık olmasına bağlanabilir (Şekil 4.8.). Erdemli’nin kuzeyini çevreleyen Orta Toroslar kuzey sektörlü rüzgârların esmesine mani olmakla birlikte; kışın Anadolu içlerindeki Antisiklon alanından gedikler vasıtası ile kuzey sektörlü rüzgârlar halinde ulaşmasına mani olamamaktadır. Erdemli’de kuzeydoğu yönlü rüzgarın esme frekansının fazla olmasının sebebi orografik doğrultu ile ilgilidir.

Bulutluluk, basınç koşulları, güneşlenme müddeti, nispi nem ve sıcaklıkla yakından ilgilidir. Ortalama bulutluluk 3,4’tür. Bulutluluk yaz aylarından itibaren süratle artmakta ve Şubatta en yüksek seviyeye ulaşmaktadır (5,1). Bulutluluğun en az olduğu ay ise Eylül ayıdır (1,4).

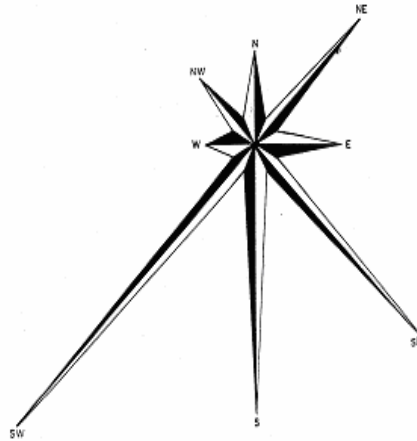
Yaz aylarında havanın daima kararlı olması sebebiyle hava açık dolayısıyla bulutluluk çok düşüktür. Kış aylarında cephesel faaliyetler sonucu oluşan yağışlar

bulutluluk oranını artırmaktadır. İlkbaharda havanın çok kararsız olmasından dolayı Erdemli’de bulutlu günlerin en fazla olduğu an 21 gün ile Mayıs ayı, en az olduğu ay ise 10,2 ile ekim ayıdır.

Şekil 4.7. Yağışın YıllarArası Değişim Grafiği
(1963-1990)

Yönler	N	NE	E	SE	S	SW	W	NW
E.Say:m/s	353	665	388	1153	1248	1506	223	343

Şekil 4.8. Yıllık Ortalama Rüzgâr Gücü Diyagramı (1965 –1980)

Erdemli’de yağışlar, yıllar arasında çok düzensiz bir biçimde gidiş göstermektedir. En fazla yağış 1968 yılında gerçekleşmiştir (1098 mm.). En az yağış ise 1973 yılında gerçekleşmiştir (242,6 mm.). Bu maksimum ve minimum değerler Türkiye’yi etkileyen hava olaylarının etkisi altında oluşmuştur (Şekil 4.7.). 1968 yılında Türkiye genelinde bir yağış fazlalığı görülmektedir. (Mersin 1039,0, Silifke 826.6 mm.) 1973 yılında ise Türkiye genelinde bir yağış azlığı görülmektedir (Mersin 278.8, Silifke 335.2 mm.).

1989 ve 1990 yılları da Türkiye genelindeki yağış azalmasına bağlı olarak ortalama toplam yağış miktarlarının altında seyretmiştir. (1989; 470,2 mm–1990; 407,8 mm).

4.1.3. Hidroloji

Erdemli İlçesi’nin yerüstü suları irili ufaklı birkaç akarsu ile denizlerden oluşur.

Akarsular ve Drenaj; Araştırma alanında pek çok küçük çaplı akarsu bulunmaktadır. Fakat bunlardan sadece Alata Çayı yaz-kış devamlı akışlıdır. Sonbaharda ve baharda suyu hafifçe çekilen mevsimlik diğer akarsular ise yazın tamamen kurumaktadır. Her akarsu bulunduğu bölgede birtakım morfolojik şekiller oluşturmaktadır. Şekillerin oluşmasında arazinin cinsi de çok önemlidir. Çünkü burada akarsuların hareketi flüviativ şekillerin oluşmasını sağlarken karstik şekillerin de meydana gelmesine yol açmıştır (**EK 4**).

Alata Çayı, Bolkar Dağları’nın güneyindeki Dümbelek düzlüğünden doğan çay olup, yukarı bölümde Cacık Deresi, orta bölümde Sorgun Deresi, aşağı bölümde ise Alata (Erdemli) Çayı ismini alır. Alata Çayı Erdemli’yi ikiye ayırdıktan sonra, ilçe merkezinin doğusunda Akdeniz’e dökülür (Şekil 4.9.). Uzunluğu yaklaşık 67 km. olup, su toplama havzası 519 km² dir. Yapılan ölçmelere göre akımı 800 lt/sn. dir. Kış ve ilkbahar aylarında yağmur ve kar suları ile debisi artar (**EK 4**).

Alata Çayı, doğuda 732 ha. lık, batıda 438 ha. lık olmak üzere 1170 ha. lık bir araziye sulamaktadır. Sulama işi tamamen Erdemli Belediyesi kontrolünde olup, çay üzerinde Erdemli köprüsünden 3,5 km. kuzeyde D.S.İ. tarafından yapılmış bir regülatör ile düzene sokulmuştur. Yöredeki diğer akarsuların rejimleri düzensizdir. Dağlardaki karların erimesinden sonra Mart ve Nisan aylarında kabarır.

Şekil 4.9. Kenti İkiye Bölen Alata Çayı

Buna karşılık çok yoğun buharlaşma olan yaz ve sonbahar aylarında ise debileri çok azalır. Bu nedenle tarımda sulama suyuna en çok gereksinim duyulduğu aylarda genellikle zengin yeraltı su kaynakları kullanılır. İlçede sulama, yeraltı sularının pompalanması veya artezyenler yoluyla çıkarılması ya da akarsulardan çekim yöntemleriyle yapılmaktadır (Erdemli İmar Planı Araştırma Raporu, 1990). Jeolojik yapıda, kireçtaşı ve kalker kitlelerinin yaygın olduğu kesimlerde yeraltı suyu rezervleri oldukça derindedir. Buna karşılık, alüviyal ve kumul gibi ince elemanlı ve geçirimli birimlerin yaygın olduğu kesimlerde ise bol miktarda yeraltı suyu bulunur.

Alüvyonda yeraltı suyu seviyesi yüzeye çok yakındır. Özellikle topografyanın alçak ve düz olduğu kesimlerde seviye hemen hemen yüzeydedir. Kuzeye doğru, göreceli olarak yüksek kotlarda bulunan alüviyal arazilerde ise yeraltı su seviyesi daha aşağılardadır.

Yeraltı suları ve taban suyu, Erdemli ve çevresinde 10 m. 'ye kadar yükselti gösteren “ova alanı” boyunca zengindir. Ovada yapılacak olan her sondajda ortalama olarak 3–4 m. derinlikte taban suyuna ulaşılır. Bazı yerlerde 50-60cm derinlikte taban suyuna rastlanır. Bu nedenlerden dolayı ova alanının 10 m. ye kadar yükselti gösteren kısımları yerleşmenin ve tarımın en yoğun olarak yapıldığı yerlerdir.

Ova kesimden kuzeye doğru gidildikçe, yeraltı suyunun bulunduğu derinlik artmaktadır (Şekil 4.4.). Bu nedenle kuzey kesimlerde yapılan sondajlar yerleşmeye ve tarıma imkân sağlamaktadır. Ova kesimde taban suyunun zengin olması yağışlara bağlanabilir. Ayrıca bölgede ana kayanın kalkerler olması yeraltındaki karstik şekillerin içinde yeraltı sularının birikmesini sağlar. Yeraltı sularının akış yönü kuzeyden güneye doğrudur.

Kaynaklar, kalker ve kiliçten oluşan Erdemli çevresi birçok karstik kaynaklara sahiptir. Araştırma alanındaki en önemli karstik kaynaklar ilçenin güneybatısındaki Yaranbeleni mevkiinde 3 yerde yeryüzüne çıkmakta ve “Söğütlügöz Kaynakları” adını almaktadır. Erdemli ovasına yakın olan yerlerde sağlanan sular sulamada kullanılır.

Bataklıklar, Erdemli ve kıyı boyunca yer alan çevre arazilerinin ova alanda taban suyunun yer yer, yüzeye çıkarak herhangi bir tarafa suyunu boşaltmaması sonucu küçük alanlar şeklinde oluşmuştur (Şekil 4.10.). Erdemli’nin güneybatısında yer alan Söğütlügöz kaynağı çevresi (Erdemli Bataklığı) Limonlu doğusundaki Karasu ve Sülüklü kaynağının bulunduğu yerler bataklık durumundadır. Günümüzde Erdemli Bataklığının tamamına yakın kısmı seralarla kaplıdır.

Şekil 4.10. Erdemli Bataklığından Bir Görünüm

4.1.4. Toprak

Toprakta ayrışma, yıkanma, katılma, yer değiştirme ve kimyasal dönüşme gibi işlemlere yön veren ve sonuçta oluşan toprağın karakterini belirleyen etkenlerden iklim, bitki örtüsü, topoğrafya ve ana kaya Erdemli’de güneyden kuzeye büyük farklılıklar gösterir. İlçe’de yazların sıcak, kurak ve uzun süreli oluşu, bu dönemde toprak yapısında yoğun bir yükseltgenme ortaya çıkarır. 2 değerli demir yükseltgenerek 3 değerli demire dönüşür ve Akdeniz iklim kuşağına özgü kırmızı toprakları ortaya koyar. Olgun topraklardan olan Kırmızı Akdeniz Topraklarının ortalama derinliği 50 – 60 cm arasında değişir ve genellikle kireç yıkanması görülür. Toprak tabakaları çoğunlukla doğrudan doğruya kireçtaşı üzerinde oturmuştur. Bu tür toprakların yayılım alanında drenaj koşulları iyi ve eğim yüksektir.

İlçe’de kıyı şeridi ile akarsu vadi boylarındaki alan alüviyal topraklarla kaplıdır. Alüviyal topraklar, akarsularca taşınmış ve yatay katlar halinde dizilmiş genç birikintilerdir. Katmanın kalınlığı ve rengi, taşınan materyalin yaşına ve drenaj durumuna göre değişir. Yüksek kesimlerde genellikle kireçtaşı yaygın olduğundan, kıyı kuşağında ve akarsu vadilerindeki bütün alüviyal topraklar kireçlidir. Denize yakın kesimlerdeki alüviyal topraklardaki drenaj yetersiz olduğundan tuzluluk sorunu ortaya çıkar (Uysal,1992).

Sahil Kumulları, herhangi bir toprak örtüsü bulunmayan deniz kenarında esas rüzgâr olmak üzere kısmen dalga hareketleriyle taşınarak kıyıya biriken depolardır. Kumullar rüzgâr etkisiyle hareket ettiği için sabit bir bitki topluluğu görülmez. Üzerinde tuzcul ve kumul bitkileri yer alır.

Kumulların yüksekliği yer yer değişmekle beraber 20–30 m. arasında değişir. En tipik sahil kumullarına Erdemli’nin batısında yer alan “Erdemli Çamlığı mevki”nde rastlanır. Çamlıkla deniz arasına giren kumul dizileri çamlığı denize kapatmıştır (Şekil 4.11.). Kumul tepeleri ayrıca denizden esen Meltem rüzgârların iç kesime geçişini önler (Şekil 4.12.).

Sahil Kumulları inşaat sektöründe “kum ihtiyacını” karşıladığı için gün geçtikçe azalma göstermektedir. Araştırma alanının tüm kıyı kesimi kumullarla kaplıdır. Kumullarla Alüviyal Toprakların temas alanları oldukça yüksek katlı Apartman Blokları ile işgal edilmiş durumdadır.

Şekil 4.11. Erdemli Çamlığı Mevkiinden Kumul Tepeleri

Şekil 4.12. Erdemli Çamlığı Kumul Eksibeleri

Alüviyal Topraklar, Yörede yaygın olan topraklar hem nehirlerin taşkın ve birikme yaptığı alanlarda bilhassa birikinti koni ve yelpazeleri üzerinde, suların durulduğu taşkın alanlarında ve eski akarsu yataklarında, dağlar ile ova arasında uzanan dağ eteğinde yer almaktadır. Bu toprakların fiziksel ve kimyasal özelliklerini, alüvyonun kaynaklandığı veya aşınmağa uğrayan alandan meydana gelen ana materyalin özelliği taşınma ve birikme esnasında meydana gelen değişimler belirlemektedir (**EK 5**).

Akdeniz Bölgesi'nde kireçtaşlarının bulunduğu alanlardan meydana gelen alüvyal topraklar kırmızı renkli, iç kısımlarda kırmızımsı Miyosen çökellerinden taşınan materyallerde kırmızı, sarımsı kırmızımsı hatta pembemsi renkli

görülebilmektedir. Diğer taraftan, alüvyal toprakların bulunduğu sahalarda taban suyu seviyesinin yüksek olduğu alanlarda veya yılın bir bölümünde su altında kalan sahalarda hidromorfik alüvyal topraklar yer almaktadır. Bu topraklar gerek yatay ve gerekse dikey yönde devamlı bir değişme göstermektedir. Özellikle dikey yönde farklı horizonlar kendini belli etmektedir. Başka bir ifade ile profil boyunca hem bünye değişmekte hem de farklı pedojenik süreçler bir arada görülmektedir.

Kumlu bir seviyeden aniden killi bir seviyeye, kireçli bir kattan kireçsiz veya kireci az olan diğer bir kata veya organik madde bakımından zengin olan bir horizona geçilmektedir (Toprak-su, 1991).

Diğer yandan, alüvyal topraklarda dikey yönde yarı olgun gömülü topraklar da bulunmaktadır. Bu yarı olgun topraklar alüvyonlaşmanın kesintiye uğraması ile toprak oluşumunun başladığını ancak tekrar sahanın millenmeye uğraması ile pedojenezin kesintiye uğradığını göstermektedir. Sulu tarımın oldukça yoğun olarak yapıldığı alüvyal topraklar, ova kesimin büyük bir kısmını kaplamaktadır. Alata Çayı'nın ağız kısımlarında kuzeye doğru alanını genişletmektedir (Toprak-su, 1991).

Şekil 4.13. Kıyıyla Birlikte Yükselen Yapılaşma

Kırmızımsı Kahverengi Akdeniz Toprağı, Araştırma alanının büyük bir kısmını kırmızımsı kahverengi Akdeniz toprağı kaplar. Topraktaki kızılımsı veya kırmızımsı renk sıcaklığın fazla olmasından ileri gelmektedir. Kurak ve sıcak iklim şartları altında oluşmuş kırmızımsı kahverengi toprakları Oligo – Miyosen ve Miyosen’e ait kırmızı renkli killi ana materyal toprak üzerine etkili olmaktadır.

Bu topraklarda rengin kızıllaşması sıcaklığın yüksek olmasından, organik maddenin azlığı bir taraftan sıcaklığın fazla, diğer yandan da zayıf ot örtüsünün mevcudiyetinden, kireç birikim seviyesinin toprak profilinin altına doğru kayması yağış miktarındaki nisbi artıştan ileri gelmektedir. Kırmızı Akdeniz topraklarından daha alçak ve daha nemli şartlarda oluşurlar. Bunun sonucu olarak üst toprak daha koyu olup, rengi kahverengiye çalar. Bu topraklar üzerinde orman alanları ve fundalık alanlar geniş yer kaplar (Toprak-su, 1991) (**EK 5**).

Kahverengi Orman Toprakları, Ülkemizde genel olarak orman örtüsünün bulunduğu alanlarda görülen organik maddenin toprakta birikmesinden dolayı rengi kahverengiye doğru dönüşmekte ve kahverenginde olan topraklar daha yaygın bir durum gösterir.

Bu toprakların oluşumunda iklimin dışında ana materyal ve eğim de önemli rol oynamaktadır. Gerçekten eğimin fazla olması dolayısıyla aşınmanın aktif olduğu alanlarda toprak üzerinde ana kayanın etkisi kuvvetle hissedilmektedir ve bu nedenle de bu sahalardaki topraklar genç bir oluş veya doğuş safhası içerisinde olup genellikle B horizonu görülmez.

Kahverengi topraklar, yıkanmağa uğradıklarında yani katyonların ve kilin A horizonundan yıkanarak B horizonunda birikmesi ile toprak solgun-esmer rengi almakta, daha ileri safhada bir yıkanma olduğunda boz-esmer orman toprağına dönüşmektedir (**EK 5**).

Yıkanma sonunda toprak reaksiyonunun şiddetli asit karakterde olması halinde kil fraksiyonu bir yandan taşınıp birikirken diğer yandan da tahrip olmaktadır. Bu gelişim safhasında podsollaşmış boz-esmer orman toprağı oluşmaktadır. Kilin taşınıp birikmediği, sadece katyonların yıkanıp biriktiği topraklarda ise podsollaşma olayı söz konusu olmaktadır.

Kahverengi veya esmer orman toprakları orman örtüsü altında gelişme göstermektedir. Bu sahaların eğimli olmasından dolayı her yerde olgun profil yapısı gösteren toprakları bulmak mümkün değildir. Bu toprakların çoğunluğu A,B, C horizonludur. Yağış miktarının yetersiz olduğu yarı nemli, yarı kurak-yarı nemli ortamlarda B horizonunda veya alt horizonunda karbonatların biriktiği kireçli orman toprağı, yağış miktarının 600 mm. nin üzerinde olduğu yarı nemli – nemli alanlarda kirecsiz kahverengi orman toprakları görülmektedir (Toprak-su, 1991).

Araştırma alanının kuzeyinde, geniş bir yer kaplayan kahverengi topraklar üzerinde tarım alanları geniş yer kaplar. (Alata Çayı boyunca, Sırtlan sırtına kadar genişleme gösterir.) Özellikle bu topraklar üzerinde kuru tarım, bağcılık ve bir miktarda sulu tarım yapılmaktadır. Fundalık ve Orman alanlarında geniş bir yayılışa sahip olan kahverengi orman toprakları eşik alandan yukarılara doğru yayılış gösterir.

4.1.5. Bitki Örtüsü

Araştırma alanı hâkim bitki örtüsünü (EK 6), Akdeniz Flora Bölgesi'nin karakteristik bütün yıl yeşil kalan bitkileri oluşturur. Çalışma alanı ve yakın çevresi doğal bitki örtüsü yönünden incelendiğinde bölgenin tipik bitki örtüsü maki formasyonudur. Keçiboynuzu (*Ceratonia siliqua*), Yabani Zeytin (*Olea europea* var *oleaster*), Mersin (Murt) (*Myrtus communis*), Menengiç (*Pistacia terebinthus*), Tespih (*Melia azaderach*), Erguvan (*Cercis siliquastrum*) maki formasyonu içinde sık sık rastlanan bitki türleridir.

Alata Çayı'nın yukarı kesimlerinde, geniş çam ormanı alanları vardır. Burada Kızılçam (*Pinus brutia*) yer alır. Yukarılarda geniş alanlar kaplayan Kızılçam ormanları, Erdemli batısında ince bir şerit halinde denizle birleşmiştir. Burası yerli halkın piknik yeri olduğu kadar, bu yörede seyahat edenlerin de dinlenme ve kamp yeridir. Erdemli'den Lamas'a doğru çam örtüsü birden azalır.

Kıyı yöresinde orman denilebilecek ağaç toplulukları yoktur. Bodur Zeytin (*Olea europea*), Ardıç (*Juniperus oxicedrus*) ve Keçiboynuzu (*Ceratonia ciliqua*) ağaçları yaz kış yapraklarını dökmeyen kserofil bitkilerdir. Zeytin yabancı olarak geniş alanları örtmüş, bazı kesimlerde ise aşılansak faydalanılır hale sokulmuştur.

Bölgeyi dikine kesen akarsular boyunca Hayıt (*Vitex agnus-castus*), Çınar (*Platanus orientalis*), Ak Söğüt (*Salix alba*), Zakkum (*Nerium oleander*), Kargı (*Arundo donax*) gibi bitkiler yer alır. Su kenarlarından başka bazı kaynak ağzlarında ise, sarılıcı bitkiler ve yabancı asmalara rastlanır. Boyu birkaç metreyi bulan yabancı incirler (*Ficus carica*) ise gölgelik yerlerde tek tük görülür.

Deniz kumları üzerinde kum zambakları ve yabancı deniz soğanları alçak kıyılar bölgesinin tipik bitkileridir. Dere yataklarında Kekik (*Coridothymus capitatus*), Nane (*Folia mentha piperitae*), Kangal (*Onopordum spp.*), Yarpuz (su nanesi) (*Mentha aquatica*), Sütlegən (*Euphorbia peplis*) gibi bitkiler bulunmaktadır (Şekil 4.14,4.15.).

Şekil 4.14. Deniz Kumları Üzerindeki bitkilerden bir görünüm

Şekil 4.15. Kum Zambakları

Pırnal Meşesi (*Quercus ilex*) ve Hayıt (*Vitex agnus-castus*), çalı şeklindeki bitkilerdir. Ayrıca Kargı (*Arundo donax*) ve Karaçalı (*Pallurus aculeatus*) daimi ıslak alanlarda yetişen bitkilerdir. Bunlardan başka, bölgede rastlanan Okaliptüs (*Eucalyptus cameldulensis*), Demir Ağacı (*Casuarina equisetifolia*) ve Tesbih Ağacı (*Melia azederach*) gibi bitkiler yabancı yurtlu bitkiler arasında sayılabilir.

Mersin – Erdemli Karayolu istikametinin Erdemli girişinde Alata Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü Alanını ikiye bölen çift yolun ağaçlandırılmasında Demir Ağacı (*Casuarina equisetifolia*) popülasyonunu yer almaktadır.

Maki formasyonları içinde Defne (*Laurus nobilis*), Harnup (*Ceratonia siliqua*), Mersin (murt) (*Myrtus communis*), Laden (pamukçuk, korugan) (*Cistus salviifolius*), Sakız Ağacı (*Pistacia terebenthus*), Zakkum (*Nerium oleander*), Delice (Yabani Zeytin) (*Olea europea* var *sylvestris*), Akça Kesme (*Phillyrea latifolia*), Kekik (*Coridothymus capitatus*) ve Lavanta (*Lavandula angustifolia*) yer alır. Kıyı boyunca korunabilmiş alanlarda rastlanan çalı örtüsü içinde yer yer Kızılçam (*Pinus brutia*) yaygın olarak görülmektedir.

Araştırma alanı eşik alan kesiminde Deliceler, Menengiç Ağaçları ve Keçiboynuzu yanında Pırnal, Sandal ve Akçakesme çeşitlerinin yer aldığı eşik alanlarda ise kserofil (kurakçıl) karakterde orman toplulukları yer alır.

Şekil 4.16. Kumul formasyonu

Kayalıklar dâhil her türlü arazide yetişen maki formasyonunu geniş ve derin topraklı alanlarda kültür bitkileri takip eder. Bölgede her çeşit tarımın yapılmasına müsait bir iklimin olması, yetiştirilen kültür bitkilerinin çeşitli olmasını sağlamıştır. Bölgede en çok yetiştirilen bitkiler turunçgil grubu (portakal, mandarin, limon) ve muzdur. Yabani zeytinin aşılması ile zeytin, sakız ağacının aşılması ile Antepfıstığı, şeker kamışı, muz, elma, ığde, dut ve nar geniş alanlı kapama bahçelerde yetiştirilmektedir.

Bölge bütünü ile bir turfanda sebze yetiştirme alanıdır. Domates, taze fasulye, kabak, salatalık ve patlıcan en erken burada yetiştirildiği söylenebilir. Ayrıca yüksekçe yerlerde tahıl ekimi az da olsa yapılmaktadır. Kumsalın doğu sınırında kumul karakterli yapı üzerinde oluşmuş sazlık alanda *Phragmites australis* (Saz) türü ile birlikte *Trachomitum venetum*, *Euphorbia paralis* ve *Pancratium maritimum* gibi kumul bitkileri yer alır (Şekil 4.16, 4.17.).

Ön kumul zonunda tipik kıyı kumulu bitkilerinden *Pancratium maritimum* (Kum Zambağı), *Cakile maritima*, *Ipomea stolonifera*, ve *Euphorbia paralias* türlerine rastlanmıştır. Bu türlerin yanı sıra *Alhagi mannifera*, *Polygonum equisetiforme*, *Cyperus capitatus*, bu kesimde görülen diğer türlerdir. Ön kumulun gerisinde görülen *Echium angustifolium* ve *Verbascum sinuatum* gibi türlere daha çok yol kenarlarında rastlanmaktadır.

Şekil 4.17. Sazlık

Yolun kuzeyinde yer alan kumul karakterli düzlük alandaki tekdüze bitki örtüsü *Helianthemum stipulatum* türü ile karakterize olmuştur. Düzlüğün gerisindeki kum tepelerinin üzerinde *Ceratonia siliqua* (Keçiboynuzu), *Pistacia lentiscus* ve *Myrtus communis* gibi, kumul çalılıklarında hakim olarak görülen bitki türlerinin yanı sıra *Acacia cyanophylla* (Kıbrıs Akasyası) gibi yabancı yurtlu sonradan getirilmiş türlere de rastlanmıştır..

Kıyı çizgisi ile çoğu kesimlerde %100 bitki örtüsü ile kaplı kum tepeleri arasında kalan kıyı alanında iri çakıllı malzeme karakteristiktir. Bu kesimde yaşlı kum tepeleri ve kıyı çizgisi arasında kalan kesimdeki ön kumul zonu *Pancratium maritimum* ve *Cakile maritima* gibi türlerden oluşurken ön kumul ve yaşlı kum tepeleri arasındaki düzlük kumul alanda çok yıllık odunsu bir tür olan *Helianthemum stipulatum* türünün yüksek bir dominansi ve örtülülük ile yer aldığı görülmektedir.

4.1.6. Fauna

Kuşlar, memeliler, sürüngenler ve amfibiler yönünden kişisel gözlemler ve uzun yıllardır Erdemli’de bu konuda bilgi sahibi olan teknik elemanların aktardıklarına göre faunanın oldukça zengin olduğu anlaşılmaktadır. Araştırma alanında varlığı saptanan fauna türleri ve bunların yaşam ortamları ait oldukları gruplara göre ele alındığında;

Kuşlar, araştırma alanı kumul – tarım – maki topluluğunu bünyesinde bulundurduğu ve ılıman iklime sahip olduğu için birçok kuş türü için konaklama alanıdır. Zengin tarım alanları nedeniyle daha çok karasal kuş türleri alanda yaygındır (Çizelge 4.1.). Daha önce faunanın tespit edilmesine yönelik bilimsel bir çalışma yapılmamıştır (Anonymous 1999).

Memeliler, uygun topoğrafya ve bitki örtüsü nedeniyle memeli hayvan türleri alanda çeşitlilik göstermektedir. Özellikle kış aylarında alanda bulunan dereler vasıtasıyla yukarı dağ kesimlerinden aşağı kıyıya inerek beslenmektedirler. Bu nedenle alanda sürekli olmasa da dönem dönem bu türler görülmektedir. Bunlara ek olarak sulak alanlara ve yerleşim alanına adapte olmuş türler de söz konusudur. Yine bu konuda detaylı çalışma yapılmadığından tespit edilen memeli hayvan türleri Çizelge 4.2.’ de verilmiştir (Anonymous 1999).

Çizelge4.1. Araştırma alanında varlığı saptanan kuş türleri (Anonymous 1999)

Bilimsel adı	Türkçe adı
<i>Trachybaptus ruficollis</i>	Küçük Batağan
<i>Podiceps cristatus</i>	Bahri
Karabatak	<i>Phalacrocorax carbo</i>
Küçük Karabatak	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>
Tepeli Pelikan	<i>Pelecanus crispus</i>
Sığır Balıkçılı	<i>Bubulcus ibis</i>
Küçük Ak Balıkçıl	<i>Egretta garzetta</i>
Sibiry Kazı	<i>Branta ruficollis</i>
Fiyu	<i>Anas penelope</i>
Boz Ördek	<i>Anas strepera</i>
Çamurcun	<i>Anas crecca</i>
Yeşilbaş	<i>Anas platyrhynchos</i>
Kılkuyruk	<i>Anas acuta</i>
Kaşıkgaga	<i>Anas clypeata</i>
Yaz Ördeği	<i>Marmaronetta angustotris</i>
Dik Kuyruk	<i>Oxyura leucocephala</i>
Ak Kuyruklu Kartal	<i>Haliaeetus albicilla</i>
Küçük Kerkenez	<i>Falco naumanni</i>
Bıldırcın klavuzu	<i>Crex crex</i>

Sürüngenler, alanda varolan sürüngenlerden sadece yarı suyu yılan (*Natrix natrix*) ile su yılanı (*Natrix tessellata*) tatlı suyun varlığına bağlıdır. Alanda saptanan sürüngen türleri Çizelge 4.3.'de verilmiştir (Anonymous 1999).

Amfibiler, Amfibiler yaşamak ve üremek için suya bağımlıdırlar ve dolayısıyla sulak ortamlara ya da en azından sürekli nemli alanlara ihtiyaç duyarlar. Alan gerek tatlı, gerekse tuzlu ortamları içerdiğinden bu fauna grubu için zengin bir potansiyele sahiptir. Sadece az sayıda amfibi; örneğin kara kurbağası gibi, tarım alanları, çalılık veya ağaçlık alanlarda bulunabilmektedir. Alanda varlığı saptanan türler Çizelge 4.4.'de verilmiştir (Anonymous 1999).

Çizelge 4.2. Araştırma Alanında Varlığı Saptanan Memeli Türleri (Anonymous 1999).

Bilimsel Adı	Türkçe Adı
Apodemus Sylvaticus	
Canis aureus	Çakal
Citellus citellus	
Crocidura russula	
Erinaceus curopeus	Kirpi
Felis catus	Kedi
Herpestes incneumon	Kuyruksüren
Hystrix cristata	
Lepus capensis	Tavşan
Meles meles	Porsuk
Meriones tristrami	Fare
Mus musculus	
Mustela nivalis	Gelincik
Nyctinonomus teniotis	
Pipistrellus pipistrellus	Cüce Yarasa
Pitymus spec.	
Plecotus austriacus	Uzun Kulaklı Yarasa
Rattus rattus	
Suncus etruscus	
Sus Scrofoba	Yaban Domuzu
Vulpes vulpes	Tilki

Akdenizde yaşayan Adi Kaplumbağa çoğunlukla Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs Adası kumsallarında, Yeşil Kaplumbağa ise yalnızca Türkiye'nin Doğu Akdeniz kıyıları ile Kıbrıs Adası kumsallarında yuvalamaktadır. Bu nedenle Mersin – İskenderun arasında kalan kıyılar deniz kaplumbağaları için önemli bir yaşama, beslenme ve üreme alanıdır. Anılan her iki tür de ülkemizin taraf olduğu uluslararası antlaşmalarla koruma altına alınmıştır. Bunlar arasında en önemlileri deniz kaplumbağalarıdır. Akdeniz'de dört tür deniz kaplumbağası düzenli olarak görülmektedir.

Çizelge 4.3. Alanda Varlığı Saptanan Sürüngen Türleri (Anonymous, 1999).

Bilimsel Adı	Türkçe Adı
Agama agama	Sapan Kuyruk
Agama stellio	Dikenli Keler
Chameleo chameleo	Adi Bukalemun
Coluber vularis	Ok Yılanı
Cryptodactylus kotschyii	Yaprak Parmak Geko
Mabuya aurata	Tıknaz Kertenkele
Mabuya vittata	Şeritli Kertenkele
Malpolon Monspessunalus	Çukurbaşı yılan
Natrix natrix	Yarı Sucul Yılan
Natrix tessellata	Su Yılanı
Ophiops elegans	Yılangözü Kertenkele
Testudo graeca	Kara Kaplumbağası

Bunlar; Adi Deniz Kaplumbağası (*Caretta caretta*), Yeşil Kaplumbağa (*Chelonia mydas*), Derisırtlı Kaplumbağa (*Dermochelys coriacea*) ve Nil Kaplumbağası (*Trionix tringuis*)’dir. Bunlardan Adi Kaplumbağa ve Yeşil Kaplumbağa nesli tehlike altında olan türler olarak kabul edilmektedir. Akdeniz’de üreyen dişi yeşil kaplumbağa popülasyonunun 300 – 400 civarında olduğu tahmin edilmektedir.

Çizelge 4.4. Araştırma Alanında Varlığı Saptanan Amfibi Türleri (Anonymous 1999).

Bilimsel Adı	Türkçe Adı
Bufo sp.	Adi Kurbağa
Bufo viridis	Gece Kurbağası
Caretta caretta	Adi Deniz Kaplumbağası
Chelonia mydas	Yeşil Kaplumbağa
Hyla arborea	Ağaç Kurbağası
Pelobatus syriacus	Kara Kurbağası
Rana ridinbus	Ova Kurbağası

4.2. Alan Kullanımları

4.2.1. Tarım

Erdemli ve çevresinde tarımın, giderek diğer aktiviteler lehine güç kaybetmesine karşın hala ve büyük oranda halkın birinci geçim kaynağı ve alan kullanımında birinci sırada olduğu görülmektedir. Halkın %59'u tarımla uğraşmaktadır.

Erdemli ve çevresinin verimli alüviyal ovalarını oluşturan ve 15000 dekarı bulan arazi varlığının hemen tamamı sulanabilir olup, bu arazinin en verimli ve nitelikli bölgelerinden olan kıyı bölümünde 3000 dekarı bulan alan yerleşim ve site alanıdır. “Kentsel gelişim” ile “tarım alanlarının kaybı” birbiri içinde iki olguyu ortaya koyar. Çünkü Erdemli merkezde birçok narenciye bahçesi, muz bahçesi ve sera alanı, meskenler arasında sıkışmış durumdadır. Birinci ve ikinci sınıf tarım arazileri kıyı kesiminde yapılaşmalara yenik düşerken, kentin kuzey bölümündeki taşlık alanlar dinamit ve kompresörlerle parçalanarak tarım arazisi kazanma yoluna gidilmesi Erdemli'nin ilginç bir tarımsal gerçeğidir. Bu alanlar narenciye ve sebze üretimi için tarıma açılmaktadır. Alüviyal ova sınırından yükseldikçe eşik alan ve dağlık kesimde zeytinlikler başlamaktadır. Kıyıda, son 30 yıla kadar bataklık bitkilerin, sazlıkların ve doğal ağaçlıkları yer almaktaydı. Ova kıyı kesiminde bataklıkların nispeten ıslah edilmiş alanlarında ise sebze tarımı yapılmaktadır.

Şekil 4.18. Seralarda turunçgil fidanı üretimi

Şekil 4.19. Açıkta Biber yetiştiriciliği

Erdemli yöresi ilk turfanda sebzelerden patlıcan, hıyar, kabak, biber, ıspanak, karnabahar, marul ve pırasa yaygın olarak yetiştirilmektedir. Geniş ölçüde sırk ve yer fasulyesi ile tarla tarımı biçiminde domates üretilmektedir. Ayrıca turunçgillerin yetiştiriciliği de önemli ölçüde yaygın olarak görülebilir (Şekil 4.18.). Erdemli, tarım toprağı kullanım biçimleri ve işletme büyüklükleri açısından ele alındığında, tarımsal yapıya küçük işletmelerin egemen olduğu görülür **(EK 9)**.

İlçede ekonomik değeri yüksek ürünler yetiştirilmesi küçük işletmeleri korur ve destekler niteliktedir. Çoğunlukla seracılık, turfanda sebzecilik (çizelge 4.19, 4.20) ve narenciye üretiminde uzmanlaşmış olan küçük ve orta boy işletmeler pazara yönelik üretim yapmaktadır. Mahalleler ölçeğinde tarım toprağı sahipliliğinin oransal olarak en yüksek olduğu mahalle Koyuncu Mahallesi'dir. Bunu Tabiye ve Kargıcak Mahalleleri izlemektedir. Tarım toprağı sahipliliğinin en az olduğu mahalle ise Merkez Mahallesi'dir.

Yerleşmede hayvancılık son yıllarda gelişim içindedir. Ovalık kesimlerde ahır hayvancılığı şeklinde gelişirken, yüksek kesimlerde hala mera hayvancılığı yapılmaktadır. Araştırma alanı içinde ağırlıklı tarımsal faaliyet, sebzecilik ve narenciye üretimidir. Sebze üretiminin bir bölümü turfandadır.

Şekil 4.20. Serada biber yetiştiriciliği

Tarımda çalışanların büyük bölümü kendi hesabına çalışırken, bir kısmı da ücretli tarımsal işlerde çalışanlardan oluşmaktadır. Sulama imkânları, toprakların verimli oluşu, ürün çeşitliliği ve seracılık sebebiyle tarım sektörünün etkinliği alan kullanımında öne çıkar.

Araştırma alanı tarımsal yapısında küçük aile işletmesi önemli bir ölçektir. Yörede küçük aile işletmelerinin önem kazanmasının sebebi, tarım arazisinde yetişen ürünlerin ekonomik değerinin yüksek oluşu ile arazi varlığının gittikçe miras yoluyla küçülmesi gösterilebilir (Oğuz, 1993). Tarımsal alan kullanımında seracılık büyük bir gelir kaynağıdır. Turfanda sebzelerden domates, hıyar, biber ve kabak yetiştiriciliği yaygın olarak yapılmaktadır.

Alata Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü sınırları içinde kalan kıyı alanı, bölgede yapılaşma baskısından korunmuş ve uzun yıllardır kıyı gerisinde sürdürülen tarımsal faaliyetlere rağmen doğala yakın habitat özellikleri taşıyan tek örneği oluşturması nedeniyle, doğa koruma yönünden bölgesel ve ülkesel ölçekte son derece önemli ve değerli bulunmuştur. Kıyı alanının, nesli tehlikeye girmiş deniz kaplumbağası türlerinin yuvalanma alanı oluşu göz önüne alındığında bu habitatın taşıdığı değer ve önem uluslar arası düzeye ulaşmaktadır. Karaya yakın olan kum tepelerinin, üzerlerindeki bitki örtüsü sayesinde stabilite kazandığı ve

bu kumulları stabilize eden bu doğal bitki örtüsünün tahribi sonucunda, dinamik bir yapıya sahip olan kumulların rüzgarın etkisi ile harekete geçerek iç kesimlerdeki verimli tarım alanlarını tehdit etmesi beklenen bir sonuçtur. Hemen gerisindeki kıyı alanında uzun yıllardır sürdürülen tarımsal aktivitelere rağmen barındırdığı biyoçeşitlilik ile birlikte korunan Alata kıyı kumulları, planlı ve kontrollü bir tarım işletmesinin kıyı ekosistemi ile bütüncül yönetimi açısından nadir bir örnektir.

4.2.2. Orman

Erdemli eski çağlardan bu yana tüm nitelikleriyle beraber, bitki örtüsü bakımından da değişime uğramış, doğal bitki örtüsü korunamamış bir yapı göstermektedir (Şekil 4.21). Bölgede ormanlık alanların geçmişte önemli yer kapladığı bilinmektedir. Hatta Kilikya’lıların bu ormanlardan yararlanarak sağlam gemiler yaptığı ve denize hâkimiyetlerinin bazı dönemlerde söz konusu olduğu tarihi kaynaklardan anlaşılmaktadır. Ormanlar ve bitki örtüsü sık el değiştirmeler, savaşlar ve kesimlerle tahrip edilmiştir. Ova alandan yukarıya doğru çıkıldıkça cılız maki bitki toplulukları görülür. Maki fertleri arasında yer yer rastlanan kızılçam orman kalıntıları ormanlar üzerindeki baskıyı ortaya koyar

Şekil 4.21. Kentin kuzeybatısı yönündeki alan kullanımlarının eşik alandan görünümü

4.2.3. Kentsel Yerleşim ve Ulaşım

Yerleşim; Erdemli kenti,1953 yılında Silifke'ye bağlı Yağda Bucağı ile Mersin'e bağlı Elvanlı Bucağı birleştirilerek ilçe haline getirilmiştir. Gerek yönetsel bölünümde kırsal alan olmaktan çıkıp kentsel alan içinde değerlendirilmeye başlanmasının yeniliği ve gerekse Mersin'e olan yakınlığı, tek başına Erdemli'nin tarihini incelemeyi güçleştirmektedir. Kaynaklar Erdemli yerleşmesinin tarihini Mersin ve Silifke'nin tarihi gelişimleri doğrultusunda değerlendirmek ve birlikte incelemek gerektiğini vurgulamaktadırlar. Bu nedenle Erdemli'nin tarihi gelişimini, yörenin tarihi gelişimi içinde değerlendirmektedir (İmar Planı Araştırma Rp., 2001).

Erdemli ve yöresi, Akdeniz'e kıyısı olması ve verimli topraklarıyla neolitik dönemden bu yana sürekli yerleşme bölgesi olmuştur. Toprakların verimliliği neolitik dönemde avcılık ve hayvancılığın yanı sıra üretime de geçilmesini sağlamıştır. Böylece hazır tüketici insanın yerini çiftçi çoban insan almıştır. Nitekim 1936 yılında Mersin Erdemli arasındaki Yümüktepe Höyüğü'nde yapılan kazılarda, kazı bilimci Garstang ilk neolitik dönem insanların oturdukları evlere, kullandıkları araç-gereçlere, çanak-çömleklere rastlamıştır.

Şekil 4.22. Erdemli kent yerleşiminin batıya bakan bölüm

Son neolitik dönemde, taş duvarlı evlerin yanı sıra, üstlerinin kapanması olanaksız büyük ölçekli yapılar da bulunmuştur. Bu üstü açık yapıların ağıl olarak kullanıldığı ve dolayısıyla son neolitik dönem insanının tarım ve hayvancılıkla uğraştığı ortaya çıkmaktadır. Ayrıca bu dönemde araç-gereç yapımında obsidyen kullanılması ve obsidyen sağlanabilecek en yakın bölgelerin Orta Anadolu, Karacadağ ve Hasandağ olması, yöre insanının ticari etkinlikler açısından da gelişmiş olduğunu ortaya koymaktadır (Erdemli İmar Planı Arş. Rp., 1990).

Yörenin yerleşim tarihi Kalkolitik dönemle sürer. Ekonomik yapıyı oluşturan en önemli öge yine tarımdır. Yöre insanları bu dönemde gereksinmelerini sağladıktan sonra artı ürünlerini yuvarlak taş temelli tahıl ambarlarında saklamaya başlamışlardır. Bunun yanı sıra hayvan barınakları ile ağıllar hayvancılığın, kil ağırsaklar ise dokumacılığın göstergeleridir.

Yörede son kalkolitik döneme geçildiğinde, köy tipi yerleşmelerin yerini savunma duvarlarıyla çevrili kaleler almaya başlamıştır. Kareye yakın dörtgen kerpiç yapılar, üç odalı, yer yer tek birimli evler bu dönem mimarisi kalıntılarıdır (Erdemli İmar Planı Arş. Rp.,1990).. Yörede Kalkolitik Dönem'i izleyen Tunç Devri buluntularına rastlanamamıştır.

Şekil 4.23. Kentin güneydoğuya bakan bölümü

M.Ö.17.y.y. dan başlayarak yörede Hititler ve Kizuvatna Krallığı hüküm sürmeye başlamış ancak daha sonraları gelişen göçler ve sonrasında çıkan kargaşalar neticesinde ortadan kalkmışlardır. Bu dönemden itibaren yöre, değişik toplumların egemenliği altında kalmıştır. Erdemli adının nereden geldiği kesin olarak bilinmemekle birlikte, İç Anadolu'dan gelerek bölgeye yerleşen “Erdemoğulları” adındaki Türkmen Aşireti'nin adından alındığı sanılmaktadır.

Yaklaşık 400 yıl süreyle Osmanlılar'ın egemenliği altında kalmış olan bu yörenin, 1800'lü yıllardan itibaren toplumsal ve ekonomik yaşamı düzene girmeye başlamıştır. İklimin uygunluğu, verimli toprakları, stratejik ve jeopolitik konumunun yanı sıra Mersin'deki limanın varlığı ve ayrıca demiryolunun işletmeye açılması yöreyi ülkenin en canlı bölgelerinden biri haline getirmiştir.

Yerleşmede hızlı gelişmenin beraberinde inşaat sektöründe de hızlı bir gelişim görülmektedir. Normal konut gelişimi yanı sıra II. Konut gelişimi de hızlıdır (Şekil 4.24.). Bu gelişme Erdemli kenti gelişimini etkilemiş, kıyı kesiminde başlayan yapılaşma Silifke – Mersin kara yolu kuzeyine atlayarak ova alanlarda yapılaşmayı başlatmıştır (**EK 7**).

Şekil 4.24. Kıyıda yükselen İkinci konutlar

Erdemli ilçe merkezi 12 mahalleye ayrılmıştır. Bunlar, Akdeniz, Alata, Koyuncu, Kargıcak, Merkez, Tabiye, Yarenler, Yüksek, Türbe, Barbaros, Adnan Menderes, Fatih Mahalleleridir. Bunlardan Alata Mahallesinde yer alan gecekondu bölgeleri kent yerleşimini olumsuz yönde etkileyen gelişmelerdir (Şekil 4.25, 4.28, 4.29.). Güneyde yoğun kent dokusunu, kuzeye doğru gidildikçe, münferit dağılımda seyreden maki toplulukları, müstakil bahçeler ve çoğunluğu sebze üretimine dönük seraların oluşturduğu tarım dokusu takip etmektedir. Tarihi, coğrafi ve iklimsel niteliklerinden dolayı çalışma alanının verimli arazileri üzerinde eğlence – dinlence amaçlı II. Konut yapılaşmaları hızlı bir artış seyrindedir. Bu da kentin fiziki yapısı üzerinde oldukça etkilidir. Öyle ki, planlı kentsel gelişimi olumsuz yönde etkilemekte ve verimli toprakların tarım dışı kullanımlarını da beraberinde getirmektedir (EK 1).

Yerleşme genelinde pasif yeşil olarak bahçeler, ağaçlar ve çevre tepelerdeki fundalıklar yeşil bir görünüm oluşturmaktadır. Aktif yeşil alan düzenlemeleri ise belediyece yeni yeni yapılmaktadır. Kent İmar Planı'nda kent yerleşiminin kıyı zonunu tamamen kapladığı ve tarım alanlarına doğru hızlı bir gelişme eğilimi içerisinde olduğu görülmektedir. Bu yapılaşmanın yakın ve orta vadede tarım alanları ve kent gelişimi için ne derecede önemli olduğu ve hangi sonuçlara yol açacağı ortadadır.

Şekil 4.25. Kentin doğusunda yer alan Gecekondu bölgesi

Ulaşım; Erdemli'nin ulaşım şebekesi karayolu ulaşımı ile sınırlıdır. Demiryolu Mersin'in batısına geçmemekte, hava yolu ulaşımı ise ilçeye 100 km. uzaklıktaki Adana Hava Limanı.'ndan sağlanmaktadır. İlçede liman bulunmaması denizyolu ulaşımını kısıtlamaktadır.

Bölgede doğu – batı doğrultulu uzanan E – 24 karayolu ulaşımı sağlayan tek yoldur. Erdemli ve çevresi bu yolla Antalya ve Ege'ye açılırken, doğuda Tarsus'ta E – 5 karayoluyla birleşir. Bu ana yol ağı ayrıca Silifke'den kuzeye doğru ayrılarak İç Anadolu'ya da bağlanır. Erdemli'nin böyle bir geçiş yeri olması ekonomi, ticaret ve turizm etkinliklerinde bölgeye avantaj sağlar.

Erdemli kenti ve yakın çevresinin yol ağı düzenlidir. Bucak yolları asfalt olup, yerleşmeye uygun niteliğini belirleyen ulaşım imkânları tarımsal ürünlerin kent merkezine ve bölge merkezine dağılımını sağlayacak şekilde oldukça gelişmiştir.

Bunun yanı sıra ulaşım sektöründe yolcu taşımacılığı da giderek önemini artırmaktadır. Yerleşmenin gerek diğer ilçe ve il merkezleri ile gerekse bağlı köy ve yerleşmelerle ulaşım bağlantıları ve yolcu taşımacılığı ulaşım olanakları yeterli düzeyde sayılabilir (**EK 2**). Çalışma alanında yolların büyük çoğunluğu asfalt olup, yeterli kapasitededir.

Şekil 4.26. Gecekondu Bölgesinde toprak yollu ulaşım

Şekil 4.27. Alata çayının ve yolların denize dik uzanışı

Kentin yol sistemini; kentin merkezi kısmını ikiye bölen doğu-batı doğrultulu Silifke – Mersin asfaltı kentin cadde ve sokak sistemleri üzerinde belirleyici olmuştur

Cadde ve sokaklar, doğu-batı doğrultulu ve bu yola paralel olarak uzanırken, yine bu cadde ve sokakları dik olarak kesen ve kuzeyden güneye, kıyıya kadar uzanan cadde ve sokak sistemleri oluşturur (Şekil 4.27.). Kentin merkezi olarak kabul edilen hareketli alan içinde bu düzeni bozan bir bölge mevcuttur. Dar ve dolambaçlı sokak şebekelerine sahip bu alan, Alata Çayı'nın doğusunda ve ana yolun güney kısmında yer alan gecekondü bölgesidir (Şekil 4.25.). Çalışma alanında alt yapı sistemleri ihtiyaca cevap veremeyecek kadar yetersiz düzeydedir (Şekil 4.26.).

4.2.4.Endüstri

Erdemli entansif tarım çalışmalarının yapıldığı bir turizm kentidir. Endüstriyel faaliyetlere teşvik edici bir yapısı ve hammadde kaynağı olmadığı için endüstriyel çalışmalar yönünden bir varlık ortaya koyamamaktadır. Ancak küçük sanayi sektörü ve iş gücüne sahiptir.

Hızır, doğrama, oto – motor tamiri, torna, tesviye, demircilik, oto elektrik, oto kaporta, motosiklet tamiri, oto hızır-doğrama, yedek parça gibi küçük sanayi iş kollarında çalışmalar yapılmaktadır. 500'ün üzerinde küçük sanatlar kapsamında işyeri vardır (Oğuz, 1993).

Kargıcak mevkiinde 183 üyelik bir küçük sanayi sitesi yapılmıştır. Gelişmemiş sanayi sektörü Erdemli'nin ekolojik yapısı bakımından da olumludur (Şekil 4.28.).

Yerleşmenin konumu, hizmet bölgesinin genişliği, genel – idari hizmetlerin gelişmiş olması, sahil kenti olması ve yazın özellikle yazlıklara geliş şeklinde olan iç turizmin varlığı kentte hizmet sektörünü hızla geliştirmektedir. Erdemli kentsel gelişiminde ticaret sektörü tarım ve endüstri sektöründen sonra en önemli sektör konumundadır.

Ayrıca özellikle ülke içinde dağılan tarımsal ürünlerin yoğun olarak üretildiği bir bölgede yer alan yerleşme, gerek kendi içind gerekse yakın yerleşmeler için merkezi konumundan dolayı tarımsal ürünlerin toplanma, depolanma ve dağıtımı konusunda önemli bir alternatif durumundadır. Yine tarımsal faaliyetlerle uğraşanlara dönük olarak da tarımda kullanılacak gübre, ilaç, tarım malzemesi vb. gibi ürünlerin depolanması ve dağıtımı önemli bir aktivite olarak karşımıza çıkar.

Şekil 4.28. Sanayi Bölgesinin Batıya Bakan Bölümü

Şekil 4.29. Sanayi bölgesinin kuzeye bakan bölümü

Erdemli’de çalışma amaçlı göç edenlerin ağırlıklı olarak geçimini sağladığı bir başka sektör inşaat sektörüdür. Özellikle hızlı bir gelişme ve yapılaşma hızına sahip yakın yerleşmelerde, bu alanda iş bulma olanakları oldukça fazladır. Erdemli’de çalışan nüfusun %12 gibi yüksek bir orandaki kısmı bu alanda çalışmaktadır. İnşaat sektöründe çalışma amaçlı göç edenler ağırlıklı olarak doğu ve güneydoğu illerinden gelmektedir. Erdemli’de imalat sektörü gelişmemiş olup, inşaat malzemeleri imalatı ve konfeksiyon üretimi son yıllarda artış göstermektedir. Yerleşmede hızlı gelişen ve çalışanlar içindeki payı giderek artan sektörlerden birisi de küçük sanatlardır. Küçük sanayi bölgesi ile birlikte küçük sanayi işletmeleri giderek artış göstermektedir. Önemli bir işgücü bu alanlarda istihdam edilmektedir (Şekil 4.29.).

4.2.5. Turizm ve Rekreasyon

Özünde insanların günlük yaşam koşullarından ve alışkanlıklarından kaçarak, değişik bir çevre aramalarına dayanan turizm olgusu beraberinde doğaya yaklaşma eğilimini de içerir. Bu nedenle turizme açılan yörelere, doğal veri olarak sunduğu olanakların önemi büyüktür. Erdemli ilçesi’nin doğal çevre olarak turizme dönük ya da dönüştürülebilir bazı avantajları vardır. Bunların başlıcaları kumsallar, çamlıklar ve mesire yeleri’dir.

Doğal verilerin yanı sıra tarihi çevre gibi turizm olgusuna yansıyan öğeler açısından da zengin bir potansiyele sahiptir. 1976 imar planı raporunda bu potansiyelin değerlendirilmesine yönelik faaliyetler ikinci konut olarak ortaya konulmuştur. Ancak son 15 yıllık dönem turizm için çok önemlidir. Bu dönem içinde Erdemli ve çevresinde otellerin, pansiyonların ve kampinglerin turizme yönelik faaliyetlerinde önemli gelişmeler olmuştur.

Erdemli kentinde iç turizme yönelik faaliyetler kendi içinde günübirlik ve sezonluk olarak iki bölümdür. Şehrin sakinleri yaylalarına çekildiğinde, şehrin caddelerinde; değişik illerden gelen aileleri görmek mümkündür. Bunun yanında bazı büyük şirketlere ait kamp alanlarının da Erdemli – Silifke güzergâhında bulunması turizm çalışmalarını yoğunlaştırır.

Günübirlik dinlenme ile eğlence alanları özellikle Erdemli'nin batı çıkışı ile ve doğusunda yer alan çamlık alanları yazın günde ortalama 1500 – 2000 kişi hafta sonları ise 15000 – 18000 ziyaretçi ile yoğun olarak kullanılmaktadır.

Ancak mahalle ölçeğinde konut alanlarına hizmet verecek şekilde organize olmuş açık ve yeşil alanlar oldukça yetersizdir. Erdemli Çamlığı kentteki organize yeşil alanlardan birisi olsa da kentsel bütününe hizmet edecek bir yapıda değildir.

Şekil 4.30. Kıyıyla Birlikte Son Bulan Gecekondü Bölgesi

Keza gecekondü bölgelerinin varlığı da Erdemli kent merkezini yabancı turistler tarafından fazla rağbet edilen bir alan olmaktan çıkarmıştır (Şekil 4.30). Ancak Erdemli çevresindeki kıyı kasabalarında iç turizm kadar dış turizm de hareketlilik gösterir. Özellikle kız kalesi son yılların en önemli yabancılar için turizm merkezi konumundadır. Cennet-Cehennem Mağaraları, Antik Kentler (Korykos, Neopolis, Sebaste, Akkale gibi...) Bölge turizminin en önemli potansiyel alanlarıdır.

Yerleşmede sektörler arasında birinci sırada yer alan ve turizm, ticaret gibi alt sektörleri içine alan hizmetler sektörünü tarım ve inşaat sektörleri izlemektedir (Şekil 4.35.). Yerleşmenin turizm sektöründe göstermiş olduğu gelişim ile birlikte inşaat sektörü de oldukça canlı bir yapıya sahiptir. Özellikle doğu illerden işçiler inşaat sektöründe çalışmak amacıyla yerleşmeye gelmektedir. Gerek turizm sektörünün yarattığı işgücü, gerekse doğal güzellikler özellikle çalışma amaçlı ve yerleşme amaçlı göçleri oldukça hızlandırmıştır (Şekil 4.34.).

Ekonomik ve sosyal yapının gelişimi daha çok tarımsal yapının belirginliği ile ön plana çıkmakta olup, birbiriyle paralellik gösterir. Bunun yanı sıra gerek ilçe olması gerekse sahil kenti olmasından dolayı, yakın çevresine de kentsel hizmetler veren bir yapıdadır.

4.2.6.Koruma Alanları

Araştırma alanı içinde koruma alanı olarak belirlenmiş sadece “Alata 1. Derecede Doğal Sit Alanı” bulunmaktadır. Alan, doğala yakın habitat özellikleri taşıyan tek örneği oluşturması nedeniyle, doğa koruma yönünden bölgesel ve ülkesel ölçekte son derece önemli bulunmuştur. Kıyı alanının (300 da.), nesli tehlikeye girmiş deniz kaplumbağası türlerinin yumurtlama alanı ve kum zambaklarının yetişme alanı oluşu ile birinci derecede doğal sit alanı olarak tescil edilmiştir.

4.3. Demografik Yapı

Erdemli'nin son nüfus sayımına göre (1997) yerleşik kış nüfusu 36.409 olarak belirlenmiştir. Yerinde yapılan araştırma ve tespitlerde ise 2000 yılı yerleşik nüfusu 42.000 civarındadır. Mücavir alan içinde yaklaşık 9000 hane olup hane nüfusu 4.66/kişi civarındadır. Yaz aylarında turistik tesis kapasiteleri ve II. Konut sayıları göz önüne alındığında nüfusun 60.000 civarına çıktığı tespit edilmiştir.

Erdemli'nin 1980–2000 arası DİE sayımlarına (1995–2000 tahmin) göre nüfusları, nüfus artış hızları Çizelge 4.5.'de verilmiştir.

İlçe olarak Erdemli de bölge içinde göçten payını alan ilçelerden birisidir. Erdemli özellikle 1954 yılında ilçe olduktan sonraki dönemlerde bağlı köylerden ve yakın ilçelerden göç almıştır. 1970–1980 arası dönemde ilçeye göçte bir azalma görülse de 1980'lerden sonra ülke genelinde ekonomide görülen canlanma, bölge kentlerindeki ekonomik hareketlilik ve özellikle Mersin Serbest Bölgesinin oluşturulması bölgeye göçlerin yoğunlaşmasına neden olmuştur.

Erdemli ilçesi de iklim koşulları, sahip olduğu doğal güzellikler, turizm potansiyeli ve iş imkânları gibi nedenlerden dolayı göç almaktadır. Yine Erdemli'ye olan göçlerde de büyük bir bölüm Güneydoğu Anadolu'dan iken son yıllarda ilçeye İç Anadolu'dan da göçler dikkati çekmektedir. (Erdemli İmar Planı Arş. Rp.,2001).

Geleneksel yaşam biçimleri etkinliğini sürdürerek, yerel halk iklim yapısının da etkisiyle, çok sıcak ve nemli yaz aylarında yükseklerdeki yaylalara çıkmaktadır.

Bu da geleneksel yapıdaki bazı oluşumların beraberinde devam etmesine neden olmaktadır. Önceleri bu süreler yılda 3 – 4 ayı bulurken değişen sosyo-ekonomik yapı ve yaşam biçimi nedeniyle bu süre yılda 2–3 aya kadar inmektedir.

Yayla evleri çoğunlukla iki katlı ahşap evlerdir. Bu evlerin çoğunlukla önü bahçedir ve üst katlardan bahçeye uzanan çıkmalar vardır. Erdemli ve yakın çevresinde geçmişte konar- göçer yaşam biçimi sergileyen göçerler etkin bir topluluk iken bugün tamamı yerleşik yaşam biçimine geçmiş durumdadır.

Çizelge 4.5. Erdemli'nin 1980-2000 arası DİE sayımlarına göre nüfusları ve artışları

Yıllar	Nüfus	Yıllık Ortalama Artış
1980	21234	
1985	26086	970.4
1990	30042	791.2
1995	34463	884.2
2000	42000	1507.4

Kendi içlerindeki kapalı yapıyı kıran göçerler kıyı kesimlerde alan kullanımı üzerinde etkin şekilde söz sahibi görünmektedir.

Yörenin coğrafi yapısı, konumu, iklimi vb. faktörler giyim, beslenme, yaşam şekli gibi öğeleri de etkilemekte, kentsel yaşamda farklılıklar ortaya çıkmaktadır.

Çünkü Erdemli sahip olduğu tarımsal alanların ve tarım nüfusu ile, sahil kenti olmasının yarattığı yapının ağırlıklı şekillendirdiği bir kentsel gelişimi ortaya koymaktadır.

1954 yılında ilçe olan yerleşme bu zamana kadar ova içerisinde çok seyrek ve dağınık bir yerleşime sahipti. Bu tarihlerde Alata Ziraat ve Bahçıvanlık Okulunun açılması ile ilçenin gelişmesi, kentsel yapılaşma hızlanmıştır.

Erdemli'nin tarımsal yapısındaki gelişmeler ve imkânların fazlalığının yanı sıra iklim ve sahilde olmasının sağladığı avantajlar nedeniyle özellikle 1950 ve 1960'lı yıllarda önemli ölçüde göç almış hızlı ve plansız bir gelişim sürecine girmiştir. Bu değişimle birlikte tarımla uğraşanların yanı sıra hizmetler sektörü de gelişmiştir.

1980'li yıllardan itibaren ise bölgenin sahip olduğu doğal güzellikler nedeniyle özellikle yazlık siteler açısından bir gelişme başlamıştır. Bu da beraberinde inşaat ve diğer sektörlerde gelişmeye neden olmuştur. Bu gelişime paralel olarak yazlıklara yaz aylarında değişik yerlerden gelen insanlar gerek Erdemli'nin ekonomisini gerekse kentin fiziksel yapısında değişmelere neden olmuştur (İmar Planı Arş. Rp., 2001).

Kentte sosyal yapı bakımından belirgin bir tabakalaşma biçimi gözlenirse de ortalama gelir Fatih Mah. ve Yarenler Mah.'nde nispeten daha düşük, Alata ve Akdeniz Mahallelerinde ise daha yüksektir. Bunu yapılaşma nitelikleriyle kolayca görebilmekteyiz. Nitekim ağırlıklı olarak ticaret ve hizmet sektörlerinde çalışanlar Merkez, Alata ve Akdeniz Mahallelerinde oturmaktadır. Geçmiş dönemde Merkez Mahallesi güneyi kentin nitelikli ve prestij bölgesi ise de son dönemlerde Alata ve Akdeniz Mahalleleri güneyi önem kazanmaya başlamıştır.

Küçük Sanayii İşletmelerinde çalışan nüfus ağırlıklı olarak çalışma bölgesine yakınlığı sebebiyle Alata ve Kargıcak Mahallelerinde ikamet etmektedir. Yarenler, Türbe, Yüksek, Koyuncu, Adnan Menderes, Fatih Mahallelerinde oturanların büyük bölümü geçimini tarım sektöründen sağlayanlardır.

Erdemli’de tarımla uğraşan kesim, evini tarım arazisinin bir kenarına inşa etmiş durumdadır. Yerleşmede nitelikli konut alanlarının çoğunlukta olduğu Merkez, Akdeniz ve Alata Mahalleleri aynı zamanda kiracılık oranının fazla olduğu ve kira miktarlarının en yüksek olduğu mahallelerdir. Yapı kalitesinin en düşük olduğu mahalleler ise Yarenler, Türbe, Kargıcak, Adnan Menderes Mahalleleridir (İmar Planı Arş. Rp., 2001).

4.4. Alanın Kullanımlara Uygunluğu

Araştırma alanının değişik potansiyel kullanımlara uygunluğu; tarım, orman, kentsel alan, kıyı rekreasyonu ve koruma amaçlı kullanımlar yönünden değerlendirilmiştir. Bu kullanımlardan tarım, orman, kentsel alanlar için alan belirlemede temel hareket noktası, A.B.D Tarım Bakanlığı Toprak Koruma Servisi tarafından oluşturulan ve ülkemizdeki toprak haritalama çalışmalarında da esas alınan Toprak Yetenek Sınıfları ve bu sınıfların değişik kullanımlar açısından sunduğu potansiyeldir. Kıyı rekreasyonu ve koruma alanlarının saptanmasında ise, rekreasyonel ve ekolojik ölçütler esas alınmıştır.

4.4.1. Tarım Potansiyeli

Bir alanın optimal tarımsal kullanıma uygunluğun saptanmasında, verimde ekolojik sürekliliğin sağlanması temel noktadır (Önsoy, 1984). Bu noktadan hareketle, ilk olarak potansiyel tarım kullanımını etkileyebilecek altı faktör belirlenmiştir. Bunlar:

- Toprak Yetenek Sınıfları, -Toprak Derinliği,
- Drenaj, -Eğim,
- Erozyon, -Sınırlayıcı Toprak Özellikleri, (**EK 8**)

Plankarelerin bu faktörlerden aldıkları sayısal değerler **EK 16** ‘da verilmiştir. Metodun uygulanması ile önce her bir Plankare için “Ağırlıklı Değerler” belirlenmiştir. Elde edilen bu toplam değerler, bir plankarenin tarım kullanımı için alabileceği maksimum değer olan 43 ‘e bölünerek, alanın “Yüzde (%) Cinsinden Ağırlıklı Tarım Potansiyeli” belirlenmiştir. Elde edilen bu yüzde (%) değerlerden 0.50 ve onun üzerinde değere sahip plankareler “1. Derecede Tarıma Uygun”; 0.50’nin altında değer taşıyanlar ise, “2. Derecede Tarıma Uygun” olarak sınıflandırılmış ve bu şekilde alanın “Tarım Potansiyeli Haritası” oluşturulmuştur

Elde edilen sonuçlara göre, 10.440 da. alan (116 plankare) tarımsal kullanım için potansiyel taşımaktadır. Bu da araştırma alanının yaklaşık % 25'inin tarım için potansiyel taşıdığı sonucunu ortaya koymaktadır **(EK 10)**.

4.4.2. Orman Potansiyeli

Araştırma alanının eski devirlerde kıyıya kadar inen ormanlarla kaplı olduğu bilinmektedir. Bunun en çarpıcı kanıtı, yer yer kızılçam (Pinus brutia) ve Halep çamı (Pinus halepensis)'ndan oluşan çamlıklara rastlanmasıdır.

Ancak, yüzyıllardır süren tahripler sonucu, bugün araştırma alanında orman yok denecek kadar azdır.

Araştırma alanı orman potansiyelinin saptanması için seçilen faktörler şunlardır:

1. Toprak yetenek Sınıfları	3. Eğim	5. Toprak Derinliği
2. Erozyon	4. Drenaj (EK 8)	

Plankarelerin bu faktörlerden aldıkları sayısal değerler **Ek 17'de** verilmiştir.

Orman potansiyeli yönünden elde edilen ağırlıklı toplam değerler, bir plankarenin bu kullanım için alabileceği maksimum değer olan 44'e bölünmüş ve yüzde (%) cinsinden elde edilen değerlerin sınıflandırılması ile alanın "Orman Potansiyeli haritası" oluşturulmuştur. Elde edilen sonuçlara göre, 170 plankare ile temsil edilen 15300 da. alanın ormanlaşabilme potansiyeli taşıdığı saptanmıştır **(EK 11)**.

4.4.3. Kentsel Alan Potansiyeli

Araştırma alanının yerleşim ve endüstri alanlarını içine alan kentsel amaçlı kullanılabilir alan potansiyelini belirlemek üzere seçilen faktörler;

—Toprak Yetenek Sınıfları,	- Drenaj
—Eğim,	- Toprak Derinliği (EK 8)

Plankarelerin bu faktörlerden aldıkları sayısal değerler **Ek 18'de** verilmiştir. Yöntemin uygulanması sonucunda tüm plankarelerin kentsel alan kullanım potansiyeli taşıdığı ortaya çıkmaktadır. Ancak, aynı uygunluk dereceli potansiyel alan kullanımları arasından tercih yapılmak suretiyle bu alan kullanımı yerini, öncelikli olan Tarım, Orman ve Koruma alanlarına bırakmıştır **(EK 12)**.

4.4.4. Kıyı Rekreatyonu Potansiyeli

Araştırma alanının sunduğu kıyı rekreatyonu potansiyelinin saptanması amacıyla, sadece kıyıda bulunan 20 plankare bazında bir değerlendirme yapılmış ve önceki alan kullanımları için seçilen faktörlerden farklı faktörler ele alınmıştır. Bunlar: —Plaj Alanı genişliği, —Kıyının Niteliği, —Ulaşım olanağı

Kıyıda rekreatyonel aktivitelerin yapılabilmesi ve bu aktiviteleri destekleyici tesislerin kurulabilmesi için uygun topoğrafya ve bir plaj alanının olması ön koşul olarak görülmüştür. Bu nedenle ilk belirleyici olarak “Plaj Alanı genişliği” ve faktör ağırlığı olarak da en yüksek değer olan “3”değeri verilmiştir (Çizelge 3.3).

Kıyıda yapılabilecek aktivitelerin kapsamını etkileyeceğinden, değişik plaj alanı genişlikleri alt birimler olarak seçilmişlerdir. Her bir plankaredeki plaj alanının ortalama genişliği 1/25000’lik Topoğrafik haritalar üzerinden ölçüm yapılarak belirlenmiştir.

İkinci faktör olarak belirlenen “Kıyının Niteliği”, insanların rekreatyonel aktiviteleri için kıyı seçiminde önemli bir ölçüt olarak görülmektedir.

Burada kıyının niteliği ile kastedilen, kıyı ile bütünleşen veya kıyının yakın çevresinde ormanlık alanların bulunup bulunmamasıdır. Bu faktörün alt birimleri bu düşünce ile belirlenmiş ve sayısal olarak değerlendirilmiştir.

Kıyı rekreatyonu potansiyelinin belirlenmesinde üçüncü ölçüt olarak ele alınan “Ulaşım Olanağı”, bir alan ulaşım olanağı olmaksızın, o alanın kullanım potansiyeli taşımayacağı fikrinden hareketle ele alınmıştır. Kıyıdaki planlarelere ulaşım hattı bulunması durumunda bunlara, yolun niteliğine göre yüksek değerler verilmiştir.

Yapılan değerlendirme sonuçlarına göre, plankarelerin faktörlerden aldıkları sayısal değerler **Ek 19’da** görülmektedir. Bu veriler bazında yapılan değerlendirme ile elde edilen “Kıyı Rekreatyonu Potansiyeli Haritası” **EK 13’de** verilmiştir.

4.4.5. Koruma Alanları potansiyeli

Araştırma alanı ekolojik bakımdan zengin ekosistemlere sahiptir. Buradaki sulak alanlar ve kumul sistemleri sadece bölgesel olarak değil, ülke ölçeğinde de önem taşımaktadır. Bu nedenle mutlaka korunmaları gerekmektedir. Sahip oldukları ekolojik ve kültürel değerleri nedeni ile koruma altına alınması gereken alanlar 5 grup altında toplanmıştır:

—Orman Alanları,—Sulak alanlar,—Habitatlar,—Kumullar,—Tarihi Alanlar.

Bunların alt birimlerinin belirlenmesinde, bu özellikteki alanların araştırma alanı sınırları içinde kalan çeşitleri göz önüne alınmış ve koruma yönünden önceliklerine göre sayısal olarak değerlendirilmiştir. Buna göre, orman alanları içerisinde “mevcut orman alanları” koruma önceliği yönünden ilk sırada yer aldığından, en yüksek değeri almıştır (Çizelge 3.3).

İkinci faktör olarak belirlenen “Sulak Alanlar”ın alt birimleri belirlenirken, araştırma alanındaki sulak alanların gerek ekolojik yönden, gerekse yöre halkı için taşıdıkları önem yönünden bir değerlendirme yapılmış ve mevcut sulak alanlar 1. ve 2. derecede önemli olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Buna göre “Alata Çayı” birinci derecede; daha küçük çaplı dereler 2. derecede önemli sulak alanlar olarak sınıflandırılmıştır.

Üçüncü faktör olan habitatların alt birimlerinin belirlenmesinde, özellikle fauna türleri bakımından yaşama ortamı olarak önem taşıyan alanlar değerlendirmeye alınmış ve önem derecelerine göre sayısal değerler verilmiştir.

Dördüncü faktör olarak belirlenen kumul alanları ise, ön kumulların gerek kıyı gerisinin denizden esen şiddetli rüzgârlardan korunması, gerekse içerdiği bitki türleri nedeni ile taşıdığı önem göz önüne alınarak, korunması gerekmektedir. Bu nedenle “Ön Kumullar” tek alt birim olarak belirlenmiş ve maksimum sayısal değeri almıştır. Koruma alanlarının belirlenmesinde beşinci faktör olan “Tarihi Alanlar” için de tek alt birim olarak “Sit Alanı” belirlenmiş ve bu alanlara maksimum sayısal değer verilmiştir.

Bu yaklaşımla, plankarelerin bu faktörlerden aldıkları sayısal değerler **Ek 20**'de verilmiştir. Yöntemin uygulanması sonucunda alan bütününde 9180 da. alanın korunma statüsü altına alınması gerektiği ortaya çıkmaktadır (**EK 14**).

4.5. Optimal Alan Kullanımı

Araştırmada saptanan potansiyel alan kullanım haritalarının çakıştırılması sonucunda, bazı plankarelerin birden çok kullanım için potansiyel taşıdığı görülür. Optimal alan kullanım planına ulaşmak için her bir plan karenin tek bir kullanıma indirgenmesi gerekmektedir. Bu işlem metod bölümünde değinilen kabuller doğrultusunda yapılmıştır.

Araştırmanın temel amacı alanın ekolojik yapısını korumak olduğundan, optimal alan kullanımının belirlenmesinde koruma seçeneğine öncelik verilmiş ve uygunluk derecesi ne olursa olsun koruma için uygun olduğu saptanan plankarelerin tümü, korumaya alınmıştır. Diğer potansiyel alan kullanımlarından, uygunluk derecesi diğerlerinden yüksek olanlar, söz konusu plankareler için optimal kullanım olarak belirlenmiştir.

Aynı plankare için aynı derecede uygunluğu saptanan kullanımlar olarak;

1. Tarım ve Kıyı Rekreasyonu	2. Tarım ve Orman
3. Tarım ve Kentsel Alan	4. Orman, Kentsel Alan ve Kıyı Rekreasyonu

Bunlardan üretimle ilgili kullanımlar arasında tercih yapılırken, yöre halkına daha yüksek gelir sağlama potansiyeli taşıyan kullanım, optimal kullanım olarak belirlendiğinden, yukarıdaki ilk üç durumda tarım; 4. durumda ise alanın özellikleri ve kullanımın çevreye etki düzeyi göz önüne alınarak, Orman tercih edilmiştir. Optimal Alan Kullanımı karar çizelgesi **Ek 21**'de, Erdemli Kenti Mücavir Alanının Optimal Alan Kullanım Haritası ise **EK 15**'de verilmiştir.

Elde edilen bu planda, Kent yerleşim merkezinin kuzeyinde ve Alata Çayı'nın doğusunda geniş yer kaplayan arazilerin optimal kullanımının "Tarım" olduğu görülmektedir. Kodaman Çayı'nın batısını ve Kuyubelen Tepesi'nin kuzeyini tamamen içine alan alanlar ile Alata Çayının kuzeybatı kesimindeki alanların optimal kullanımı ise "Orman" olarak belirlenmiştir.

Optimal Alan Kullanım planı'nda "Koruma Alanı" olarak belirlenen alanlar, Alata 1.Derecede Doğal Sit Alanı'nın çalışma alanına giren bölümü, Alata Çayı ve onu çevreleyen bataklıklar, Kodaman Çayı ile birlikte yer alan sazlık ve bataklıklar ile çalışma alanının güneybatısında yer alan çamlıklardır.

Optimal Alan Kullanım Planı'na göre potansiyel alan kullanımlarının kapladıkları alan miktarları Çizelge 4.6.'da verilmiştir. Bu çizelgede görüldüğü gibi potansiyel alan kullanımları arasında Tarım, Orman ve Koruma alanı seçenekleri ön plana çıkmaktadır. Bunların arasında Koruma Alanları ilk sırayı almakta, onu Tarım ve Orman kullanımları izlemektedir.

Çizelge 4.6. Optimal Alan Kullanım Planına Göre Potansiyel Kullanımların
Kapladığı Alan Miktar ve Yüzdeleri

Potansiyel Alan Kullanımı	Plankare Sayısı	Kapladığı Alan (Da.)	Yüzdesi (%)
Tarım	116	10.440	26
Orman	170	15.300	38
Kentsel Alan	65	5.850	14-
Kıyı Rekreasyonu	-	-	-
Koruma Alanı	102	9.180	22
TOPLAM	453	40.770	100

1. SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Türkiye’de kıyı alanlarına yönelik kullanım talepleri son 25 yılda artmıştır. Hızlı yapılaşmanın, bu dönemde Akdeniz kıyılarında meydana gelen alan kullanım taleplerinin ön sıralarında yer alması yanında, Doğu Akdeniz’de kıyı sulak alanları ve kumullarının oluşturduğu ekosistem kompleksi, giderek genişleyen tarımsal alan kullanımının baskısı altındadır. 1952 yılında 0.7 hektar büyüklüğünde alan kaplayan tarımsal kumullar, 1970 yılında 8.0 hektar ve 1996 yılında ise 4628 hektara ulaşmıştır (**Kapur et al.,1999**).

Kıyı terimi; deniz, doğal ve yapay göller ile akarsuların çevresini kuşatan; dalga akıntı ve rüzgar etkisi ile oluşan kumluk, çakıllık, taşlık, bataklık ve kayalık kara alanları ile sazlıklar gibi, su bitkilerinin yetişmesine elverişli olan sığ alanları ifade etmektedir.

Doğa koruma açısından incelendiğinde deniz ve kara ekosistemleri arasında bir geçiş özelliği gösteren kendi içinde dinamik döngülere sahip kıyı zone, birçok çevresel bileşeni bir arada bulundurmasından ötürü oldukça önemli, öncelikli ve aynı zamanda hassas olarak nitelendirilmektedir (**Alphan, 1998**).

Kıyılardaki kumullar ve sulak alan sistemleri flora ve yaban hayatı için olduğu kadar, tarımsal kullanımlar için de büyük önem taşımakta, böylelikle bu alanların planlı yönetimi zorunlu olmaktadır. Kıyı alanlarındaki çevre koşulları, bu alanlarda gerçekleşen tarımsal faaliyetlerin nitelik ve niceliğine bağlı olarak etkilendiğinden tarım da çevre koşullarına bağımlıdır (**De Soet, 1974**).

Çevre koşullarına daha iyi uyum sağlayan tarımsal aktivitelerin geliştirilmesini amaçlayan ekolojik tarım, hatalı ve bilinçsiz uygulamalar sonrasında bozulan ekolojik dengenin yeniden tesis edilebilmesini amaçlayan bir tarım şeklidir (**Aksoy, 1999**).

Tarım, kıyı alanları üzerinde potansiyel pozitif, ama aynı zamanda negatif etkiler yaratmaktadır. Bu nedenle de sürdürülebilir tarım uygulamaları, söz konusu negatif etkilerin en aza indirilmesine ve özellikle kıyı alanlarında yukarı alanlardan gelen etkilerin ortadan kaldırılmasına hizmet etmelidir. Ülkemizde bu amaca yönelik çalışmalar yapılmasına karşın, halen korunmaya muhtaç kıyı alanlarında tarımsal faaliyetleri düzenleyecek bir yasal çerçeveye gereksinim vardır.

Bu çalışmanın amacı, kıyısız kaynakların optimal kullanımı ve kıyı alanlarına özgü ekolojik değerlerin korunmasını, Erdemli Kenti Mücavir Alanı örneğinde irdelemektir. Araştırmada kullanılan yöntem, klasik ekolojik planlama yöntemlerinin bir birleşimidir. Bu yöntemlerden **McHarg (1963)**'in geliştirdiği peyzaj değerlendirme yöntemi, birden çok alan kullanımının hedeflendiği araştırmalar için daha kullanışlı olduğundan, bu araştırmada esas alınmıştır. Ancak hedeflenen alan kullanımlarına varışta, Mc Harg'dan farklı olarak, plankareler bazında ve sayısal değerler kullanılarak, matematiksel bir yaklaşım belirlenmiştir. Bu yaklaşım fikri **Kiemsted (1967)**'in rekreasyonel planlama için geliştirdiği yöntemden alınmıştır. Araştırmada, alternatifleri değerlendirmek üzere, potansiyel uygunluğun yüzde (%) cinsinden hesaplanması yaklaşımı ise, **Dearinger (1972)**'den alınmıştır.

Bu araştırmanın yöntemi temel felsefesini yukarıda sözü edilen peyzaj planlama yöntemlerinden almış olmakla birlikte, alternatifler arasında karar vermede; Dearinger (1972)'in yaklaşımı ile potansiyel uygunluklar yüzde (%) cinsinden bulunduktan sonra, her bir alternatif için plankarelerin aldığı yüzde değerlere bakılarak, iki dereceli bir uygunluk haritası hazırlanmıştır. Hazırlanan bu haritalar, METOD bölümünde açıklanan bazı kabuller ve geliştirilen bir karar matrisi doğrultusunda değerlendirilmek suretiyle, optimal alan kullanımına ulaşılmıştır.

Haritalama çalışmasının başlangıçta 1/25.000 ölçekte yapılması düşünülmesine rağmen uygulanabilir olması açısından (A-3 kâğıdı boyutunda çalışmaya imkân vermesi) 1/30.000 ölçekte çalışılması uygun bulunmuştur.

Bu araştırmanın gerçekleştirilmesinde veri eksikliğinden veya verilerin eski tarihli olmalarından kaynaklanan bazı sorunlarla karşılaşmıştır. Bunlardan en önemlisi ve çalışmanın kapsamını etkileyen sorun, kıyı bölgesinin deniz kesimi ile ilgili veri eksikliğidir. Tüm kıyı planlama ve yönetimi çalışmalarında sadece kıyının kara yönü değil, deniz yönü de incelenir ve planlamalarda göz önüne alınırken, bu araştırmada sadece kara yönü ile sınırlı kalmıştır. Bunda en büyük etken, araştırma alanının deniz yönü ile ilgili veri olmayışındır. Bu durum sadece Erdemli kenti kıyı şeridi için söz konusu olmayıp, ülkemiz genelinde bir sorundur ve gelecekteki kıyı planlama ve yönetimi çalışmalarının hedefine ulaşması isteniyorsa, bu konunun en kısa zamanda ele alınması gerekmektedir.

Bölgemiz Türkiye'nin diğer bölgelerine oranla çok büyük bir tarım potansiyeline sahip olması nedeniyle tarım topraklarının korunması sorunları hemen her bilimsel ve popüler toplantıda dile getirilmesine ve bu konuda sözlü ve yazılı yayım yapılmasına karşın, bu durum önlenememiştir (Altan 1982, Altan ve Önsoy 1984). Tarım alanlarının turizm, rekreasyon, kentleşme ve endüstriyel amaçlarla kullanıma açılması ile kaynak sarfına neden olunurken diğer taraftan ortaya çıkan açığın kapatılması ve daralan alanların yerine yenilerini kazanma amacı ile eşik alanlarda eğimli kesimlerde orman ve makilikler bozularak tarım alanına dönüştürülmektedir. Bu da biyolojik ve ekolojik açıdan önemli alanların kaybı ve erozyonu beraberinde getirmektedir.

Bu araştırmadan elde edilen sonuçlara göre, belirlenen optimal alan kullanım biçimine uygun olmayan mevcut kullanımların olduğu ortaya çıkmaktadır.

1. Optimal alan kullanımında tarım alanları 10.000 dekar olarak bulunmuşken, mevcut durumda kullanılan alan bu sayının iki katını geçmektedir. Bu durum özellikle erozyon gibi birçok toprak koruma sorununu beraberinde getirmektedir. Araştırma alanında yaşayan halkın %90'ının geçimini tarımdan sağlaması, tarıma uygun olmayan alanlarda tarımsal çalışmaları ortaya koymaktadır. Dolayısıyla çalışma sonucunda ortaya çıkan Koruma, Orman ve Kentsel Alan kullanımlarına uygun olarak tespit edilen alanların tarıma açılması ile hatalı alan kullanımlarının olduğu ortaya çıkmaktadır (EK 10, EK 15, EK 9). Bu sebeple tarım alanlarının korunması ve iyileştirilmesi konularında yerel yönetimin daha rasyonel yaklaşımının olması gerekmektedir. Bu aktivitelere alternatif olarak hayvancılık önerilebilir. Fakat ucuz ve bol yem sağlanması bu topografyada mümkün görünmemektedir.

2. Yüzyıllardır süren tahripler sonucunda, araştırma alanında kıyıya kadar inen ormanlar yok edilmiştir. Bugünkü orman varlığı plantasyonlar dahil 5780 da dır (Orman İşl., 1990). Bu çalışmada elde edilen sonuçlara göre 15.000 da alanın orman alanı olarak değerlendirilmesi gerekmektedir.

Araştırma Alanı İmar Planı'ndaki mevcut kentleşme yapısına bakıldığında, alanın batı ve kuzey yönlerinde bulunan, otoyolun ikiye böldüğü iki farklı alanın, bu araştırmada ortaya çıkan Orman kullanımına uygun optimal alan kullanımında yer aldığı açıkça görünmektedir (EK 7- EK 15).

Söz konusu alanın kentleşme için değil orman alanı yönünde değerlendirilmesi gerekmektedir.

3. Optimal alan kullanım haritasında J4 – J11, K5 – K11, L5 – L9, M5 – M12, N5 – N12, O6 – O12, P6 – P11, R6 – R11, S6 – S10 aralıklarındaki koordinatlar ile gösterilmiş yaklaşık 6000 da. alan jeolojik, topografya ve toprak özellikleri açısından değerlendirildiğinde kentsel gelişime uygun, potansiyel alan olarak ortaya çıkmaktadır (EK 15).

Araştırma Alanı Alan Kullanımları Haritasında da (EK 9) açıkça görüldüğü gibi, çalışmanın sonuçlarından biri olarak ortaya çıkan kentsel gelişime uygun alanlarda (EK 15), eğimli ve uygun toprak yapısı arz etmemesine rağmen seracılığın ve tarla tarımı faaliyetlerinin oldukça yaygın kullanımları çalışmanın bu sonucu itibariyle de hatalı alan kullanımını ortaya koymaktadır.

Çalışmanın sonuçları itibariyle araştırma alanı optimal alan kullanımı haritası (EK 15) ve İmar planında (EK 7) yer alan kentsel yapı göz önüne alındığında imar planındaki kentsel yapının, çalışmanın sonucu itibariyle, tarım, orman ve koruma için uygun alanlarda yer aldığı görülmektedir. Dolayısıyla kentsel yapının bu çalışmada ortaya çıkan kentsel gelişime uygun optimal alan kullanımı olarak tespit edilmiş alan üzerinde değerlendirilmesi gerektiği ortaya çıkmaktadır.

4. Bu araştırmanın temel amacı olan ekolojik yapının korunması ile ilgili olarak, 9000 da. alanın korunması gerektiği sonucuna varılmıştır. Bu rakam toplam alanın %20'sine karşılık gelmektedir. Hâlihazırda korunan alan, araştırma alanı genel haritasında (EK 1) yer alan Alata Araştırma Alanı olarak ifade edilmiş yer olup, 2000 da civarındadır. Buradan 7000 da civarında olan daha çok kumul ve sulak alanların da korumaya alınması gerektiği sonucu ortaya çıkmaktadır (EK 15).

Sirel (1988), Ekolojik riziko analizi yöntemini uygulayarak yaptığı çalışmasında da Mersin – Silifke kıyı şeridindeki turizm ve rekreasyona dayalı gelişmelerin yapısını incelemiş ve alandaki farklı karakterdeki kullanımların birbirleri ile ve doğal değerler ile çelişki içerisinde olduğunu saptamıştır.

Altunkasa ve ark. (1999), Çukurova Üniversitesi kampus alanının ekolojik yapısı ile farklı alan kullanımlarının fiziksel organizasyonunu belirleyen kriterlerin karşılaştırılması yoluyla ekolojik kapsamlı bir alan kullanım önerisi geliştirilmiştir. Bu araştırmadan elde edilen sonuçlar iki açıdan önem arz etmektedir.

Birincisi, bu çalışmanın da dayanağını teşkil etmesi bakımından benzer olup, ekolojik verilerin her ölçek ve kapsamdaki fiziksel planlama çalışmalarının temelini oluşturmasıdır. Ekolojik temellere oturtulmayan bir plan her şeyden önce sürdürülebilirlik ilkesi ile büyük ölçüde çelişebilmektedir.

İkincisi ise, bölgesel ya da yerel ölçekte yapılan fiziksel planlama çalışmalarında;

- Veri bankası oluşturulması ve zaman boyutu da katılarak güncelleştirilmesi,
- Verilerin gerek depolanması ve gerekse değerlendirilmesinde bilgisayar kullanımına ağırlık verilmesidir.

Sonuç olarak, Erdemli Kenti Mücavir Alanı'ndaki halihazır alan kullanımlarının optimal olmadığı; tarıma elverişli arazilerde kentleşmenin, eğimli ve kayalık arazilerde de tarımsal üretimin yaygınlaşarak geliştiği; koruma ve orman alanlarının sayısı ve yüzeyinin artırılması gerektiği saptanmıştır. Bu çalışma ile ortaya konulan optimal alan kullanım planında öngörülen kullanımların her birinin, ilgili disiplinlerin yapacağı araştırmalarla daha ayrıntılı hale getirilmesi ve uygulanması ile Kent Mücavir Alan'ında ekolojik ve ekonomik olarak sürdürülebilir bir gelişim sağlanabilecektir. Ancak, ilgili planlama otoriteleri ile yerel yönetimlerin işbirliği ve halkın desteği, başarıya ulaşmanın en önemli koşulu sayılabilir.

Bu sonuçlara paralel olarak araştırma alanının ekolojik sürdürülebilirliğinin sağlanması bakımından alınması gereken önlemler aşağıdaki şekilde sıralanabilir:

- Koruma alanı niteliği taşıyan alanlar mümkün olan en kısa sürede yasal koruma altına alınmalı.
- Kıyı şeridindeki sulak alanların ekolojik işlevleri ve bu alanları kullanan fauna türlerinin habitatlarının korunmasına özel önem verilmeli.
- Dereler ve yakın çevresinde bulunan sulak alanların kurutulması ve kirletilmesinin önüne geçilmeli.

—Gerek özgün röliyefin, gerekse doğal bitki örtüsünün gelişimine olanak sağlaması yoluyla biyoçeşitlilik yanında tarım potansiyeli açısından da araştırma alanı kıyı kumulunun mevcut yapısının korunması son derece önemlidir.

—Bu alanlardaki tehlike altında olan bitki türlerinin korunmaları için gerekli önlemler alınmalıdır. Geçmişte olduğu gibi, kumul alanları üzerine inşaat yapılmasına izin verilmemelidir. Bu noktada yerel yönetimlerin sorumlulukları artırılmalıdır.

—Araştırma alanında tarımsal amaçlarla kullanılan arazilerde erozyonu önleyici önlemler alınmalı.

—Orman varlığını artırmak üzere, uygunluğu belirlenen potansiyel alanlar ağaçlandırılmalı.

—Araştırma alanında hızlı bir gelişme gösteren ikinci konut alanlarının, yürürlükteki Kıyı Mevzuatı'nın özellikle kıyı şeridi genişliği ve derinliğini düzenleyen maddelerine uymalar denetlenmeli.

—Araştırma alanı sahip olduğu 5 km. uzunluğa ulaşan plajları ile kıyı rekreasyonu bakımından yüksek bir potansiyele sahiptir. Ancak, bu kıyıların aynı zamanda nesli tehlike altındaki deniz kaplumbağaları tarafından yumurtlama alanı olarak kullanıldıkları göz önüne alınarak, özellikle yumurtlama dönemi ve plaj mevsimi olan temmuz ve ağustos aylarında, bu alanlar etkin bir biçimde denetlenmeli.

—Yerel yönetim, cadde ve sokaklardaki ihtiyacı karşılayacak alt yapı çalışmalarını hızlandırmalı.

—Rekreasyonel aktiviteler açısından yeterli olmayan çocuk oyun alanları, yeşil alanlar, spor alanları, park-bahçe gibi kullanımların daha yaygın hale getirilmesine çalışılmalı.

—Kentın İmar Planı, tarım ve kıyı alanlarını ihlal etmeyecek tarzda planlanmalı.

—Yeterli kapasitede otopark ihtiyacının karşılanmasına çalışılmalı.

—Son olarak, yöre halkı kıyı şeridinin sahip olduğu doğal ve kültürel değerler konusunda bilinçlendirilmeli ve koruma faaliyetlerine halkın da katılımı sağlanmalıdır.

KAYNAKLAR:

- AKSOY, U., 1999.** Dünyada ve Türkiye’de Ekolojik Tarım, Türkiye 1. Ekolojik Tarım Sempozyumu Bildiri Özetler, İzmir.
- ALPHAN, H., 1998.** Yumurtalık Dalyan Çamlığı Tabiatı Koruma Alanı’nın Yönetim Planlaması İçin Bir Veri Bankası Oluşturulması. Ç.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Adana. 136s.
- ALTAN, T., 1982.** Çukurova’da Bilgisayar Yardımı İle Bölgesel Ölçekte Ekolojik Peyzaj Planlaması Uygulaması ve Alan Kullanım Önerisinin Saptanması Üzerinde Bir Araştırma.Ç.Ü. Ziraat Fakültesi Yayınları 161, Bilimsel Araştırma ve İnceleme Tezleri 52, Adana.
- ANONYMOUS, 1990.** Erdemli İmar Planı Araştırma Raporu.
- ANONYMOUS, 1991.** Naturopa, Nr 67, pp. 1-31. Council Of Europa.
- ANONYMOUS, 1999.** Göksu Deltası Özel Çevre Koruma Bölgesi Yönetim Planı.
- ANONYMOUS, 2001.** Erdemli İmar Planı Araştırma Raporu.
- ATEŞ, T., 1985.** Ankara Kenti Yeşil Alan Sisteminin Planlanmasında Mogan Gölü – Akköprü Arasındaki Göl – Akarsu Sistemi Çevresine İlişkin potansiyel Ağırlığın Saptanması ve Değerlendirilmesi Üzerine Bir Araştırma. A.Ü. Ziraat Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Ana Bilim Dalı Doktora Tezi, Ankara.
- BAŞAL, M., 1974.** İznik Gölü çevresi Peyzaj Planlaması. A.Ü. Ziraat Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Doktora Tezi, Ankara.
- DE SOET, F., 1974.** Agriculture and The Environment. Agric. Environ. 1, 1-15.
- DEARİNGER, J. A.,1972.** Evaluating Recreational Potential of Small Streams. Journal of The Urban Planning and Development Division, Proceedings of The American Society of Civil Engineers, s. 85 – 102.
- DİNÇ, U., Ş. YEŞİLSOY, S. KAPUR, A. BERKMAN, H. ÖZBEK, 1979.** Doğu Akdeniz Kıyı Şeridindeki Kumulların Oluşumları Ve Bazı Fiziksel, Kimyasal, Minerolojik Özellikleri Üzerinde Bir Araştırma. Ç.Ü.Z.F. Dergis, Adana.
- EKE, F.,1995.** Kıyı Mevzuatının Gelişimi ve Planlama. T.C. Bayındırlık ve İskan bakanlığı, Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğü, Yayın no: 77, Ankara.
- GÜLTEKİN, E., 1979.** Seyhan Baraj Gölü Ve Yakın Çevresinin Rekreatyoneel Alan Kullanım Planlaması. Ç.Ü. Ziraat Fakültesi, Peyzaj Mimarlığı Bölümü

Doçentlik Tezi, Adana.

GÜLTEKİN, E., 1974. Adana İli Peyzaj Potansiyelinin Bitkisel Yönden Saptanması Ve Peyzaj Planlama İlkelerine Uygun Olarak Değerlendirilmesi Olanakları Üzerine Bir Araştırma.Ç.Ü. Ziraat Fakültesi, Peyzaj Mimarlığı Bölümü Doktora Tezi, Adana.

HENINGSEN, J., 1991. Integrated Coastal Management: Challenges and Solutions. Proceedings of The European Coastal Conservation Conference – 1991. Scheveningen / The Hague, The Netherlands.

KAPUR, S., H. ESWASAN, E. AKÇA, O. DİNÇ, Z. KAYA, R. ULUSOY, Y. BAL, T. YILMAZ, İ. ÇELİK, H. ÖZCAN, 1999. Agroecological Management of Degrading Coastal Dunes: A Major Land Resource Area in Southern Anatolia The Fourth. International Conference on The Mediterranean Coastal Environment, Antalya.

MC HARG, I. L., 1969. Design With Nature. Natural History Book Pres. New York, USA.

MERSİN 1969.Orman İşletmesi Müdürlüğü Hava Fotoğrafi Verileri,

OECD, 1993. Coastal Zone Management, Integrated Policies, OECD, Paris, 126 pp.

OĞUZ, A., 1993. Yapısal Değişim Bakımından Erdemli ve Çevresi.İstanbul.

ORTAÇEŞME, V.,1996. Adana İli Akdeniz Kıyı Kesiminin Ekolojik peyzaj Planlama İlkeleri Çerçevesinde Değerlendirilmesi ve Optimal Alan Kullanım Önerileri, Ç.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Peyzaj Mimarlığı Ana Bilim Dalı, Doktora Tezi, no:6, Adana.

ÖNSOY, C., 1984. Osmaniye İskenderun Kıyı Kesiminde Ekolojik Planlama İlkelerine Uygun Alan Kullanımının Araştırılması. Ç.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Peyzaj Mimarlığı Ana Bilim Dalı Doktora Tezi, no: 53, Adana.

SİREL, B., 1988. Mersin – Silifke Kıyı Şeridi Turizm Gelişmelerinin Değerlendirilmesi Üzerinde Bir Araştırma. Ç.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Peyzaj Mimarlığı Ana Bilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, no: 272, Adana.

SİREL, B., 1995. Berdan Nehri (Tarsus Çayı) Yukarı Havzası'nın Yayla Turizmi Açısından Kullanımı Üzerinde Bir Araştırma. Ç.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Peyzaj Mimarlığı Ana Bilim Dalı Doktora Tezi, no: 314, Adana.

TOPRAK – SU, 1987 – 1991. Mersin İl Müdürlüğü Verileri.

UYSAL, E., 1992. Erdemli ve Çevresinin Fiziki Coğrafyası.Lisans Tezi. Ankara.

- UZUN, G., G. ÇETİNER, M. F. ALTUNKASA, M. YÜCEL, V. ORTAÇEŞME, 1990.** Aşağı Seyhan Ovası IV. Merhale Projesi Çevre Raporu. Aşağı Seyhan Ovası IV. Merhale Projesi Planlama Raporu Özeti Bölüm VIII. T.C. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, VI. Bölge Müdürlüğü Yayını , Adana.
- UZUN, G., M. YÜCEL, K. T. YILMAZ, S. BERBEROĞLU, 1995.** Çukurova Deltası Örneğinde Kıyı Ekosistemlerinin İçerdiği Biyotopların Haritalanması. TÜBİTAK Temel Bilimler Araştırma Grubu Proje no: TBAG-1164, Ankara.

ÖZGEÇMİŞ

20-10-1969 yılında Sivas'ın Gemerek İlçesi'nde doğdum. İlk, orta ve lise öğrenimimi aynı yerde tamamladıktan sonra 1991 yılında Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü'nden mezun oldum. 2003 yılında Ç.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Peyzaj Mimarlığı Ana Bilim Dalında yüksek lisans eğitime başladım. Halen Alata Bahçe Kùltürleri Araştırma Enstitüsü'nde "süs bitkileri" konusunda çalışmalarımı sürdürmekteyim.

ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIMI ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
R
S
T
U
V
Y
Z

AKDENİZ

ARAŞTIRMA ALANI GENEL HARİTASI
BÖLGE: MUĞLA İLİ, 2011

LEJAND

- MÜCAVİR ALAN SINIR
- KÜLTÜREL MİRAS ALAN SINIR
- KYİ SINIRI
- SULU DERE
- KURU DERE
- GÖLET
- KANAL
- ASFALT YOL
- TOprak YOL
- KONUT
- ÇÖPÜS EĞİLERİ
- CAMİLİK

ŞEKİL
1/30000

© 2004 Blackwell Publishing Ltd
Journal of Internal Medicine 255: 103–111

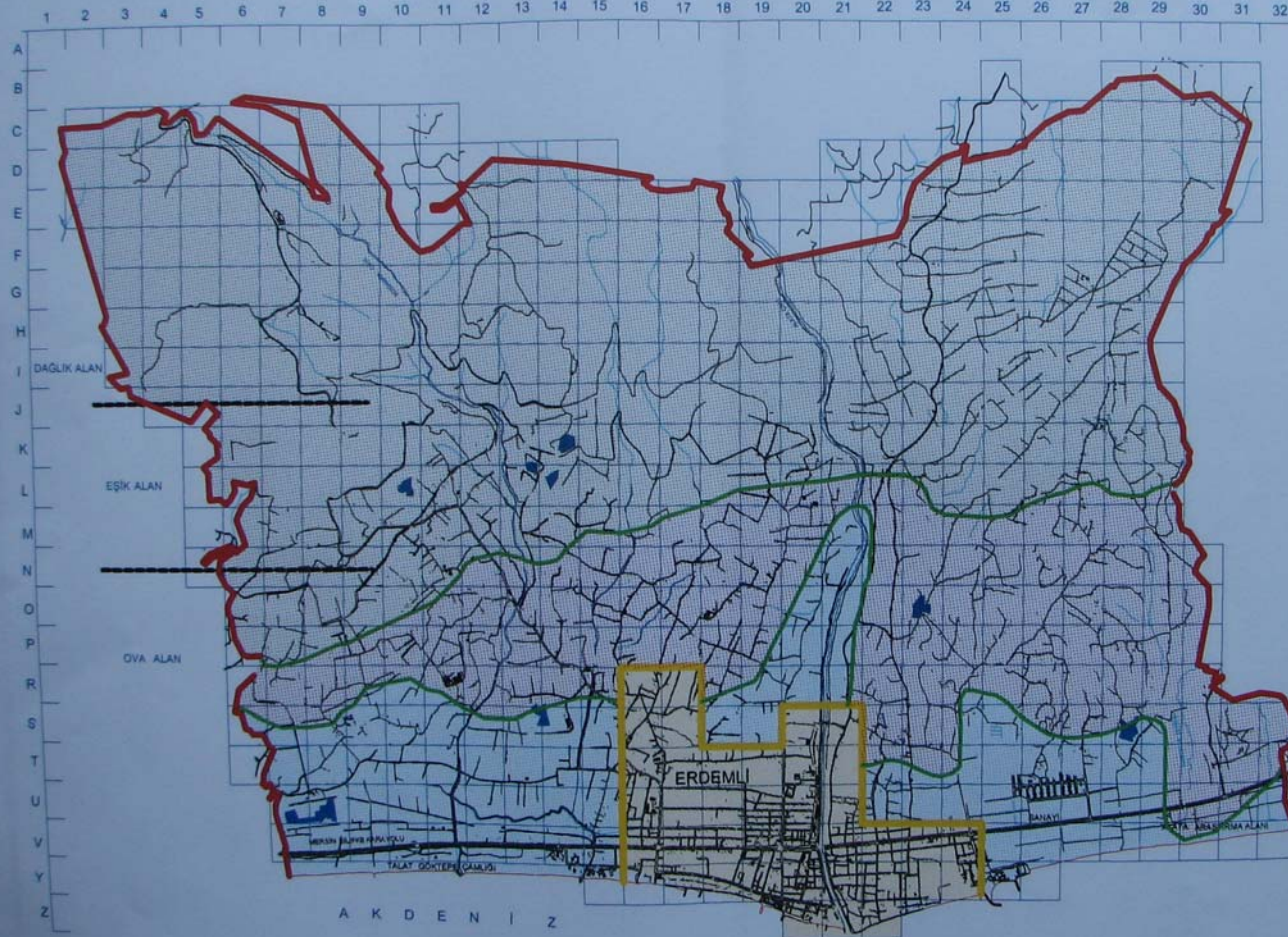
[illegible]

	MÜCAVİR ALAN SİVRİ
	KENT İNFAKED POLİSİRA SİVRİ
	KYI SİVRİ
	SULU DERE
	KURU DERE
	GOLET
	KANAL
	ASFALT YOL
	TOPIRAK YOL
	KONUT
	İZCHIPS EĞRİLİRİ
	ÇAMLIK

ŞEKİL

1/30000

ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIMI ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

ARAŞTIRMA ALANI
JEOLOJİ HARİTASI

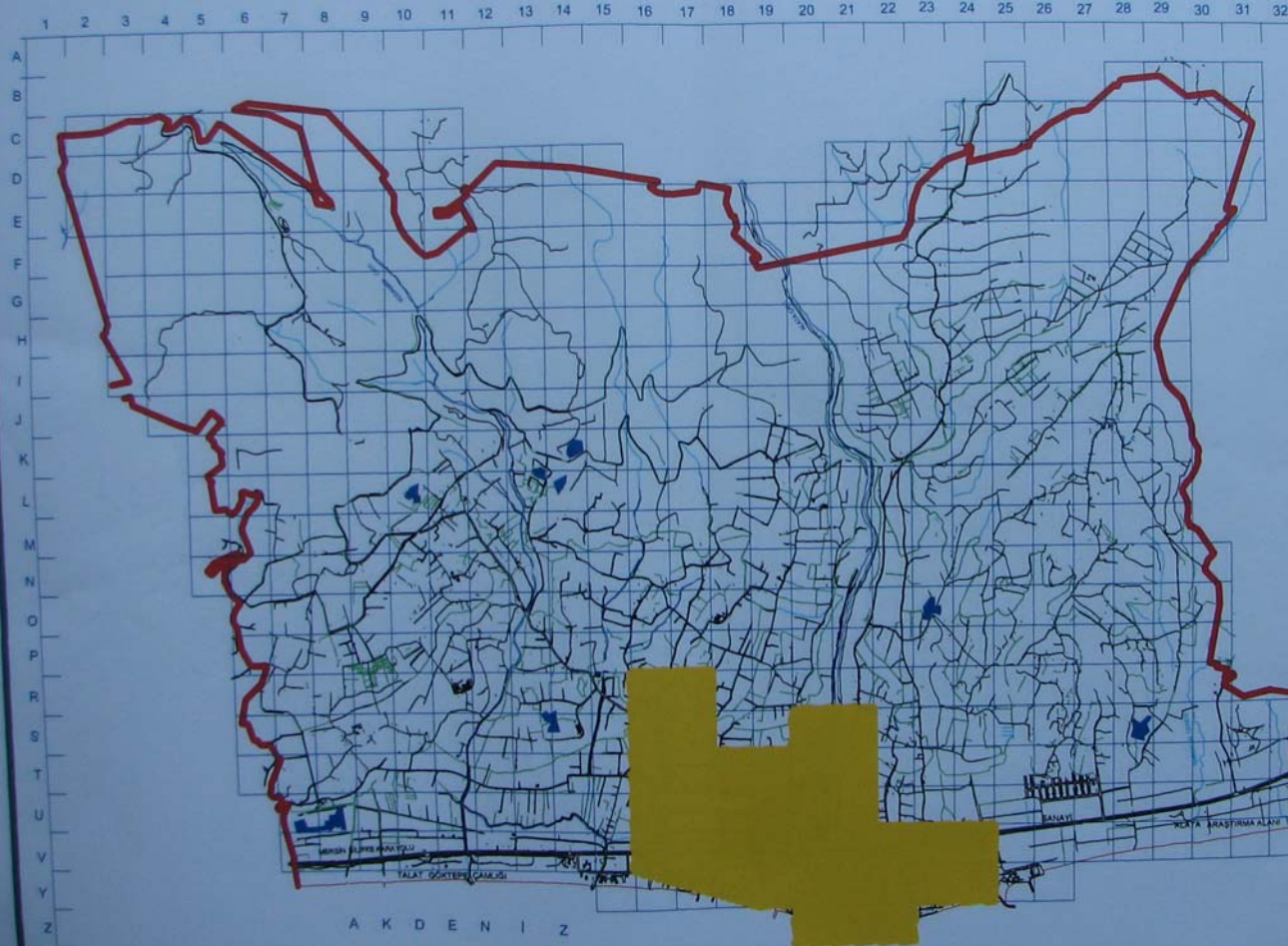
LEJAND

- MÜCAVİR ALAN SINIRI
- KENT SINIRI
- KYI SINIRI
- ASFALT YOL
- KURU DERE
- GÖLET
- SULU DERE
- MİO, ORTA MİYOSEN YAŞLI KİREÇTAŞI
- OKA KALISI
- QK, ALÜVİYON

ŞEKİL

1/30000

ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIMI ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

ARAŞTIRMA ALANI
HİDROLOJİ HARİTASI

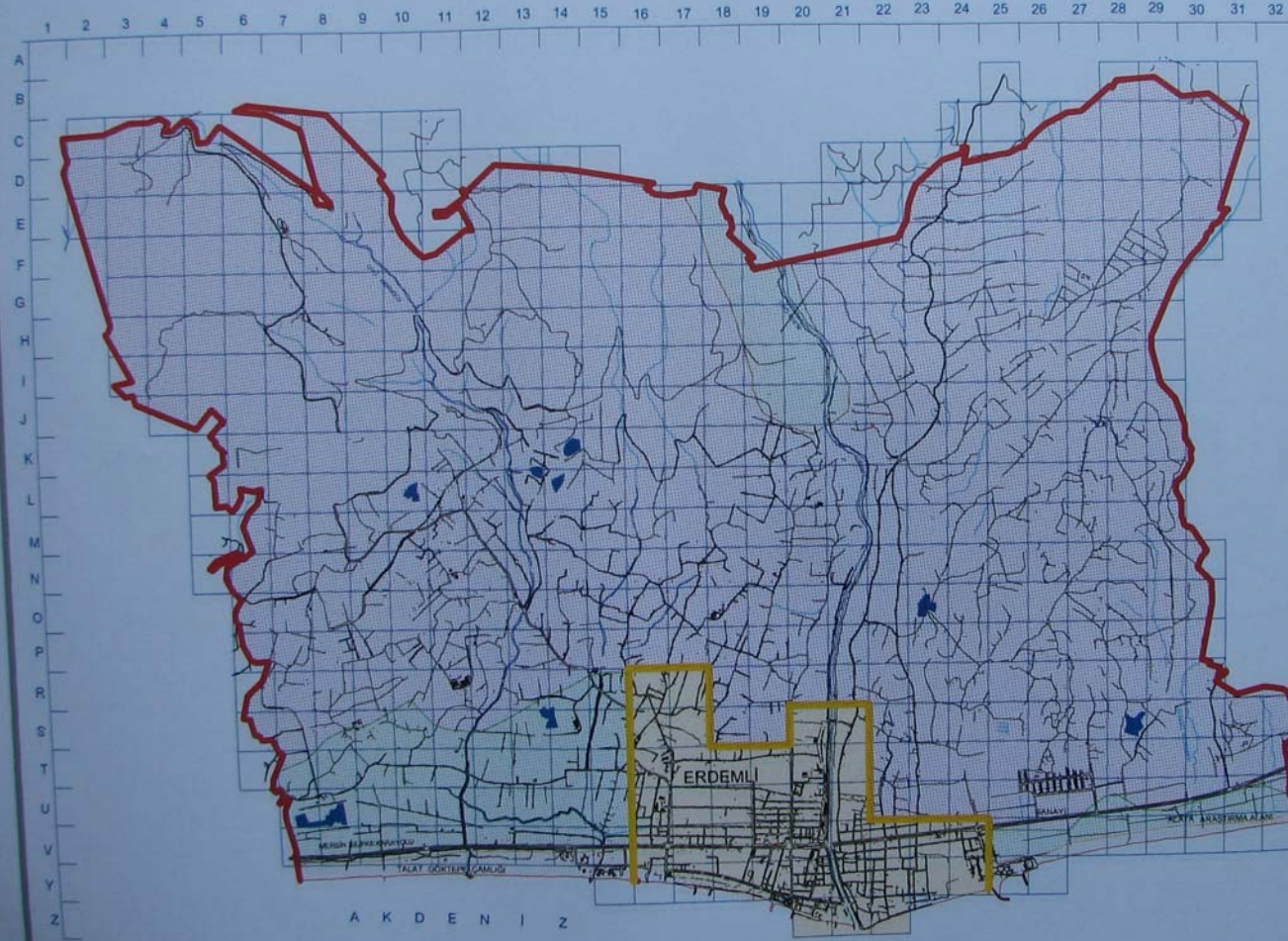
LEJAND

- MÜCAVİR ALAN SINIRI
- KENT MERKEZİ
- KÖY SINIRI
- SULU DERE
- KURU DERE
- ÇÖLET
- KANAL
- ASFALT YOL

ŞEKİL

ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIMI ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

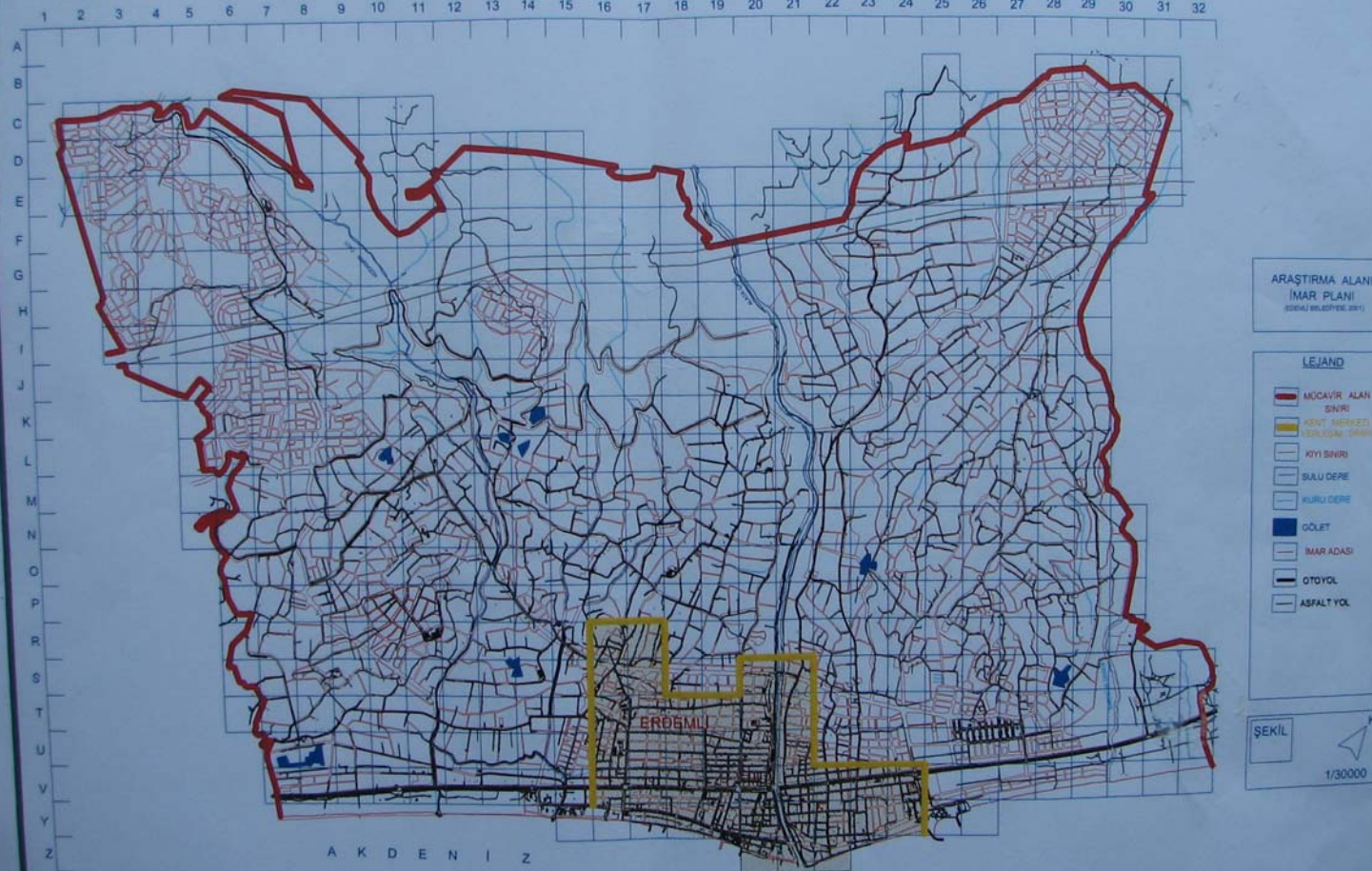
ARAŞTIRMA ALANI
BÜYÜK TOPRAK
GRUPLARI
(TOPRAK-UL 1807-1891)

LEJANT

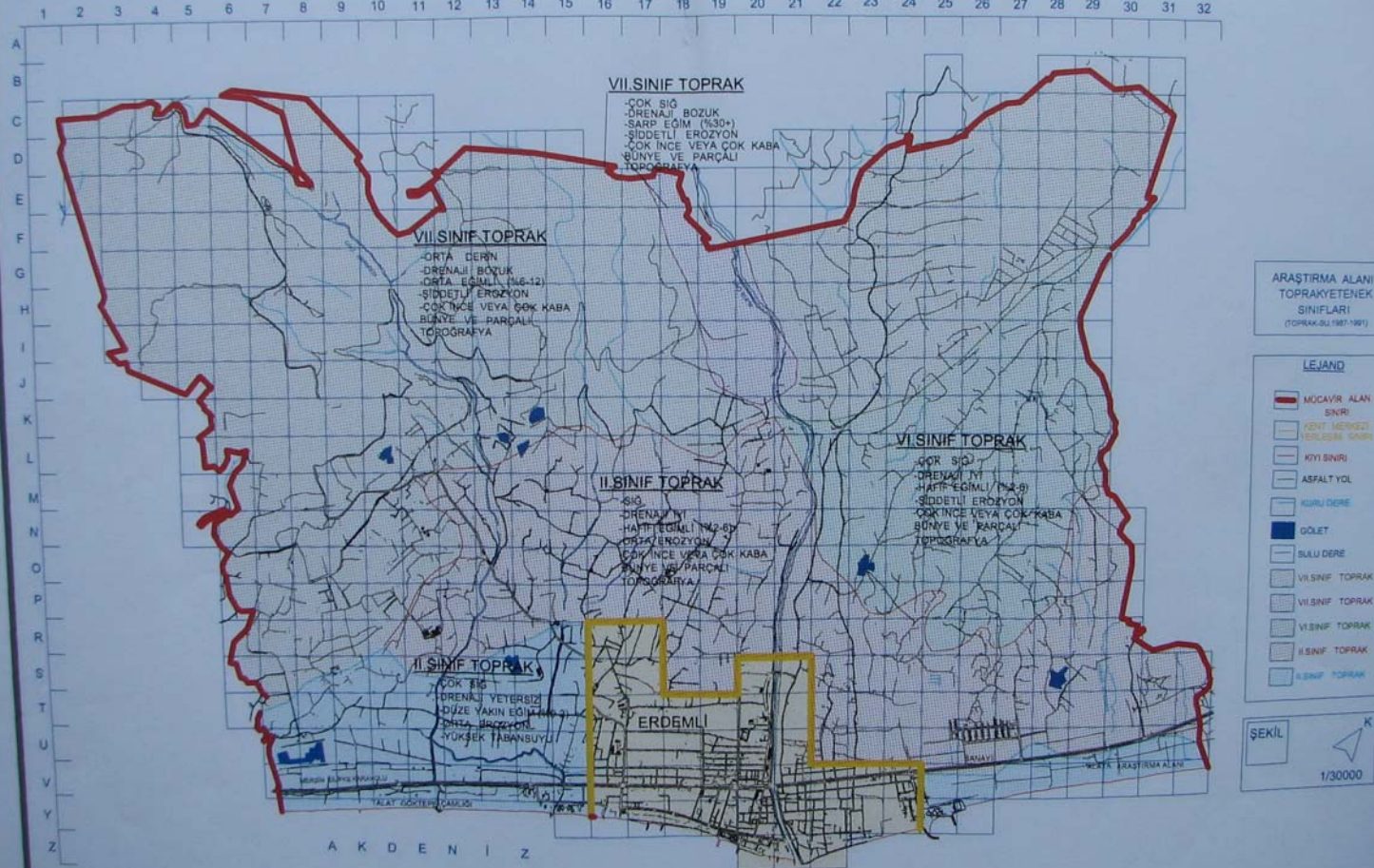
- MÜCAVİR ALAN SINIRI
- KENT MERKEZİ YERLEŞİM SINIRI
- KYİ SINIRI
- ASFALT YOL
- KURU DERE
- GÖLET
- SULU DERE
- KIRAZI KAHVERENGİ ARDENİZ TOPRAKLARI
- KAHVERENGİ ORMAN TOPRAKLARI
- ALÜVİYAL TOPRAKLAR
- KYİ KUMALLARI

1/30000

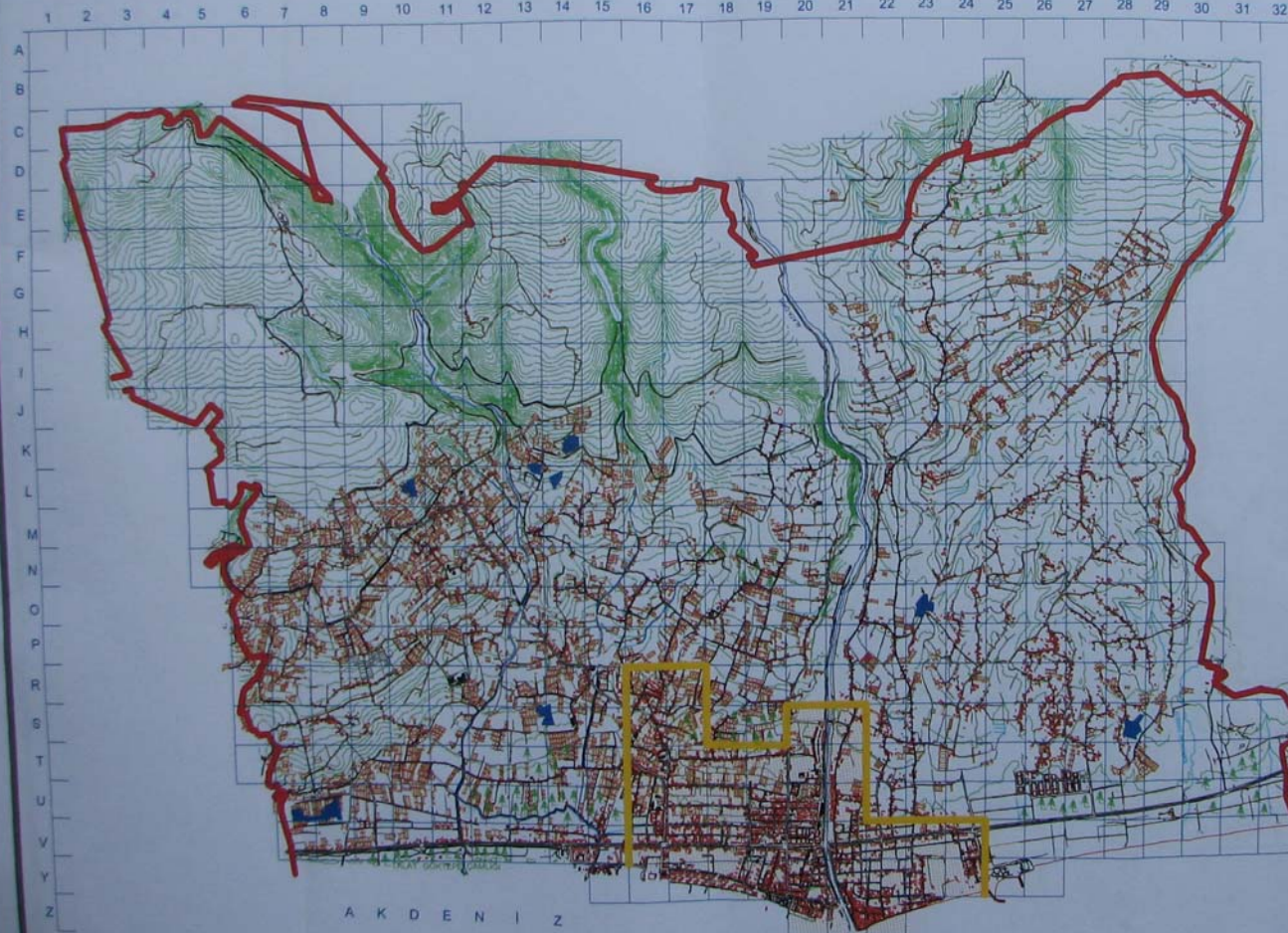
ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIMI ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIM ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIMI ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

ARAŞTIRMA ALANI
GENEL HARİTASI
(İSKELE BİLGİLERİ: 2011)

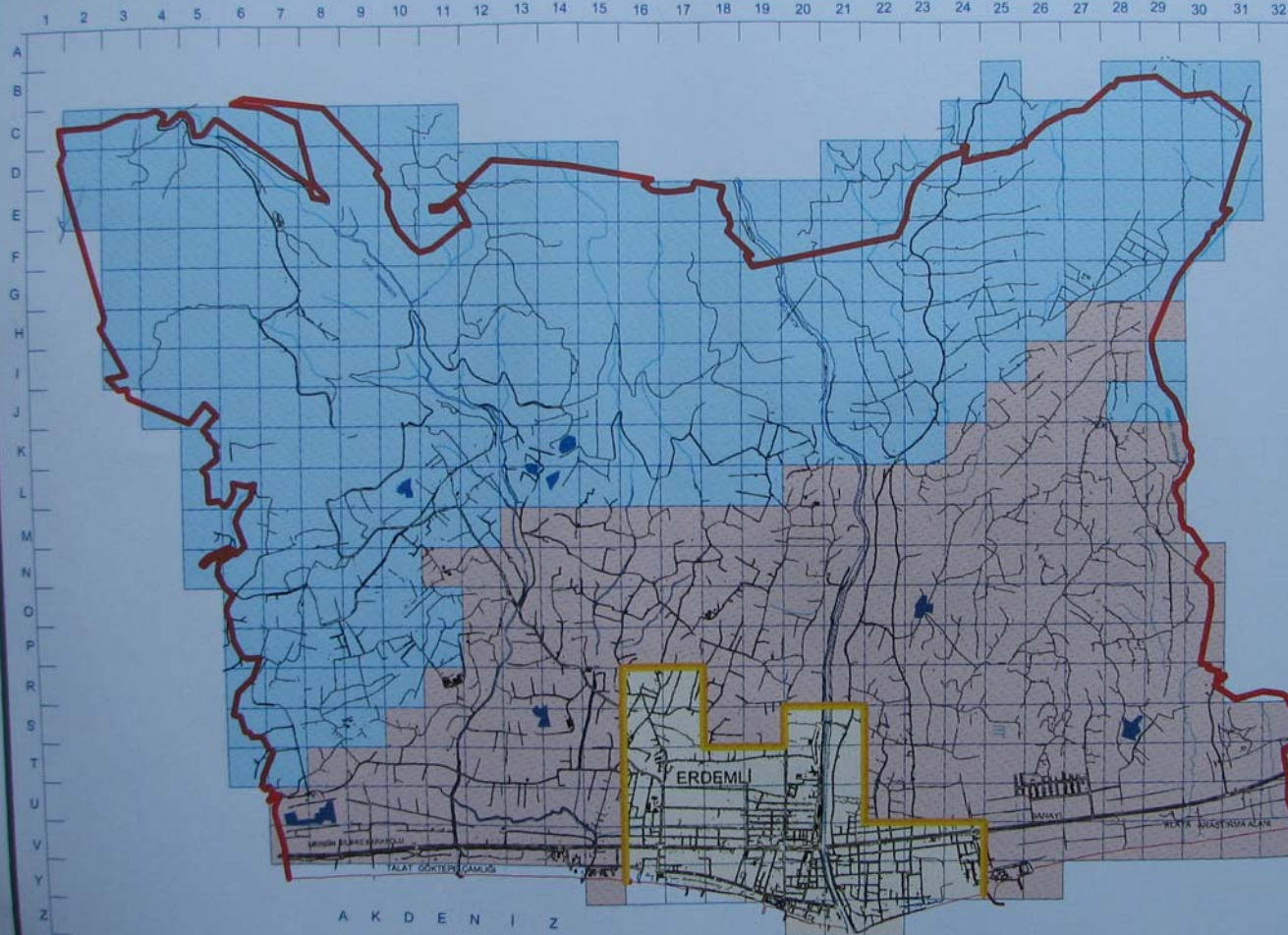
LEJAND

- MÜCAVİR ALAN SINIRI
- KENT SINIRI
- KIYI SINIRI
- SULU DERE
- KURU DERE
- GÖLET
- KANAL
- ASFALT YOL
- TOprak YOL
- KONUT
- İÇİŞİSİ (BİRLİK)
- ÇAMLIK

ŞEKİL

1/30000

ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIMI ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

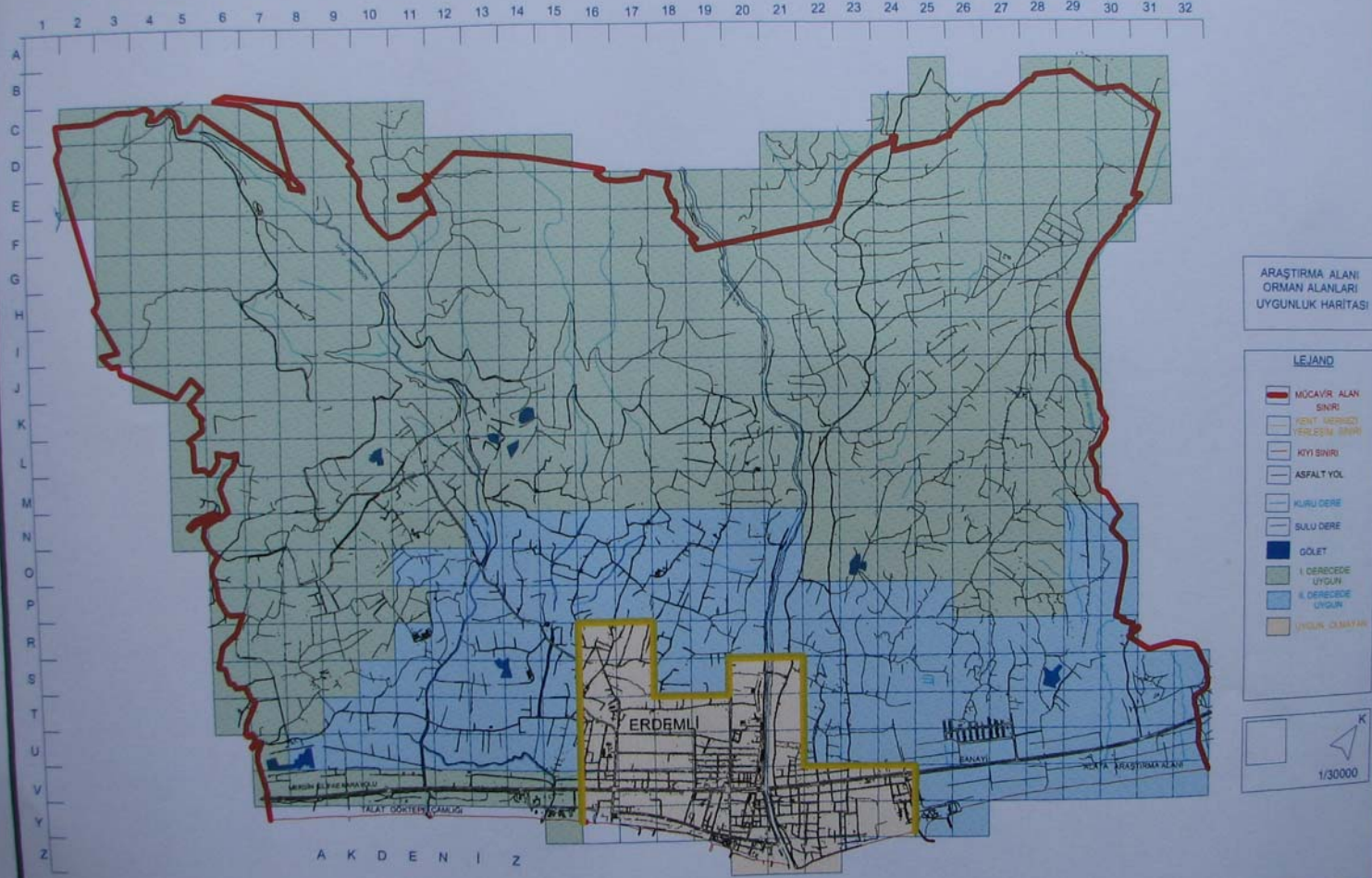
ARAŞTIRMA ALANI
TARIM ALANLARI
UYGUNLUK HARİTASI

LEJAND

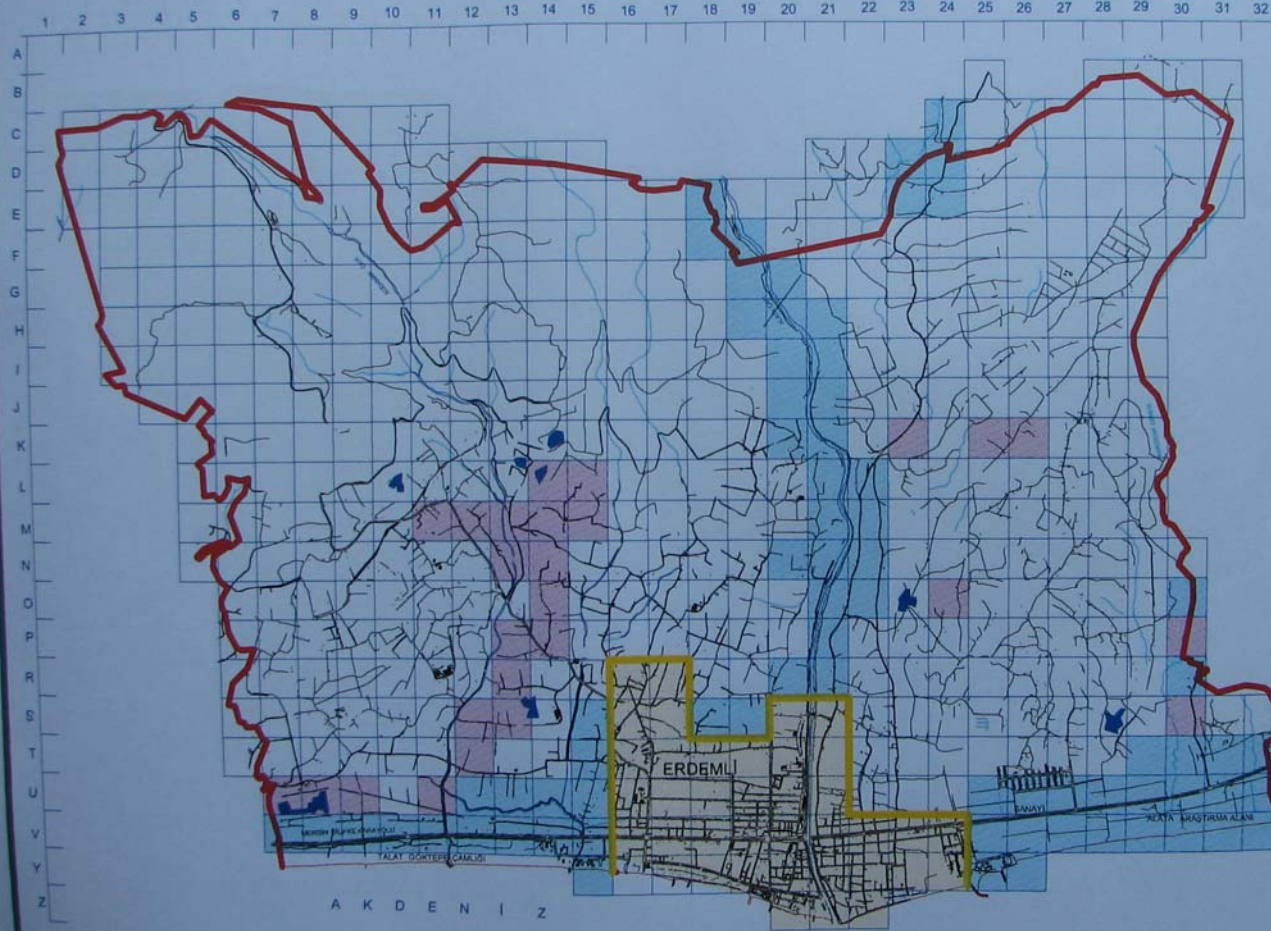
- MÜCAVİR ALAN SINIRI
- KENT İÇİREĞİ YERLEŞİM SINIRI
- KÖY SINIRI
- ASFALT YOL
- KURU DERE
- SULU DERE
- GÖLET
- I. DERECEDE UYGUN
- II. DERECEDE UYGUN
- UYGUN OLMAYAN

1/30000

ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIMI ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

ERDEMLİ KENTİ MUCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIMI ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

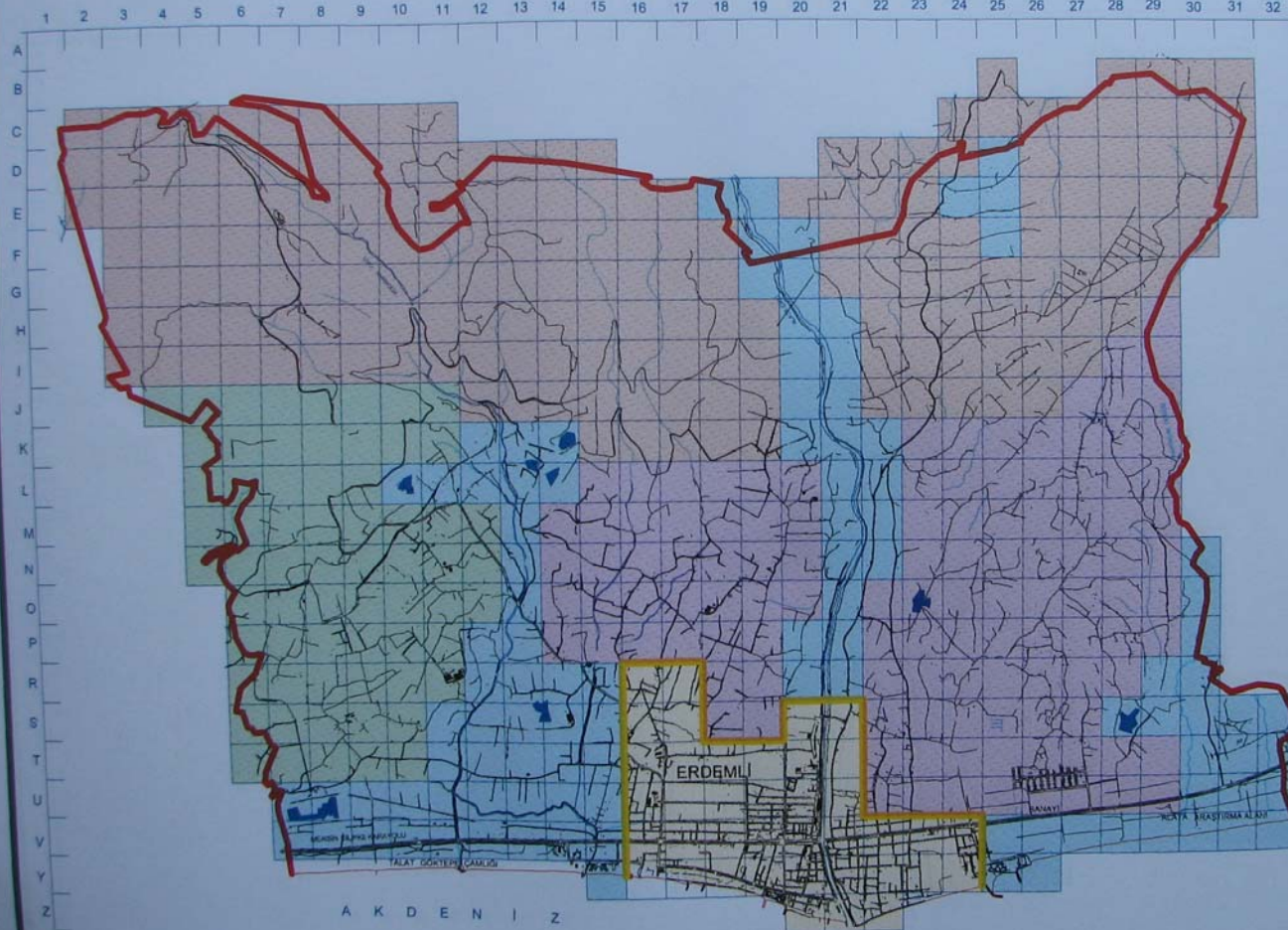
ARAŞTIRMA ALANI
KORUMA ALANLARI
UYGUNLUK HARİTASI

LEJAND

- MUCAVİR ALAN SINIRI
- KENT MERKEZİ YERLEŞİM SINIRI
- KİTİ SINIRI
- ASFALT YOL
- KURU DERE
- SULU DERE
- ÖÇLET
- I. DERECEDE UYGUN
- II. DERECEDE UYGUN
- UYGUN OLMAYAN

1/30000

ERDEMLİ KENTİ MÜCAVİR ALANI İÇİNDE EKOLOJİK KAPSAMLI ALAN KULLANIMI ÜZERİNE OPTİMAL KULLANIM ÖNERİLERİNİN BELİRLENMESİ

ARAŞTIRMA ALANI
OPTİMAL ALAN
KULLANIM HARİTASI

LEJAND

- MÜCAVİR ALAN SINIRI
- KENT MERKEZİ
- KENTİ DİŞİ
- KENTİ DİŞİ
- ASFALT YOL
- KURU DERE
- SULU DERE
- GÖLET
- ORMAN ALANLARI
- KENTSEL GELİŞİM ALANLARI
- KIRILMA ALANLARI
- TARIM ALANLARI

1/30000

EK 16. TARIM ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plan Kare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları			Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Sınırlayıcı Toprak Özellikleri		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 43)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	a.sız/a.lı x3			a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x1				
B28	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
B29	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C2	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C3	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C4	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C5	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C27	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C28	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C29	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C30	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
C31	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D2	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D3	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D4	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D5	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D12	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D13	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D14	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D15	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D24	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D25	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D26	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D27	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D28	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D29	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D30	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
D31	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
E2	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
E3	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
E4	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
E5	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
E6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
E7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
E8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
E9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
E10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	
E11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2	

a.sız / a.lı: Ağırlıksız / Ağırlıklı

EK 16. TARIM ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plan Kare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları	Toprak Derinliği	Drenaj	Eğim	Erozyon	Sınırlayıcı Toprak Özellikleri	Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 43)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	a.sız/a.lı x3	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x1			

E12	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E13	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E14	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E15	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E16	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E17	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E18	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11	0.40	2
E23	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E24	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E25	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E26	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E27	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E28	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E29	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
E30	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F2	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F3	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F4	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F5	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F9	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11	0.40	2
F10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F12	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F13	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F14	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F15	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F16	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F17	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F18	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11	0.40	2
F19	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11	0.40	2
F20	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F21	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F22	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F23	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F24	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F25	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F26	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F27	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F28	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
F29	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2

a.sız / a.lı: Ağırlıksız / Ağırlıklı

EK 16. TARIM ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plan Kare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Sınırlayıcı Toprak Özellikleri		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/43)	UYGUN LUK DERE-CEİ
	a.sız/a.lı x3		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x1				

F30	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G3	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G4	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G5	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G12	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G13	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G14	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G15	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G16	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G17	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G18	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11	0.25	2
G19	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11	0.25	2
G20	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G21	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G22	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G23	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G24	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G25	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G26	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G27	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G28	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
G29	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H3	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H4	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H5	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H12	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H13	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H14	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H15	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H16	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H17	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2

a.sız / a.lı: Ağırlıksız / Ağırlıklı

EK 16.TARIM ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plan Kare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları	Toprak Derinliği	Drenaj	Eğim	Erozyon	Sınırlayıcı Toprak Özellikleri	Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/43)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	a.sız/a.lı x3	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x1			

H18	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H19	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11	0.25	2
H20	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H21	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H22	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H23	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H24	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H25	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H26	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
H27	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
H28	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
I3	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I4	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I5	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I12	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I13	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I14	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I15	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I16	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I17	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I18	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I19	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11	0.25	2
I20	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I21	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I22	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I23	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I24	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I25	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
I26	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
I27	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
I28	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
J4	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
J5	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
J6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
J7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
J8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
J9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2

a.sız / a.lı: Ağırlıksız / Ağırlıklı

EK 16. TARIM ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plan Kare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları				Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Sınırlayıcı Toprak Özellikleri		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 43)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	a.sız/a.lı x3				a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x1				
J10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J12	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J13	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J14	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J15	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J16	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J17	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J18	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J19	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11		0.25	2	
J20	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11		0.25	2	
J21	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J22	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J23	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J24	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
J25	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24		0.55	1	
J26	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24		0.55	1	
J27	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24		0.55	1	
J28	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K12	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K13	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K14	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K15	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K16	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K17	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K18	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K19	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K20	1	3	1	2	1	2	1	2	2	4	—2	—2	11		0.25	2	
K21	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K22	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K23	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	
K24	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24		0.55	1	
K25	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24		0.55	1	
K26	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24		0.55	1	
K27	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24		0.55	1	
K28	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24		0.55	1	
L6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17		0.40	2	

a.sız / a.lı: Ağırlıksız / Ağırlıklı

EK 16. TARIM ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plan Kare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Sınırlayıcı Toprak Özellikleri		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/43)	UYGUN LUK DERE-CEİ
	a.sız/a.lı x3		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x1				

L7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L12	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L13	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L14	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L15	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L16	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L17	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L18	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L19	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
L20	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
L21	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
L22	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
L23	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
L24	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
L25	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
L26	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
L27	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
L28	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
M6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
M7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
M8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
M9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
M10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
M11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
M12	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
M13	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
M14	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
M15	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
M16	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
M17	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
M18	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
M19	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
M20	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
M21	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
M22	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
M23	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
M24	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
M25	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
M26	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1

a.sız / a.lı: Ağırlıksız / Ağırlıklı

EK 16. TARIM ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plan Kare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Sınırlayıcı Toprak Özellikleri		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/43)	UYGUN LUK DERE-CEİ
	a.sız/a.lı x3		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x1				

M27	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
M28	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N6	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N7	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N8	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N9	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N10	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N11	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
N12	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
N13	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
N14	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
N15	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
N16	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
N17	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
N18	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
N19	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
N20	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
N21	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N22	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N23	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N24	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N25	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N26	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N27	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
N28	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O6	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O7	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O8	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O9	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O10	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O11	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O12	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
O13	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
O14	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
O15	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
O16	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
O17	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
O18	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
O19	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
O20	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
O21	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O22	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O23	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1

a.sız / a.lı: Ağırlıksız / Ağırlıklı

EK 16. TARIM ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plan Kare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları	Toprak Derinliği	Drenaj	Eğim	Erozyon	Sınırlayıcı Toprak Özellikleri	Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 43)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	a.sız/a.lı x3	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x2	a.sız/a.lı x1			

O24	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O25	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O26	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O27	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
O28	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
P7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
P8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
P9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
P10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
P11	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
P12	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P13	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P14	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P15	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P16	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P17	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P18	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P19	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P20	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P21	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
P22	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
P23	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
P24	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
P25	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
P26	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
P27	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
P28	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
R6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
R7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
R8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
R9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
R10	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
R11	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
R12	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
R15	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
R16	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
R17	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
R18	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
R19	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
R21	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
R22	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
R23	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1

a.sız / a.lı: Ağırlıksız / Ağırlıklı

EK 16. TARIM ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plan Kare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Sınırlayıcı Toprak Özellikleri		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/43)	UYGUN LUK DERE-CEİ
	a.sız/a.lı x3		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x1				

R24	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
R25	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
R26	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
R27	2	6	1	2	4	8	3	6	2	4	—2	—2	24	0.55	1
R28	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S6	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
S7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
S8	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
S9	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
S10	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S11	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S12	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S19	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S20	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S21	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S22	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S23	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S24	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S25	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S26	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S27	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
S28	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
T7	1	3	3	6	1	2	2	4	2	4	—2	—2	17	0.40	2
T8	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
T9	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
T10	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
T11	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
T12	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
T13	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
T19	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
T21	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
T22	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
T23	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
T24	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
T25	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
T26	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
T27	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
T28	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U7	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
U8	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
U9	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
U10	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
U11	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
U12	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1

a.sız / a.lı: Ağırlıksız / Ağırlıklı

EK 16. TARIM ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plan Kare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Sınırlayıcı Toprak Özellikleri		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 43)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	a.sız/a.lı x3		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x2		a.sız/a.lı x1				
U13	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
U19	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U21	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U22	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U23	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U24	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U25	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U26	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U27	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U28	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U30	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
U31	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V7	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
V8	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
V9	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
V10	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
V11	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
V12	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
V13	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
V19	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V21	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V22	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V23	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V24	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V25	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V26	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V27	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V28	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V29	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V30	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V31	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
V32	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
Y7	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
Y8	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
Y9	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
Y10	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
Y11	4	12	1	2	1	2	4	8	4	8	—1	—1	31	0.72	1
Y12	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
Y13	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
Y14	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
Y15	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
Y25	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1
Y26	4	12	2	4	4	8	3	6	4	8	—2	—2	36	0.81	1

a.sız / a.lı: Ağırlıksız / Ağırlıklı

EK 17. ORMAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/44)	UYGUN LUK DERE-CESESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X3				
B28	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
B29	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C2	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C3	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C4	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C5	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C27	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C28	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C29	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
C30	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D1	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D2	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D3	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D4	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D5	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D12	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D13	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D14	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D15	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D24	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D25	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D26	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D27	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D28	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D29	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
D30	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E2	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E3	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E4	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E5	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E12	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E13	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1

EK 17. ORMAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 44)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X3				
E14	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E15	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E16	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E17	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E18	4	12	1	1	—1	—2	4	8	3	9	28	0.64	1
E23	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E24	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E25	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E26	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E27	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E28	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E29	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
E30	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F3	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F4	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F5	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F12	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F13	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F14	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F15	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F16	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F17	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F18	4	12	1	1	—1	—2	4	8	3	9	28	0.64	1
F22	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F23	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F24	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F25	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F26	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F27	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F28	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F29	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
F30	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G3	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G4	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G5	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1

EK 17. ORMAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/44)	UYGUN LUK DERE-CEŚİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X3				
G11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G12	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G13	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G14	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G15	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G16	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G17	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G18	4	12	1	1	—1	—2	4	8	3	9	28	0.64	1
G19	4	12	1	1	—1	—2	4	8	3	9	28	0.64	1
G20	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G21	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G22	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G23	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G24	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G25	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G26	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G27	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G28	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
G29	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H3	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H4	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H5	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H12	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H13	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H14	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H15	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H16	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H17	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H18	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H19	4	12	1	1	—1	—2	4	8	3	9	28	0.64	1
H20	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H21	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H22	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H23	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H24	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H25	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H26	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
H27	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
H28	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1

EK 17. ORMAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/44)	UYGUN LUK DERE-CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X3				
I3	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I4	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I5	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I12	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I13	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I14	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I15	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I16	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I17	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I18	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I19	4	12	1	1	—1	—2	4	8	3	9	28	0.64	1
I20	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I21	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I22	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I23	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I24	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I25	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
I26	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
I27	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
I28	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
J4	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J5	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J12	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J13	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J14	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J15	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J16	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J17	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J18	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J19	4	12	1	1	—1	—2	4	8	3	9	28	0.64	1
J20	4	12	1	1	—1	—2	4	8	3	9	28	0.64	1
J21	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J22	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1

EK 17. ORMAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/44)	UYGUN LUK DERE-CE-Sİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X3				
J23	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J24	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
J25	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
J26	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
J27	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
J28	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
K6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K12	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K13	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K14	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K15	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K16	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K17	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K18	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K19	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K20	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K21	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K22	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K23	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
K24	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
K25	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
K26	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
K27	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
K28	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
L6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L12	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L13	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L14	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L15	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L16	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L17	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L18	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L19	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
L20	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
L21	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
L22	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
L23	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1

EK 17. ORMAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/44)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız /A.lı X2		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X3				
L24	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
L25	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
L26	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
L27	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
L28	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
M6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
M7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
M8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
M9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
M10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
M11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
M12	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
M13	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
M14	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
M15	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
M16	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
M17	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
M18	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
M19	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
M20	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
M21	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
M22	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
M23	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
M24	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
M25	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
M26	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
M27	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
M28	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
N6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
N7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
N8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
N9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
N10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
N11	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
N12	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
N13	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
N14	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
N15	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
N16	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
N17	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
N18	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
N19	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
N20	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
N21	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
N22	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1

EK 17. ORMAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/44)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X3				
N23	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
N24	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
N25	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
N26	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
N27	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
N28	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
O6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
O7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
O8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
O9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
O10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
O11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
O12	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
O13	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
O14	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
O15	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
O16	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
O17	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
O18	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
O19	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
O20	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
O21	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
O22	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
O23	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
O24	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
O25	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
O26	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
O27	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
O28	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
P6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
P7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
P8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
P9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
P10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
P11	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
P12	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
P13	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
P14	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
P15	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
P16	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
P17	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
P18	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
P19	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
P20	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
P21	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2

EK 17. ORMAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/44)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X3				
P22	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
P23	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
P24	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
P25	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
P26	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
P27	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
P28	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
R7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
R8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
R9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
R10	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
R11	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R12	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R15	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R16	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R17	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R18	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R19	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R21	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R22	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R23	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R24	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
R25	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
R26	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
R27	3	9	1	1	4	8	1	2	3	9	29	0.66	1
R28	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S6	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
S7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
S8	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
S9	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
S10	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S11	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S12	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S19	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S20	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S21	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S22	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S23	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S24	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S25	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S26	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S27	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
S28	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2

EK 17. ORMAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/44)	UYGUN LUK DERE-CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X3				
T7	4	12	3	3	—1	—2	3	6	3	9	28	0.64	1
T8	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
T9	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
T10	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
T11	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
T12	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
T13	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
T19	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
T21	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
T22	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
T23	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
T24	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
T25	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
T26	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
T27	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
T28	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U7	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
U8	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
U9	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
U10	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
U11	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
U12	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
U13	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
U19	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U21	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U22	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U23	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U24	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U25	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U26	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U27	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U28	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U30	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
U31	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V7	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
V8	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
V9	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
V10	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
V11	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
V12	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
V13	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
V19	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V20	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V21	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V22	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V23	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2

EK 17. ORMAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Erozyon		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/44)	UYGUN LUK DERE-CE-Sİ
	A.sız /A.lı X3	A.sız / A.lı X1	A.sız / A.lı X2	A.sız / A.lı X2	A.sız / A.lı X3								
V24	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V25	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V26	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V27	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V28	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V29	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V30	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V31	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
V32	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
Y7	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
Y8	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
Y9	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
Y10	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
Y11	1	3	1	1	1	2	1	2	2	6	14	0.32	2
Y12	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
Y13	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
Y14	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
Y15	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
Y25	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2
Y26	1	3	2	2	4	8	1	2	2	6	21	0.48	2

EK 18. KENTSEL ALAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 32)	UYGUNLUK DERE-CESI
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
B28	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
B29	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C2	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C3	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C4	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C5	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C27	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C28	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C29	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C30	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
C31	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D2	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D3	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D4	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D5	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D12	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D13	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D14	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D24	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D25	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D26	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D27	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D28	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D29	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
D30	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E2	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E3	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E4	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E5	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E12	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E13	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E14	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E15	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1

EK 18. KENTSEL ALAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/32)	UYGUNLUK DERE-CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
E16	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E17	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E18	4	12	1	1	1	2	1	2	17	0.53	1
E23	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E24	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E25	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E26	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E27	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E28	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E29	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
E30	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F3	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F4	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F5	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F12	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F13	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F14	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F15	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F16	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F17	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F18	4	12	1	1	1	2	1	2	17	0.53	1
F22	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F23	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F24	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F25	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F26	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F27	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F28	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F29	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
F30	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G3	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G4	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G5	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G12	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1

EK 18. KENTSEL ALAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/32)	UYGUNLUK DERE-CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
G13	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G14	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G15	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G16	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G17	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G18	4	12	1	1	1	2	1	2	17	0.53	1
G19	4	12	1	1	1	2	1	2	17	0.53	1
G20	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G21	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G22	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G23	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G24	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G25	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G26	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G27	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G28	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
G29	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H3	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H4	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H5	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H12	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H13	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H14	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H15	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H16	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H17	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H18	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H19	4	12	1	1	1	2	1	2	17	0.53	1
H20	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H21	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H22	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H23	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H24	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H25	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H26	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
H27	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
H28	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
H29	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1

EK 18. KENTSEL ALAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/32)	UYGUNLUK DERE-CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
I3	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I4	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I5	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I12	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I13	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I14	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I15	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I16	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I17	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I18	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I19	4	12	1	1	1	2	1	2	17	0.53	1
I20	4	12	1	1	1	2	1	2	17	0.53	1
I21	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I22	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I23	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I24	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I25	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
I26	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
I27	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
I28	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
J4	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J5	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J12	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J13	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J14	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J15	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J16	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J17	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J18	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J19	4	12	1	1	1	2	1	2	17	0.53	1
J20	4	12	1	1	1	2	1	2	17	0.53	1
J21	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J22	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1

EK 18. KENTSEL ALAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 32)	UYGUNLUK DERE-CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
J23	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J24	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J25	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
J26	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
J27	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
J28	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K12	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K13	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K14	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K15	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K16	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K17	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K18	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K19	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K20	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K21	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K22	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K23	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
K24	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
K25	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
K26	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
K27	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
K28	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
L6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L12	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L13	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L14	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L15	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L16	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L17	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L18	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L19	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
L20	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
L21	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
L22	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1

EK. 18. KENTSEL ALAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 32)	UYGUNLUK DERE-CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
L23	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
L24	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
L25	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
L26	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
L27	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
L28	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
M6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
M7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
M8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
M9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
M10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
M11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
M12	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
M13	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
M14	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
M15	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
M16	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
M17	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
M18	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
M19	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
M20	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
M21	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
M22	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
M23	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
M24	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
M25	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
M26	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
M27	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
M28	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
N6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
N7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
N8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
N9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
N10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
N11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
N12	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
N13	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
N14	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
N15	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
N16	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
N17	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
N18	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
N19	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
N20	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
N21	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
N22	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
N23	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1

EK 18. KENTSEL ALAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/32)	UYGUNLUK DERE-CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
N24	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
N25	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
N26	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
N27	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
N28	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
O6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
O7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
O8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
O9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
O10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
O11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
O12	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
O13	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
O14	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
O15	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
O16	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
O17	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
O18	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
O19	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
O20	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
O21	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
O22	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
O23	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
O24	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
O25	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
O26	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
O27	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
O28	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
P7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
P8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
P9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
P10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
P11	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
P12	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P13	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P14	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P15	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P16	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P17	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P18	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P19	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P20	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P21	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
P22	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
P23	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1

EK 18. KENTSEL ALAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 32)	UYGUNLUK DERE-CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
P24	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
P25	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
P26	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
P27	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
P28	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
R7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
R8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
R9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
R10	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
R11	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R12	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R15	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R16	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R17	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R18	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R19	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R21	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R22	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R23	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R24	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
R25	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
R26	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
R27	3	9	1	1	4	8	3	6	24	0.75	1
R28	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S6	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
S7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
S8	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
S9	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
S10	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S11	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S12	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S19	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S20	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S21	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S22	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S23	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S24	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S25	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S26	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S27	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
S28	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
T7	4	12	3	3	1	2	2	4	21	0.66	1
T8	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
T9	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
T10	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1

EK 18. KENTSEL ALAN YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Toprak Yetenek Sınıfları		Toprak Derinliği		Drenaj		Eğim		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 32)	UYGUNLUK DERE-CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X1		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
T11	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
T12	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
T13	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
T19	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
T21	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
T22	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
T23	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
T24	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
T25	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
T26	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
T27	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
T28	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U7	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
U8	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
U9	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
U10	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
U11	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
U12	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
U13	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
U19	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U21	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U22	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U23	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U24	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U25	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U26	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U27	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U28	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U30	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
U31	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
V7	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
V8	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
V9	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
V10	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
V11	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
V12	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
V13	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
V14	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
V15	1	3	1	1	2	4	4	8	16	0.50	1
V25	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
V26	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
V27	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
V28	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
V29	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
V30	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
V31	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1
V32	1	3	2	2	4	8	3	6	19	0.59	1

EK 19. KIYI REKREASYONU YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Plaj Alanı		Kıy Niteliği		Ulaşım Olanağı		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/28)	UYGUNLUK DERECEŚİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
V7	4	12	4	8	4	8	28	1.00	1
V8	4	12	4	8	4	8	28	1.00	1
V9	4	12	4	8	4	8	28	1.00	1
V10	4	12	4	8	4	8	28	1.00	1
V11	4	12	4	8	4	8	28	1.00	1
V12	4	12	4	8	4	8	28	1.00	1
V13	4	12	4	8	4	8	28	1.00	1
V14	4	12	4	8	4	8	28	1.00	1
V15	4	12	4	8	4	8	28	1.00	1

EK 20. KORUMA ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Orman Alanları	Sulak Alanlar	Habitatlar	Kumullar	Tarihsel Alanlar	Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/34)	UYGUN LUK DERECE-Sİ
	A.sız / A.lı X3	A.sız / A.lı X3	A.sız / A.lı X3	A.sız / A.lı X2	A.sız / A.lı X2			

B28		0		0		0		0		0	0	0	0
B29		0		0		0		0		0	0	0	0
C2		0		0		0		0		0	0	0	0
C3		0		0		0		0		0	0	0	0
C4		0		0		0		0		0	0	0	0
C5		0		0		0		0		0	0	0	0
C6		0		0		0		0		0	0	0	0
C7		0		0		0		0		0	0	0	0
C8		0		0		0		0		0	0	0	0
27		0		0		0		0		0	0	0	0
C28		0		0		0		0		0	0	0	0
C29		0		0		0		0		0	0	0	0
C30		0		0		0		0		0	0	0	0
C31		0		0		0		0		0	0	0	0
D2		0		0		0		0		0	0	0	0
D3		0		0		0		0		0	0	0	0
D4		0		0		0		0		0	0	0	0
D5		0		0		0		0		0	0	0	0
D6		0		0		0		0		0	0	0	0
D7		0		0		0		0		0	0	0	0
D8		0		0		0		0		0	0	0	0
D9		0		0		0		0		0	0	0	0
D13		0		0		0		0		0	0	0	0
D14		0		0		0		0		0	0	0	0
D24		0		0		0		0		0	0	0	0
D25		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
D26	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
D27		0		0		0		0		0	0	0	0
D28		0		0		0		0		0	0	0	0
D29		0		0		0		0		0	0	0	0
D30		0		0		0		0		0	0	0	0
E2		0		0		0		0		0	0	0	0
E3		0		0		0		0		0	0	0	0
E4		0		0		0		0		0	0	0	0
E5		0		0		0		0		0	0	0	0
E6		0		0		0		0		0	0	0	0
E7		0		0		0		0		0	0	0	0
E8		0		0		0		0		0	0	0	0
E9		0		0		0		0		0	0	0	0
E10		0		0		0		0		0	0	0	0
E11		0		0		0		0		0	0	0	0
E12		0		0		0		0		0	0	0	0
E13		0		0		0		0		0	0	0	0
E14		0		0		0		0		0	0	0	0

EK 20. KORUMA ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Orman Alanları		Sulak Alanlar		Habitatlar		Kumullar		Tarihsel Alanlar		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 34)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
E15		0		0		0		0		0	0	0	0
E16		0		0		0		0		0	0	0	0
E17		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
E18		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
E23		0		0		0		0		0	0	0	0
E24	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
E25	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
E26		0		0		0		0		0	0	0	0
E27		0		0		0		0		0	0	0	0
E28		0		0		0		0		0	0	0	0
E29		0		0		0		0		0	0	0	0
E30		0		0		0		0		0	0	0	0
F3		0		0		0		0		0	0	0	0
F4		0		0		0		0		0	0	0	0
F5		0		0		0		0		0	0	0	0
F6		0		0		0		0		0	0	0	0
F7		0		0		0		0		0	0	0	0
F8		0		0		0		0		0	0	0	0
F9		0		0		0		0		0	0	0	0
F10		0		0		0		0		0	0	0	0
F11		0		0		0		0		0	0	0	0
F12		0		0		0		0		0	0	0	0
F13		0		0		0		0		0	0	0	0
F14		0		0		0		0		0	0	0	0
F15		0		0		0		0		0	0	0	0
F16		0		0		0		0		0	0	0	0
F17		0		0		0		0		0	0	0	0
F18		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
F22		0		0		0		0		0	0	0	0
F23		0		0		0		0		0	0	0	0
F24	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
F25	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
F26		0		0		0		0		0	0	0	0
F27		0		0		0		0		0	0	0	0
F28		0		0		0		0		0	0	0	0
F29		0		0		0		0		0	0	0	0
F30		0		0		0		0		0	0	0	0
G3		0		0		0		0		0	0	0	0
G4		0		0		0		0		0	0	0	0
G5		0		0		0		0		0	0	0	0
G6		0		0		0		0		0	0	0	0
G7		0		0		0		0		0	0	0	0
G8		0		0		0		0		0	0	0	0
G9		0		0		0		0		0	0	0	0
G10		0		0		0		0		0	0	0	0
G11		0		0		0		0		0	0	0	0
G12		0		0		0		0		0	0	0	0

EK 20. KORUMA ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Orman Alanları		Sulak Alanlar		Habitatlar		Kumullar		Tarihsel Alanlar		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 34)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
G13		0		0		0		0		0	0	0	0
G14		0		0		0		0		0	0	0	0
G15		0		0		0		0		0	0	0	0
G16		0		0		0		0		0	0	0	0
G17		0		0		0		0		0	0	0	0
G18		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
G19		0		0		0		0		0	0	0	0
G20		0		0		0		0		0	0	0	0
G21		0		0		0		0		0	0	0	0
G22		0		0		0		0		0	0	0	0
G23		0		0		0		0		0	0	0	0
G24		0		0		0		0		0	0	0	0
G25		0		0		0		0		0	0	0	0
G26		0		0		0		0		0	0	0	0
G27		0		0		0		0		0	0	0	0
G28		0		0		0		0		0	0	0	0
G29		0		0		0		0		0	0	0	0
H3		0		0		0		0		0	0	0	0
H4		0		0		0		0		0	0	0	0
H5		0		0		0		0		0	0	0	0
H6		0		0		0		0		0	0	0	0
H7		0		0		0		0		0	0	0	0
H8		0		0		0		0		0	0	0	0
H9		0		0		0		0		0	0	0	0
H10		0		0		0		0		0	0	0	0
H11		0		0		0		0		0	0	0	0
H12		0		0		0		0		0	0	0	0
H13		0		0		0		0		0	0	0	0
H14		0		0		0		0		0	0	0	0
H15		0		0		0		0		0	0	0	0
H16		0		0		0		0		0	0	0	0
H17		0		0		0		0		0	0	0	0
H18		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
H19		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
H20		0		0		0		0		0	0	0	0
H21		0		0		0		0		0	0	0	0
H22		0		0		0		0		0	0	0	0
H23		0		0		0		0		0	0	0	0
H24		0		0		0		0		0	0	0	0
H25		0		0		0		0		0	0	0	0
H26		0		0		0		0		0	0	0	0
H27		0		0		0		0		0	0	0	0
H28		0		0		0		0		0	0	0	0
I3		0		0		0		0		0	0	0	0
I4		0		0		0		0		0	0	0	0
I5		0		0		0		0		0	0	0	0

EK 20. KORUMA ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Orman Alanları		Sulak Alanlar		Habitatlar		Kumullar		Tarihsel Alanlar		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 34)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
I6		0		0		0		0		0	0	0	0
I7		0		0		0		0		0	0	0	0
I8		0		0		0		0		0	0	0	0
I9		0		0		0		0		0	0	0	0
I10		0		0		0		0		0	0	0	0
I11		0		0		0		0		0	0	0	0
I12		0		0		0		0		0	0	0	0
I13		0		0		0		0		0	0	0	0
I14		0		0		0		0		0	0	0	0
I15		0		0		0		0		0	0	0	0
I16		0		0		0		0		0	0	0	0
I17		0		0		0		0		0	0	0	0
I18		0		0		0		0		0	0	0	0
I19		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
I20		0		0		0		0		0	0	0	0
I21		0		0		0		0		0	0	0	0
I22		0		0		0		0		0	0	0	0
I23		0		0		0		0		0	0	0	0
I24		0		0		0		0		0	0	0	0
I25		0		0		0		0		0	0	0	0
I26		0		0		0		0		0	0	0	0
I27		0		0		0		0		0	0	0	0
I28		0		0		0		0		0	0	0	0
J4		0		0		0		0		0	0	0	0
J5		0		0		0		0		0	0	0	0
J6		0		0		0		0		0	0	0	0
J7		0		0		0		0		0	0	0	0
J8		0		0		0		0		0	0	0	0
J9		0		0		0		0		0	0	0	0
J10		0		0		0		0		0	0	0	0
J11		0		0		0		0		0	0	0	0
J12		0		0		0		0		0	0	0	0
J13		0		0		0		0		0	0	0	0
J14		0		0		0		0		0	0	0	0
J15		0		0		0		0		0	0	0	0
J16		0		0		0		0		0	0	0	0
J17		0		0		0		0		0	0	0	0
J18		0		0		0		0		0	0	0	0
J19		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
J20		0		0		0		0		0	0	0	0
J21		0		0		0		0		0	0	0	0
J22		0		0		0		0		0	0	0	0
J23		0		0		0		0		0	0	0	0
J24		0		0		0		0		0	0	0	0
J25		0		0		0		0		0	0	0	0
J26		0		0		0		0		0	0	0	0

EK 20. KORUMA ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Orman Alanları		Sulak Alanlar		Habitatlar		Kumullar		Tarihsel Alanlar		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 34)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
J27		0		0		0		0		0	0	0	0
J28		0		0		0		0		0	0	0	0
K6		0		0		0		0		0	0	0	0
K7		0		0		0		0		0	0	0	0
K8		0		0		0		0		0	0	0	0
K9		0		0		0		0		0	0	0	0
K10		0		0		0		0		0	0	0	0
K11		0		0		0		0		0	0	0	0
K12		0		0		0		0		0	0	0	0
K13		0		0		0		0		0	0	0	0
K14		0		0		0		0		0	0	0	0
K15		0		0		0		0		0	0	0	0
K16		0		0		0		0		0	0	0	0
K17		0		0		0		0		0	0	0	0
K18		0		0		0		0		0	0	0	0
K19		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
K20		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
K21		0		0		0		0		0	0	0	0
K22		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
K23		0		0		0		0		0	0	0	0
K24		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
K25		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
K26		0		0		0		0		0	0	0	0
K27		0		0		0		0		0	0	0	0
K28		0		0		0		0		0	0	0	0
L6		0		0		0		0		0	0	0	0
L7		0		0		0		0		0	0	0	0
L8		0		0		0		0		0	0	0	0
L9		0		0		0		0		0	0	0	0
L10		0		0		0		0		0	0	0	0
L11		0		0		0		0		0	0	0	0
L12		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
L13		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
L14		0		0		0		0		0	0	0	0
L15		0		0		0		0		0	0	0	0
L16		0		0		0		0		0	0	0	0
L17		0		0		0		0		0	0	0	0
L18		0		0		0		0		0	0	0	0
L19		0		0		0		0		0	0	0	0
L20		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
L21		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
L22		0		0		0		0		0	0	0	0
L23		0		0		0		0		0	0	0	0
L24		0		0		0		0		0	0	0	0
L25		0		0		0		0		0	0	0	0
L26		0		0		0		0		0	0	0	0

EK 20. KORUMA ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Orman Alanları		Sulak Alanlar		Habitatlar		Kumullar		Tarihsel Alanlar		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 34)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
L27		0		0		0		0		0	0	0	0
L28		0		0		0		0		0	0	0	0
M6		0		0		0		0		0	0	0	0
M7		0		0		0		0		0	0	0	0
M8		0		0		0		0		0	0	0	0
M9		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
M10		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
M11		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
M12		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
M13		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
M14		0		0		0		0		0	0	0	0
M15		0		0		0		0		0	0	0	0
M16		0		0		0		0		0	0	0	0
M17		0		0		0		0		0	0	0	0
M18		0		0		0		0		0	0	0	0
M19		0		0		0		0		0	0	0	0
M20		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
M21		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
M22		0		0		0		0		0	0	0	0
M23		0		0		0		0		0	0	0	0
M24		0		0		0		0		0	0	0	0
M25		0		0		0		0		0	0	0	0
M26		0		0		0		0		0	0	0	0
M27		0		0		0		0		0	0	0	0
M28		0		0		0		0		0	0	0	0
N6		0		0		0		0		0	0	0	0
N7		0		0		0		0		0	0	0	0
N8		0		0		0		0		0	0	0	0
N9		0		0		0		0		0	0	0	0
N10		0		0		0		0		0	0	0	0
N11		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
N12		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
N13		0		0		0		0		0	0	0	0
N14		0		0		0		0		0	0	0	0
N15		0		0		0		0		0	0	0	0
N16		0		0		0		0		0	0	0	0
N17		0		0		0		0		0	0	0	0
N18		0		0		0		0		0	0	0	0
N19	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
N20	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
N21		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
N22		0		0		0		0		0	0	0	0
N23		0		0		0		0		0	0	0	0
N24		0		0		0		0		0	0	0	0
N25		0		0		0		0		0	0	0	0
N26		0		0		0		0		0	0	0	0

EK 20. KORUMA ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Orman Alanları		Sulak Alanlar		Habitatlar		Kumullar		Tarihsel Alanlar		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 34)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
N27		0		0		0		0		0	0	0	0
N28		0		0		0		0		0	0	0	0
O6		0		0		0		0		0	0	0	0
O7		0		0		0		0		0	0	0	0
O8		0		0		0		0		0	0	0	0
O9		0		0		0		0		0	0	0	0
O10		0		0		0		0		0	0	0	0
O11		0		0		0		0		0	0	0	0
O12		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
O13		0		0		0		0		0	0	0	0
O14		0		0		0		0		0	0	0	0
O15		0		0		0		0		0	0	0	0
O16		0		0		0		0		0	0	0	0
O17		0		0		0		0		0	0	0	0
O18		0		0		0		0		0	0	0	0
O19		0		0		0		0		0	0	0	0
O20		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
O21		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
O22		0		0		0		0		0	0	0	0
O23		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
O24		0		0		0		0		0	0	0	0
O25		0		0		0		0		0	0	0	0
O26		0		0		0		0		0	0	0	0
O27		0		0		0		0		0	0	0	0
O28		0		0		0		0		0	0	0	0
P6		0		0		0		0		0	0	0	0
P7		0		0		0		0		0	0	0	0
P8		0		0		0		0		0	0	0	0
P9		0		0		0		0		0	0	0	0
P10		0		0		0		0		0	0	0	0
P11		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
P12		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
P13		0		0		0		0		0	0	0	0
P14		0		0		0		0		0	0	0	0
P15		0		0		0		0		0	0	0	0
P16		0		0		0		0		0	0	0	0
P17		0		0		0		0		0	0	0	0
P18		0		0		0		0		0	0	0	0
P19		0		0		0		0		0	0	0	0
P20		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
P21		0		0		0		0		0	0	0	0
P22		0		0		0		0		0	0	0	0
P23		0		0		0		0		0	0	0	0
P24		0		0		0		0		0	0	0	0
P25		0		0		0		0		0	0	0	0
P26		0		0		0		0		0	0	0	0

EK 20. KORUMA ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Orman Alanları		Sulak Alanlar		Habitatlar		Kumullar		Tarihsel Alanlar		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 34)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
P27		0		0		0		0		0	0	0	0
P28		0		0		0		0		0	0	0	0
R6		0		0		0		0		0	0	0	0
R7		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
R8		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
R9		0		0		0		0		0	0	0	0
R10		0		0		0		0		0	0	0	0
R11		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
R12		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
R15		0		0		0		0		0	0	0	0
R16		0		0		0		0		0	0	0	0
R17		0		0		0		0		0	0	0	0
R18		0		0		0		0		0	0	0	0
R19		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
R21		0		0		0		0		0	0	0	0
R22		0		0		0		0		0	0	0	0
R23		0		0		0		0		0	0	0	0
R24		0		0		0		0		0	0	0	0
R25		0		0		0		0		0	0	0	0
R26		0		0		0		0		0	0	0	0
R27		0		0		0		0		0	0	0	0
R28		0		0		0		0		0	0	0	0
S6		0		0		0		0		0	0	0	0
S7		0		0		0		0		0	0	0	0
S8		0		0		0		0		0	0	0	0
S9		0		0		0		0		0	0	0	0
S10		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
S11		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
S12	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
S17	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
S18	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
S21		0		0		0		0		0	0	0	0
S22		0		0		0		0		0	0	0	0
S23		0		0		0		0		0	0	0	0
S24		0		0		0		0		0	0	0	0
S25		0		0		0		0		0	0	0	0
S26		0		0		0		0		0	0	0	0
S27		0		0		0		0		0	0	0	0
S28		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
T7		0		0		0		0		0	0	0	0
T8		0		0		0		0		0	0	0	0
T9		0		0		0		0		0	0	0	0
T10		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
T11		0		0		0		0		0	0	0	0
T12	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
T13		0		0		0		0		0	0	0	0

EK 20. KORUMA ALANLARI YÖNÜNDEN PLANKARELERİN ALDIĞI SAYISAL DEĞERLER VE DEĞERLENDİRME SONUÇLARI

Plankare yeri	Orman Alanları		Sulak Alanlar		Habitatlar		Kumullar		Tarihsel Alanlar		Ağırlıklı Toplam Değer (ATD)	Yüzde (%) Değer (ATD/ 34)	UYGUN LUK DERE- CESİ
	A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X3		A.sız / A.lı X2		A.sız / A.lı X2				
T19		0		0		0		0		0	0	0	0
T21		0		0		0		0		0	0	0	0
T22		0		0		0		0		0	0	0	0
T23		0		0		0		0		0	0	0	0
T24		0		0		0		0		0	0	0	0
T25		0		0		0		0		0	0	0	0
T26		0		0		0		0		0	0	0	0
T27		0		0		0		0		0	0	0	0
T28		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
U7		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
U8		0		0		0		0		0	0	0	0
U9		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
U10	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
U11	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
U12	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
U13	3	9		0	3	9		0		0	18	0.53	1
U19		0		0		0		0		0	0	0	0
U21		0		0		0		0		0	0	0	0
U22		0		0		0		0		0	0	0	0
U23		0		0		0		0		0	0	0	0
U24		0		0		0		0		0	0	0	0
U25		0		0		0		0		0	0	0	0
U26		0		0		0		0		0	0	0	0
U27		0		0		0		0		0	0	0	0
U28		0	4	12	3	9		0		0	21	0.62	1
U30		0		0		0		0		0	0	0	0
U31		0		0		0		0		0	0	0	0
V7		0		0	4	12	4	8		0	20	0.59	1
V8		0		0	4	12	4	8		0	20	0.59	1
V9		0	2	6	4	12		0		0	18	0.53	1
V10		0	2	6	4	12		0		0	18	0.53	1
V11		0	2	6	4	12		0		0	18	0.53	1
V12		0	2	6	4	12		0		0	18	0.53	1
V13	3	9	2	6	4	12		0		0	27	0.79	1
V14		0		0		0		0		0	0	0	0
V15		0		0		0		0		0	0	0	0
V25		0		0		0		0		0	0	0	0
V26		0		0		0		0		0	0	0	0
V27		0		0		0		0		0	0	0	0
V28		0		0		0		0		0	0	0	0
V29		0		0		0		0		0	0	0	0
V30		0	2	6	3	9		0		0	15	0.44	2
V31		0		0	3	9		0	4	8	17	0.50	1
V32		0		0	3	9		0	4	8	17	0.50	1

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- Nu(KR)	Koruma (KO)	
B28	2	1	1	0	0	O
B29	2	1	1	0	0	O
C2	2	1	1	0	0	O
C3	2	1	1	0	0	O
C4	2	1	1	0	0	O
C5	2	1	1	0	0	O
C6	2	1	1	0	0	O
C7	2	1	1	0	0	O
C8	2	1	1	0	0	O
C27	2	1	1	0	0	O
C28	2	1	1	0	0	O
C29	2	1	1	0	0	O
C30	2	1	1	0	0	O
C31	2	1	1	0	0	O
D2	2	1	1	0	0	O
D3	2	1	1	0	0	O
D4	2	1	1	0	0	O
D5	2	1	1	0	0	O
D6	2	1	1	0	0	O
D7	2	1	1	0	0	O
D8	2	1	1	0	0	O
D9	2	1	1	0	0	O
D12	2	1	1	0	0	O
D13	2	1	1	0	0	O
D14	2	1	1	0	0	O
D24	2	1	1	0	0	O
D25	2	1	1	0	1	KO
D26	2	1	1	0	1	KO
D27	2	1	1	0	0	O
D28	2	1	1	0	0	O
D29	2	1	1	0	0	O

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- Nu(KR)	Koruma (KO)	
D30	2	1	1	0	0	O
E2	2	1	1	0	0	O
E3	2	1	1	0	0	O
E4	2	1	1	0	0	O
E5	2	1	1	0	0	O
E6	2	1	1	0	0	O
E7	2	1	1	0	0	O
E8	2	1	1	0	0	O
E9	2	1	1	0	0	O
E10	2	1	1	0	0	O
E11	2	1	1	0	0	O
E12	2	1	1	0	0	O
E13	2	1	1	0	1	KO
E14	2	1	1	0	1	KO
E15	2	1	1	0	0	O
E16	2	1	1	0	0	O
E17	2	1	1	0	0	O
E18	2	1	1	0	0	O
E23	2	1	1	0	0	O
E24	2	1	1	0	1	KO
E25	2	1	1	0	1	KO
E26	2	1	1	0	0	O
E27	2	1	1	0	0	O
E28	2	1	1	0	0	O
E29	2	1	1	0	0	O
E30	2	1	1	0	0	O
F3	2	1	1	0	0	O
F4	2	1	1	0	0	O
F5	2	1	1	0	0	O
F6	2	1	1	0	0	O
F7	2	1	1	0	0	O
F8	2	1	1	0	0	O

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- Nu(KR)	Koruma (KO)	
F9	2	1	1	0	0	O
F10	2	1	1	0	0	O
F11	2	1	1	0	0	O
F12	2	1	1	0	0	O
F13	2	1	1	0	0	O
F14	2	1	1	0	0	O
F15	2	1	1	0	0	O
F16	2	1	1	0	0	O
F17	2	1	1	0	0	O
F18	2	1	1	0	0	KO
F22	2	1	1	0	0	O
F23	2	1	1	0	0	O
F24	2	1	1	0	0	KO
F25	2	1	1	0	0	KO
F26	2	1	1	0	0	O
F27	2	1	1	0	0	O
F28	2	1	1	0	0	O
F29	2	1	1	0	0	O
F30	2	1	1	0	0	O
G3	2	1	1	0	0	O
G4	2	1	1	0	0	O
G5	2	1	1	0	0	O
G6	2	1	1	0	0	O
G7	2	1	1	0	0	O
G8	2	1	1	0	0	O
G9	2	1	1	0	0	O
G10	2	1	1	0	0	O
G11	2	1	1	0	0	O
G12	2	1	1	0	0	O
G13	2	1	1	0	0	O
G14	2	1	1	0	0	O

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- Nu(KR)	Koruma (KO)	
G15	2	1	1	0	0	O
G16	2	1	1	0	0	O
G17	2	1	1	0	0	O
G18	2	1	1	0	1	KO
G19	2	1	1	0	0	O
G20	2	1	1	0	0	O
G21	2	1	1	0	0	O
G22	2	1	1	0	0	O
G23	2	1	1	0	0	O
G24	2	1	1	0	0	O
G25	2	1	1	0	0	O
G26	2	1	1	0	0	O
G27	2	1	1	0	0	O
G28	2	1	1	0	0	O
G29	2	1	1	0	0	O
H3	2	1	1	0	0	O
H4	2	1	1	0	0	O
H5	2	1	1	0	0	O
H6	2	1	1	0	0	O
H7	2	1	1	0	0	O
H8	2	1	1	0	0	O
H9	2	1	1	0	0	O
H10	2	1	1	0	0	O
H11	2	1	1	0	0	O
H12	2	1	1	0	0	O
H13	2	1	1	0	0	O
H14	2	1	1	0	0	O
H15	2	1	1	0	0	O
H16	2	1	1	0	0	O
H17	2	1	1	0	0	O
H18	2	1	1	0	1	KO

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- Nu(KR)	Koruma (KO)	
H19	2	1	1	0	1	KO
H20	2	1	1	0	0	O
H21	2	1	1	0	0	O
H22	2	1	1	0	0	O
H23	2	1	1	0	0	O
H24	2	1	1	0	0	O
H25	2	1	1	0	0	O
H26	2	1	1	0	0	O
H27	1	1	1	0	0	T
H28	1	1	1	0	0	T
I3	2	1	1	0	0	O
I4	2	1	1	0	0	O
I5	2	1	1	0	0	O
I6	2	1	1	0	0	O
I7	2	1	1	0	0	O
I8	2	1	1	0	0	O
I9	2	1	1	0	0	O
I10	2	1	1	0	0	O
I11	2	1	1	0	0	O
I12	2	1	1	0	0	O
I13	2	1	1	0	0	O
I14	2	1	1	0	0	O
I15	2	1	1	0	0	O
I16	2	1	1	0	0	O
I17	2	1	1	0	0	O
I18	2	1	1	0	0	O
I19	2	1	1	0	1	KO
I20	2	1	1	0	0	O
I21	2	1	1	0	0	O
I22	2	1	1	0	0	O
I23	2	1	1	0	0	O
I24	2	1	1	0	0	O

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- Nu(KR)	Koruma (KO)	
I25	2	1	1	0	0	O
I26	1	1	1	0	0	O
I27	1	1	1	0	0	O
I28	1	1	1	0	0	O
J4	2	1	1	0	0	O
J5	2	1	1	0	0	O
J6	2	1	1	0	0	O
J7	2	1	1	0	0	O
J8	2	1	1	0	0	O
J9	2	1	1	0	0	O
J10	2	1	1	0	0	O
J11	2	1	1	0	0	O
J12	2	1	1	0	0	O
J13	2	1	1	0	0	O
J14	2	1	1	0	0	O
J15	2	1	1	0	0	O
J16	2	1	1	0	0	O
J17	2	1	1	0	0	O
J18	2	1	1	0	0	O
J19	2	1	1	0	1	KO
J20	2	1	1	0	0	O
J21	2	1	1	0	0	O
J22	2	1	1	0	0	O
J23	2	1	1	0	0	O
J24	2	1	1	0	0	O
J25	1	1	1	0	0	T
J26	1	1	1	0	0	T
J27	1	1	1	0	0	T
J28	2	1	1	0	0	O
K6	2	1	1	0	0	O
K7	2	1	1	0	0	O
K8	2	1	1	0	0	O

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- Nu(KR)	Koruma (KO)	
K9	2	1	1	0	0	O
K10	2	1	1	0	0	O
K11	2	1	1	0	0	O
K12	2	1	1	0	0	O
K13	2	1	1	0	0	O
K14	2	1	1	0	0	O
K15	2	1	1	0	0	O
K16	2	1	1	0	0	O
K17	2	1	1	0	0	O
K18	2	1	1	0	0	O
K19	2	1	1	0	1	KO
K20	2	1	1	0	1	KO
K21	2	1	1	0	0	O
K22	2	1	1	0	2	KO
K23	2	1	1	0	0	O
K24	1	1	1	0	2	KO
K25	1	1	1	0	2	KO
K26	1	1	1	0	0	T
K27	1	1	1	0	0	T
K28	1	1	1	0	0	T
L6	2	1	1	0	0	O
L7	2	1	1	0	0	O
L8	2	1	1	0	0	O
L9	2	1	1	0	0	O
L10	2	1	1	0	0	O
L11	2	1	1	0	0	O
L12	2	1	1	0	2	KO
L13	2	1	1	0	2	KO
L14	2	1	1	0	0	O
L15	2	1	1	0	0	O
L16	2	1	1	0	0	O
L17	2	1	1	0	0	O

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- Nu(KR)	Koruma (KO)	
L18	2	1	1	0	0	O
L19	2	1	1	0	0	O
L20	1	1	1	0	1	KO
L21	1	1	1	0	1	KO
L22	1	1	1	0	0	T
L23	1	1	1	0	0	T
L24	1	1	1	0	0	T
L25	1	1	1	0	0	T
L26	1	1	1	0	0	T
L27	1	1	1	0	0	T
L28	1	1	1	0	0	T
M6	2	1	1	0	0	O
M7	2	1	1	0	0	O
M8	2	1	1	0	0	O
M9	2	1	1	0	2	KO
M10	2	1	1	0	2	KO
M11	2	1	1	0	2	KO
M12	2	1	1	0	2	KO
M13	1	2	1	0	2	KO
M14	1	2	1	0	0	T
M15	1	2	1	0	0	T
M16	1	2	1	0	0	T
M17	1	2	1	0	0	T
M18	1	2	1	0	0	T
M19	1	2	1	0	0	T
M20	1	2	1	0	1	KO
M21	1	1	1	0	1	KO
M22	1	1	1	0	0	T
M23	1	1	1	0	0	T
M24	1	1	1	0	0	T
M25	1	1	1	0	0	T

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- Nu(KR)	Koruma (KO)	
M26	1	1	1	0	0	T
M27	1	1	1	0	0	T
M28	1	1	1	0	0	T
N6	2	1	1	0	0	O
N7	2	1	1	0	0	O
N8	2	1	1	0	0	O
N9	2	1	1	0	0	O
N10	2	1	1	0	0	O
N11	1	2	1	0	2	KO
N12	1	2	1	0	2	KO
N13	1	2	1	0	0	T
N14	1	2	1	0	0	T
N15	1	2	1	0	0	T
N16	1	2	1	0	0	T
N17	1	2	1	0	0	T
N18	1	2	1	0	0	T
N19	1	2	1	0	1	KO
N20	1	2	1	0	1	KO
N21	1	1	1	0	1	KO
N22	1	1	1	0	0	T
N23	1	1	1	0	0	T
N24	1	1	1	0	0	T
N25	1	1	1	0	0	T
N26	1	1	1	0	0	T
N27	1	1	1	0	0	T
N28	1	1	1	0	0	T
O6	2	1	1	0	0	O
O7	2	1	1	0	0	O
O8	2	1	1	0	0	O
O9	2	1	1	0	0	O
O10	2	1	1	0	0	O

EK .21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- Nu(KR)	Koruma (KO)	
O11	2	1	1	0	0	O
O12	1	2	1	0	2	KO
O13	1	2	1	0	0	T
O14	1	2	1	0	0	T
O15	1	2	1	0	0	T
O16	1	2	1	0	0	T
O17	1	2	1	0	0	T
O18	1	2	1	0	0	T
O19	1	2	1	0	0	T
O20	1	2	1	0	1	KO
O21	1	2	1	0	1	KO
O22	1	1	1	0	0	T
O23	1	1	1	0	2	KO
O24	1	1	1	0	0	T
O25	1	1	1	0	0	T
O26	1	1	1	0	0	T
O27	1	1	1	0	0	T
O28	1	2	1	0	0	T
P6	2	1	1	0	0	O
P7	2	1	1	0	0	O
P8	2	1	1	0	0	O
P9	2	1	1	0	0	O
P10	2	1	1	0	0	O
P11	2	1	1	0	2	KO
P12	1	2	1	0	2	KO
P13	1	2	1	0	0	T
P14	1	2	1	0	0	T
P15	1	2	1	0	0	T
P16	1	2	1	0	0	T
P17	1	2	1	0	0	T
P18	1	2	1	0	0	T
P19	1	2	1	0	0	T

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- nu(KR)	Koruma (KO)	
P20	1	2	1	0	1	KO
P21	1	2	1	0	0	T
P22	1	1	1	0	0	T
P23	1	1	1	0	0	T
P24	1	1	1	0	0	T
P25	1	1	1	0	0	T
P26	1	1	1	0	0	T
P27	1	1	1	0	0	T
P28	1	2	1	0	0	T
R6	2	1	1	0	0	T
R7	2	1	1	0	2	KO
R8	2	1	1	0	2	KO
R9	2	1	1	0	0	O
R10	2	1	1	0	0	O
R11	1	2	1	0	2	KO
R12	1	2	1	0	0	T
R15	1	2	1	0	0	T
R16	1	2	1	0	0	T
R17	1	2	1	0	0	T
R18	1	2	1	0	0	T
R19	1	2	1	0	1	KO
R21	1	2	1	0	0	T
R22	1	2	1	0	0	T
R23	1	2	1	0	0	T
R24	1	2	1	0	0	T
R25	1	1	1	0	0	T
R26	1	1	1	0	0	T
R27	1	1	1	0	0	T
R28	1	2	1	0	0	T
S6	2	1	1	0	0	O
S7	2	1	1	0	0	O
S8	2	1	1	0	0	O

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreatyonu(KR)	Koruma (KO)	
S9	2	1	1	0	0	O
S10	1	2	1	0	2	KO
S11	1	2	1	0	2	KO
S12	1	2	1	0	1	KO
S17	1	2	1	0	1	KO
S18	1	2	1	0	1	KO
S21	1	2	1	0	0	T
S22	1	2	1	0	0	T
S23	1	2	1	0	0	T
S24	1	2	1	0	0	T
S25	1	2	1	0	0	T
S26	1	2	1	0	0	T
S27	1	2	1	0	0	T
S28	1	2	1	0	2	KO
T7	2	1	1	0	0	O
T8	1	2	1	0	0	T
T9	1	2	1	0	0	T
T10	1	2	1	0	2	KO
T11	1	2	1	0	0	T
T12	1	2	1	0	1	KO
T13	1	2	1	0	0	T
T21	1	2	1	0	0	T
T22	1	2	1	0	0	T
T23	1	2	1	0	0	T
T24	1	2	1	0	0	T
T25	1	2	1	0	0	T
T26	1	2	1	0	0	T
T27	1	2	1	0	0	T
T28	1	2	1	0	2	KO
U7	1	2	1	0	2	KO
U8	1	2	1	0	0	T

EK 21. OPTİMAL ALAN KULLANIM KARAR ÇİZELGESİ

Plankare yeri	Potansiyel Alan Kullanım Dereceleri					Optimal Alan Kullanımı
	Tarım (T)	Orman(O)	Kentsel Alan(KA)	Kıyı Rekreasyo- nu(KR)	Koruma (KO)	
U9	1	2	1	0	2	KO
U10	1	2	1	0	1	KO
U11	1	2	1	0	1	KO
U12	1	2	1	0	1	KO
U13	1	2	1	0	1	KO
U14	1	2	1	0	0	T
U15	1	2	1	0	0	T
U23	1	2	1	0	0	T
U24	1	2	1	0	0	T
U25	1	2	1	0	0	T
U26	1	2	1	0	0	T
U27	1	2	1	0	0	T
U28	1	2	1	0	1	KO
U31	1	2	1	0	0	T
U32	1	2	1	0	0	T
V7	1	2	1	1	1	KO
V8	1	2	1	1	1	KO
V9	1	2	1	1	1	KO
V10	1	2	1	1	1	KO
V11	1	2	1	1	1	KO
V12	1	2	1	1	1	KO
V13	1	2	1	1	1	KO
V14	1	2	1	0	0	T
V15	1	2	1	0	0	T
V25	1	2	1	0	0	T
V26	1	2	1	0	0	T
V27	1	2	1	0	0	T
V28	1	2	1	0	0	T
V29	1	2	1	0	0	T
V30	1	2	1	0	2	KO
V31	1	2	1	0	1	KO
V32	1	2	1	0	1	KO